

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
อัสมา บุญชัยยะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2551

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาานิพนธ์
ของ
อัสฌา บุญชัยยะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
อัสมา บุญชัยยะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2551

อัสมา บุญชัยยะ. (2551). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการ
นันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์, รองศาสตราจารย์เทเวศร์
พริยะพฤษณ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของ
นิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามตัวแปรเพศ อายุ
สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงาน และปีการศึกษาที่เข้าศึกษา
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2544 – 2550 (รุ่นที่ 1 – รุ่นที่ 6) จำนวน 179 คน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง
ความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหา-
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้าน
การพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด และ
ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก
2. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก
ที่สุด ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก
3. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับ
มากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก
4. นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ
ปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับ
มาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับ
มากที่สุด

5. นิสิตที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก

MOTIVATION FACTOR FOR FURTHERING MASTER DEGREE
IN RECREATION AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
ASSACHA BOONCHAIYAH

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Recreation Management
at Srinakharinwirot University

May 2008

Assacha Boonchaiyah. (2008). *Motivation Factor for Furthering Master Degree In Recreation at Srinakharinwirot University*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Assist. Prof. Chairroje Saiphant, Assoc. Prof. Tawet Piriyaopon.

The purpose of this research were to study motivation factor for furthering Master degree in Recreation at Srinakharinwirot University. According to the sex, age, education in Bachelor's Degree, experience. The sample used in this research Master degree student in Recreation at Srinakharinwirot University semester 2001 - 2007 (revision 1 – revision 6) were 179 persons. The questionnaire with the 5 — rating scales. The statistics used to analyzed the data were frequency and percentage.

The results of the research were as follows:

1. Motivation factor for furthering Master Degree in Recreation at Srinakharinwirot University in overall aspect was high level and each aspect, it was found self development, related person compliance were highest and institution, social, occupation were high level.
2. The students with different sex had motivation factor for furthering Master Degree in Recreation at Srinakharinwirot University in overall aspect was high level and each aspect, it was found self development, related person compliance were highest and institution, social, occupation were high level.
3. The students with different age had motivation factor for furthering Master Degree in Recreation at Srinakharinwirot University in overall aspect was high level and each aspect, it was found self development, related person compliance were highest and institution, social, occupation were high level.
4. The students with different Bachelor Degree had motivation factor for furthering Master Degree in Recreation at Srinakharinwirot University in overall aspect was high and each aspect, it was found self development, related person compliance were highest and institution, social, occupation were high level.
5. The students with different working experiences had motivation factor for furthering Master Degree in Recreation at Srinakharinwirot University in overall aspect was high and each aspect, , it was found self development, related person compliance were highest and institution, social, occupation were high level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ
อัสมา บุญชัยยะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์)

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี ฟิงโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณีนาวากาญจน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ , รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.อารมณ นาวากาญจน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์จุมพล ลัมพากิวัฒน์ , รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รท. ดร.ไพบูลย์ อ่อนมั่ง , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี้ และว่าที่ร้อยตรีจักรพงษ์ ธรรมพงษ์บวร ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย ให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และปรับปรุงเครื่องมือจนมีคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ความรู้ ตลอดจนให้คำแนะนำต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และบุคลากรบัณฑิตวิทยาลัย ทุกๆ ท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือในการดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณครอบครัว สายพันธุ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ เป็นแรงผลักดันที่ยิ่งใหญ่ทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจศึกษาต่อ ตลอดจนการดำเนินชีวิตที่มีเป้าหมายยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณ ท่านผู้จัดการส่วนอาวุโส สายบริหารงานกลาง ที่ได้อนุมัติการลาและให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ แก่ผู้วิจัย รวมถึงพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ กลุ่มธุรการกลางที่คอยช่วยเหลือผู้วิจัยทุกๆ เรื่อง

ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณสมศรี ภูมิเขต เจ้าหน้าที่ภาควิชา ที่ช่วยให้คำแนะนำในด้านเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ มหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการนันทนาการ ทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจตลอดมา รวมทั้งทุกท่านที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้กล่าวนามในที่นี้ ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อมหาชัย บุญชัยยะ และคุณแม่สมทรง บุญชัยยะ ผู้ให้กำเนิดที่ได้เลี้ยงดูจนเติบโตใหญ่ อบรมสั่งสอนและสนับสนุนการเรียนของผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจที่มีพลังสำคัญยิ่ง รวมถึงบุคคลผู้เป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยในวันที่ท้อแท้และพบปัญหาต่างๆ โดยเสมอมา

ประโยชน์หรือคุณค่าและความดีงามประการใดจากปริญญานิพนธ์นี้ อันพึงมีแก่ผู้อ่านและผู้สนใจทั่วไป ผู้วิจัยขอน้อมนำเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา - มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

อัสมา บุญชัยยะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหมายของแรงจูงใจ.....	7
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	10
ประเภทของแรงจูงใจ.....	10
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	16
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจไฟส์มัทธ์.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท.....	27
แนวคิดและทฤษฎีของนันทนาการ.....	30
ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	36
งานวิจัยในประเทศไทย.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
การกำหนดประชากร.....	46
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	128
สรุปผลการวิจัย.....	130
อภิปรายผล.....	134
ข้อเสนอแนะ.....	140
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	141
บรรณานุกรม.....	142
ภาคผนวก.....	150
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	159

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของแอดเลอร์.....	21

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืนจำแนกตามปีการศึกษา.....	49
2	แสดงจำนวน และคำร้อยละข้อมูลส่วนตัวของนิสิตปริญญาโท ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงานและปีการศึกษาที่เข้าศึกษา	52
3	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน (N = 162).....	54
4	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน เป็นรายข้อ (N = 162).....	55
5	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม เป็นรายข้อ (N = 162).....	57
6	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ เป็นรายข้อ (N = 162).....	58
7	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง เป็นรายข้อ (N = 162).....	59
8	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นรายข้อ (N = 162).....	61
9	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	62
10	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน จำแนกตาม เพศ เป็นรายข้อ.....	64
11	แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม จำแนกตามเพศ เป็นรายข้อ.....	67

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ เป็นรายชื่อ.....	69
13 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง จำแนกตามเพศ เป็นรายชื่อ.....	71
14 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ เป็นรายชื่อ.....	73
15 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	75
16 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน จำแนกตาม อายุ เป็นรายชื่อ.....	77
17 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม จำแนกตามอายุ เป็นรายชื่อ.....	81
18 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามอายุ เป็นรายชื่อ.....	84
19 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง จำแนกตามอายุ เป็นรายชื่อ.....	87
20 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุ เป็นรายชื่อ.....	90
21 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี.....	93

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 32 แสดงจำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชา
การจัดการนั้นทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้อง
การของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน เป็นรายชื่อ..... 123

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 2,5)

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญแก่การศึกษา โดยมีแนวคิดที่ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ได้ดีกว่า ดังนั้น บุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับที่สูงที่สุด (เฉลียว บุรีภักดี. 2527 : 29)

นันทนาการ เป็นวิถีชีวิตแห่งความสุขและเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ผลที่ได้รับจากนันทนาการ คือ พลังแห่งความสุข ซึ่งจะเป็นปฏิปักษ์กับความเคร่งเครียด ความทุกข์ ความกังวล หรือความเศร้าหมองทุกประการ แต่ความสามารถทางนันทนาการต้องมีการปลูกฝัง สร้างและสะสมจึงจะเกิดขึ้นได้ จากกระบวนการกิจกรรมและโดยผู้นำนันทนาการ มิใช่มีได้โดยง่าย ซึ่งมักจะเข้าใจกันโดยทั่วไปว่า นันทนาการมีขึ้นเองตามธรรมชาติของมนุษย์เพราะเป็นไปโดยสัญชาตญาณที่ต้องการระบายอารมณ์ หรือผ่อนคลายความเคร่งเครียดนั่นเอง แม้มีส่วนถูกต้องอยู่บ้างแต่จะปล่อยไปตามธรรมชาติคงไม่ได้ แม้ว่าคนไทยจะมีคุณลักษณะทางนันทนาการที่ดีอยู่แล้ว แต่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางสังคมทำให้กระทบต่อรากฐานด้านนันทนาการของชีวิตคนไทยมากขึ้นอย่างน่าวิตก โดยเฉพาะการต่อสู้ระหว่างความทุกข์กับความสุข หรือระหว่างการกระทำสิ่งดีกับสิ่งชั่วนั้น เป็นปัญหาความขัดแย้งของคนเรามาโดยตลอดจนปัจจุบัน การรู้จักใช้ความสามารถทางนันทนาการที่ถูกต้องจะเป็นพลังทางความสุข เพื่อลดความเคร่งเครียด หรือเป็นพลังให้ดำเนินชีวิตได้อย่างมั่นใจมีความสุขกับการทำงานได้ดี นันทนาการเป็นสิ่งที่กระทำในเวลาว่างในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ ก็จะไม่เป็นหรือไม่ใช่นันทนาการ เพราะจะเกิดโทษต่อตัวเอง ครอบครัว สังคมได้ ดังปัญหาต่างๆ ในสังคมปัจจุบันที่นับวันจะรุนแรงและทวีมากขึ้น

ดังนั้นการศึกษาในเรื่องของนันทนาการ จึงเป็นสิ่งที่กระบวนการศึกษาของชาติจะมองข้ามไม่ได้เป็นอันขาด โดยเฉพาะในสังคมประเทศไทย การนันทนาการของคนไทยนั้นเป็นวิถีชีวิตที่แสดงถึงความเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมที่มั่นคงงดงามตลอดไป

การศึกษามุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต จะมีวิธีการใดด้วยกระบวนการใดทางการศึกษาทั้งในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันและที่กำลังวางแผนการศึกษาเพื่ออนาคตก็ตาม ก็มีเจตนารมณ์แห่งการให้การศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรบุคคลให้มีคุณค่ามีคุณภาพให้กับประเทศชาติ

ในขณะที่เดียวกันทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เมื่อได้ศึกษาถึงพระราชกรณียกิจต่างๆ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงพระราชทานแด่พสกนิกรชาวไทย เพื่อความอุดมสมบูรณ์ ความกินดีอยู่ดี มีความสุข สามารถดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมกับตนเอง และให้มีความรักผืนแผ่นดินไทย และยังทรงเป็นมิ่งขวัญ เป็นหลักชัยของบ้านเมือง ยามแผ่นดินเกิดความทุกข์ร้อน ท่านช่วยบำบัดบัดเป่าให้ เพื่อให้ราษฎรของพระองค์อยู่อย่างสันติร่มเย็น กล่าวได้ว่า คุณภาพชีวิตของคนไทยมีได้ด้วยพระบารมีแห่งพระราชเมตตาจากพระองค์โดยแท้

ท่ามกลางพระราชกรณียกิจมากมาย ดวงใจของคนไทยทุกคนถวายความห่วงใยกับการที่ทรงตรากตรำเหน็ดเหนื่อย เช่นเดียวกันกับที่พระองค์ก็ทรงห่วงใยประชาชนในเรื่องคุณภาพชีวิตที่ดี

ในทางนันทนาการ ซึ่งเป็นวิถีชีวิตแห่งความสุข พระราชจริยวัตรที่งดงามทางนันทนาการ ได้ประจักษ์แก่ชาวไทยทุกคน ถึงพระปรีชาสามารถในกิจกรรมนันทนาการต่างๆ เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนให้รู้คุณค่าของนันทนาการ พระองค์ทรงกิจกรรมนันทนาการหลายรูปแบบ กว้างขวาง และลึกซึ้งเป็นที่ยกย่องในพระอัจฉริยภาพอย่างแท้จริง ควรแก่วงการศึกษาน้อมนำใส่เกล้าไปจัด “นันทนาการศึกษา” ในสถานศึกษาทุกระดับให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองพระราชหฤทัย ให้การศึกษาได้ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะนันทนาการที่พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างนั้นให้ผ่านกระบวนการศึกษาสู่ประชาชนอย่างทั่วถึงต่อไปให้ได้

นันทนาการศึกษา ความหมายของนันทนาการศึกษา (Recreation Education) อาจพิจารณาได้ 2 ทาง คือ 1. การศึกษาเรื่องนันทนาการ (Recreational through Education) 2. นันทนาการเพื่อการศึกษา (Recreation for Education) ทั้งสองประการมีความสำคัญกล่าวคือ ประการแรก การศึกษาเรื่องของนันทนาการก็เพื่อให้ได้ความรู้ข้อเท็จจริงในเนื้อหาของนันทนาการ จะด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้า วิจัยหรือทดสอบก็แล้วแต่เพื่อประมวลเป็นองค์ความรู้ จากนั้นในประการที่สอง ใช้นันทนาการเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา จะด้วยกิจกรรมนันทนาการอย่างไร ประเภทใดก็ตาม แต่ต้องมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ของการศึกษาอย่างแท้จริง

ในการศึกษานั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีสาระสำคัญคือ มุ่งเน้นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต กล่าวคือ ต้องการให้คนไทยเป็นพลเมืองที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์. 2544 : 22)

ในปัจจุบันสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มีทั้งนิสิตที่ศึกษาสำเร็จในด้านนันทนาการโดยตรง และนิสิตที่ศึกษาสำเร็จในสาขาอื่นๆ ได้เข้ามาศึกษาต่อเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เนื่องจากแต่ละคนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันไป สาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยเปิดรับสมัครผู้ที่ศึกษาสำเร็จปริญญาตรีหลากหลายสาขา ทำให้ผู้ที่ศึกษาจบจากสาขาอื่นๆ สามารถที่จะเข้ามาศึกษาต่อในสาขานี้ได้ ส่วนกลุ่มเป้าหมายที่ทำงานในหน่วยงานของเอกชนในด้านการฝึกอบรมหรือด้านอื่นๆ ต้องการนำความรู้

ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบอยู่ และเพื่อนำวุฒิที่ได้ไปใช้ในการเลื่อนระดับตำแหน่งงาน นอกจากนี้ผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนั้นค่อนข้างที่จะได้รับความเชื่อถือจากสังคม เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในด้านการผลิตบุคลากรที่มี คุณภาพ จริยธรรม ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม และสำหรับคนที่ทำงานในองค์กรบริษัทต้องการเป็นคนทันสมัย คือ ทันต่อเหตุการณ์ในโลกของนั้นหนทางการปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้ง อีกทั้งช่วยในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการฝึกอบรมและดำเนินการฝึกอบรม เพื่อนำความรู้ที่ได้รับกลับไปพัฒนาหน่วยงานหรือองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น สังคมปัจจุบันคนที่เรียนจบปริญญาตรีมีมากเพราะรัฐบาลสนับสนุนให้ทุกคนเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ แม้กระทั่งคนทำงานแล้วก็สามารถไปเรียนได้ในช่วงเลิกงาน และเป็นแนวทางในการศึกษาต่อในชั้นปริญญาเอก ด้วยการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต ดังนั้น คนจึงจำเป็นต้องขวนขวายหาความรู้ตลอดเวลา การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาว่าอะไรเป็นแรงกระตุ้นหรือสิ่งเร้าทำให้นิสิตมีความสนใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้ เพราะแรงจูงใจเป็นตัวชี้ที่สำคัญของการตัดสินใจศึกษาต่อของนิสิต ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้มีคุณค่าและประโยชน์สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอน และการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการวางแผนการจัดการศึกษา อาจารย์ในการพัฒนาการเรียนการสอนระดับปริญญาโท เพื่อสนองตอบความต้องการของนิสิต และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ในการปรับปรุงการดำเนินงานทางด้านการบริการ และการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยยังสามารถนำไปประกอบการพิจารณาในการรับนิสิตเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2544 – 2550 (รุ่นที่ 1 – รุ่นที่ 6) จำนวน 179 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1. เพศ

1.2. อายุ

1.3. สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

1.4. ประสบการณ์การทำงาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท หมายถึง แรงกระตุ้น หรือสิ่งเร้าทำให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1.1. ด้านชื่อเสียงสถาบัน หมายถึง ปัจจัยด้านสถาบันที่กระตุ้นการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ เนื่องจากมีความภูมิใจในเกียรติยศชื่อเสียงด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย หรือสาขาที่ต้องการศึกษา เช่น สถาบันที่เปิดสอนมีความโดดเด่นในสาขาวิชานั้นๆ คณาจารย์ที่สอนมีคุณภาพและได้รับการยอมรับจากสังคม รวมไปถึงความสะดวกที่จะเข้าเรียน ค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูง ตลอดจนความผูกพันที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่เป็นแรงผลักดันให้นิสิตเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

1.2. ด้านสังคม หมายถึง ปัจจัยด้านสังคมที่กระตุ้นการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ เช่น ความต้องการที่จะเข้าเป็นสมาชิกในสังคม และได้รับการยอมรับจากสังคม ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม และต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลอื่น ต้องการความเสมอภาคทางสังคม เป็นต้น

1.3. ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ ที่กระตุ้นการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ เช่น ต้องการนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาวิชาชีพของตน ต้องการจะมีอาชีพที่ก้าวหน้า มีชื่อเสียงเกียรติยศ หางานทำที่ง่าย รายได้สูงขึ้น ต้องการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งในอาชีพ ตลอดจนต้องการเพิ่มเติมความรู้ เพื่อใช้สำหรับการเปลี่ยนอาชีพ เป็นต้น

1.4. ด้านการพัฒนาตนเอง หมายถึง ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเอง ที่กระตุ้นการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ เช่น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในด้านที่ตนเองมีความสนใจ เพื่อยกระดับฐานะของตน ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา

1.5. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ปัจจัยด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง อาจารย์ ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนที่เสนอแนะ ชักจูง มีอิทธิพลกระตุ้น ให้ตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

2. นิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษา และผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 – 2550 (รุ่นที่ 1 – รุ่นที่ 6) โดยจำแนก ดังนี้

ปีการศึกษา 2544 (รุ่นที่ 1)	ภาคปกติ 6 คน	ภาคพิเศษ 31 คน	รวม 37 คน
ปีการศึกษา 2545 (รุ่นที่ 2)	ภาคปกติ - คน	ภาคพิเศษ 25 คน	รวม 25 คน
ปีการศึกษา 2547 (รุ่นที่ 3)	ภาคปกติ 11 คน	ภาคพิเศษ 26 คน	รวม 37 คน
ปีการศึกษา 2548 (รุ่นที่ 4)	ภาคปกติ 6 คน	ภาคพิเศษ 11 คน	รวม 17 คน
ปีการศึกษา 2549 (รุ่นที่ 5)	ภาคปกติ 12 คน	ภาคพิเศษ 22 คน	รวม 34 คน
ปีการศึกษา 2550 (รุ่นที่ 6)	ภาคปกติ 12 คน	ภาคพิเศษ 17 คน	รวม 29 คน

2.1. อายุ หมายถึง อายุจริงของนิสิตในระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ แบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่

2.1.1. ต่ำกว่า 25 ปี

2.1.2. 25 – 35 ปี

2.1.3. มากกว่า 35 ปีขึ้นไป

2.2. สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี หมายถึง สาขาวิชาที่นิสิตสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.2.1. นิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกนันทนาการ หรือนันทนาการ และหรือวิชาโททางนันทนาการ หรือนันทนาการหรือเรียนรายวิชาทางนันทนาการในระดับปริญญาตรี

2.2.2. นิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ก.พ.รับรอง) สาขาวิชาอื่น

2.3. ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ระยะเวลาประสบการณ์การทำงานของนิสิต นับตั้งแต่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี แบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่

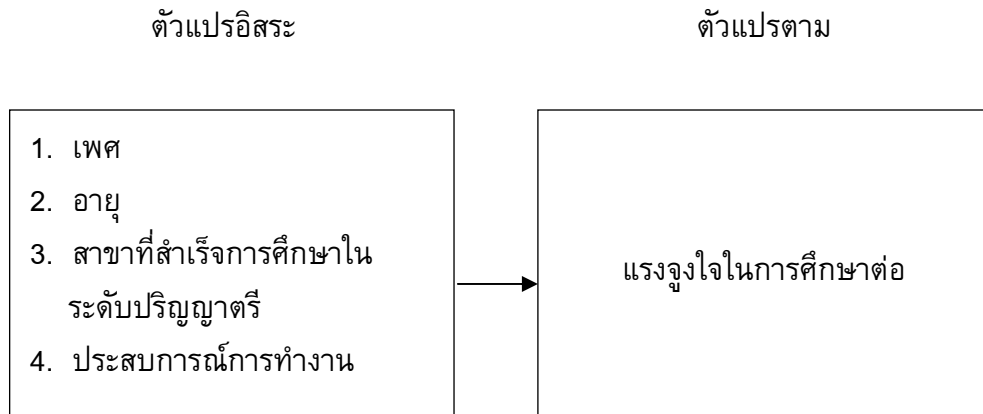
2.3.1. ไม่มีประสบการณ์

2.3.2. น้อยกว่า 3 ปี

2.3.3. ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับปริญญาโทของนิสิต สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านต่างๆ โดยเสนอเอกสารที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจ
 - 1.1. ความหมายของแรงจูงใจ
 - 1.2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
 - 1.3. ประเภทของแรงจูงใจ
 - 1.4. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
 - 1.5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 1.6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
3. แนวคิดและทฤษฎีของนันทนาการ
4. ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1. งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2. งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา การจูงใจ (Motivation) หมายถึง การนำปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่างๆ ที่นำมา อาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง เป็นต้น

แรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการผลักดัน กระตุ้นดึงดูดให้บุคคลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตามแรงจูงใจได้มีนักวิชาการทางการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้ต่างกัน ดังนี้

คิตต์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 102 ; อ้างอิงจาก Kidd 1973 : 101) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Movere” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “To move” มี

ความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ” แรงจูงใจใช้กันมากในวงการศึกษาผู้ใหญ่ทุกๆ โครงการ เพราะเชื่อว่าจะกระทำหรือปฏิบัติการ”

นิยม สารรัตน์ (2524 : 24) ได้แปลว่า เจื่อนใจหรือสภาวะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม 3 ทิศทางด้วยกัน คือ

1. เจื่อนใจหรือสภาวะที่ทำให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่ง
2. เจื่อนใจหรือสภาวะที่ไปยังยังพฤติกรรม
3. เจื่อนใจหรือสภาวะที่ไปกำหนดแนวทางให้พฤติกรรมที่จะแสดงออก

ความหมายของแรงจูงใจนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

อเนกกุล กริแสง (2514 : 33) ได้อธิบายและให้ความหมายของคำว่าแรงจูงใจว่า หมายถึง แรงกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมที่มีทิศทาง เช่น เปื่อหน่ายก็จะเกิดแรงขับให้พักผ่อน ซึ่งจะใช้การพักผ่อนแบบไหนก็ได้ แต่อากาศเย็นๆ กำลังสบายจะเป็นแรงจูงใจให้อยากนอน เป็นต้น

สมบุญธน์ พรหมนาภพ (2528 : 409) ได้สรุปความหมายของแรงจูงใจว่า คือ สภาวะใดๆ ที่เป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาโดยพฤติกรรมนั้นๆ จะมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับสภาวะที่ทำให้เกิดแรงจูงใจนั้น

ชูชีพ เกื้อกุลวงศ์ (2522 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง การสร้างพลังทำให้อินทรีย์เกิดพลังมีทิศทาง เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533 : 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

ดวงเดือน พันธุมนาวัน (2528 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528 : 53) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการความจำเป็น แรงขับ หรือแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล แรงจูงใจจะถูกนำมุ่งหน้าไปสู่เป้าหมาย ซึ่งอาจเป็นลักษณะของจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกก็ได้

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 112) ได้สรุปความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง สิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดการใช้พลังที่มีอยู่ในตัวบุคคล กระทำกิจกรรมเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือแรงจูงใจเป็นสิ่งที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตนต้องการ

นายแพทย์กิตติ ดยัคคานนท์ (2533 : 112) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง พลังจิตที่อยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งทำหน้าที่เร้าให้แกบุคคลนั้นๆ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา พลังจิตนี้เกิดจากการกระตุ้น หรือสิ่งเร้าต่างๆ ภายในร่างกายหรือภายนอกร่างกาย

อารี พันธุ์มณี (2538 : 179) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

สิริอร วิชชาวุธ (2543 : 225) กล่าวว่า แรงจูงใจจะทำให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งขึ้นมาอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมาย เช่น จูงใจให้ทำงานทุกวันไม่มีวันหยุดเพื่อสร้างฐานะและความมั่นคงให้แก่ครอบครัว จูงใจให้พากเพียรในการเรียนเพื่อให้ได้รับคะแนนสูง และเกิดความภูมิใจในตน

เกิต (Gate. 1948 : 300 – 309) ได้กล่าวถึงหลักการของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลกระทำกิจกรรมหรือเรียนรู้ได้สำเร็จ โดยมีสภาวะแวดล้อมภายนอกเป็นเครื่องช่วย

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 314) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ

เบอร์เรลสัน (Berelson ; Steiner. 1964 : 240) ได้อธิบายแรงจูงใจไว้ว่า สิ่งชักจูงอันหนึ่งนั้น ก็คือ สถานการณ์ภายใน ซึ่งช่วยกระตุ้นและริเริ่มเรื่องของการเคลื่อนไหวก่อนแล้วนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตามช่องทางภายใต้การนำของเป้าหมาย

บริซ (Beach. 1965 : 379) ให้คำนิยามแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความเต็มใจที่จะใช้พลังให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมาย หรือให้ได้รับรางวัลเป็นสิ่งสำคัญของการกระทำของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ยั่วยุคนให้ไปถึงซึ่งวัตถุประสงค์ที่มีสัญญาเกี่ยวกับรางวัลที่ได้รับ

แอนเดรส (Andress. 1970 : 505) ที่ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นตัวการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford ; Gray. 1970 : 189) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ สถานการณ์ภายใน ซึ่งไปกระตุ้นและริเริ่มเรื่องของการเคลื่อนไหวก่อนแล้วนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตามช่องทางภายใต้การนำของเป้าหมาย

ชายเต็นเบิร์ก (Scidenberg. 1976 : 51 – 55) ได้กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการภายในของบุคคลทางด้านชีววิทยา ซึ่งแสดงออกมาโดยทางพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการ เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยา เพื่อให้มนุษย์มีความอยู่รอดได้ เมื่อมนุษย์มีการเรียนรู้จากสังคมจะมีความต้องการในสิ่งอื่นๆ เช่น ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง

โลเวลล์ (Lovell. 1980 : 109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

จากการที่มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้หลายท่านนั้น สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะ แรงกระตุ้น หรือสิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเพื่อสนองความต้องการหรือแรงกระตุ้น เพื่อไปสู่ยังความต้องการของบุคคลนั้นๆ

ความสำคัญของแรงจูงใจ

ชัยนาถ นาคบุปผา (2529 : 54 – 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

พรรณราย ทรัพย์ะประภา (2529 : 44) กล่าวว่า พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุประการใดประการหนึ่ง ที่กระตุ้นให้คนเราแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ออกมา การปฏิบัติงานนั้นก็นับได้ว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ บุคคลแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานแตกต่างกันออกไปอย่างไรบ้างนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลเนื่องมาจากแรงจูงใจของบุคคลผู้นั้นด้วย โดยปกติแล้วเรื่องของแรงจูงใจเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารทุกระดับ ผู้บังคับบัญชา หัวหน้างาน หรือผู้บริหารมีความจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่ชักจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติงาน หรือคนงานของตนให้ทำงานอย่างกระตือรือร้นมากขึ้น ทুমเทความสามารถและความคิด จิตใจ ให้แก่สถานประกอบการของตนมากขึ้น การจูงใจนั้นเกิดจากสมมุติฐานที่ว่า โดยทั่วไปแล้วมนุษย์มิได้ทำงานเต็มความสามารถด้านต่างๆ ที่เขามีอยู่เสมอไป นักจิตวิทยาเชื่อว่าการที่มนุษย์จะทำงานได้เต็มความสามารถของเขาหรือไม่นั้น มักจะขึ้นอยู่กับว่าเขาเต็มใจจะทำแค่ไหน ถ้ามีสิ่งจูงใจที่ตรงกับความพอใจของเขาสิ่งจูงใจนั้น ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เขาเอาใจใส่งานที่ทำมากขึ้น ดังนั้นการจูงใจที่ถูกต้องเหมาะสมก็จะเป็นเครื่องดึงดูดความรู้สึกและจิตใจของมนุษย์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสถานประกอบการของเขามากขึ้น และเนื่องจากการจูงใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ ดังนั้น การที่จะจูงใจมนุษย์ให้ตรงกับความประสงค์ของสถานประกอบการได้จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงเหตุและผลของพฤติกรรมตลอดจนองค์ประกอบต่างๆ ที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางใดทางหนึ่งของมนุษย์ด้วย เมื่อมนุษย์มีความไม่พอใจอะไรบางอย่าง เขาก็อาจแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมา เช่น ความเบื่อหน่าย เฉื่อยชา ผลผลิตลดลง เกิดการขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานหรือหัวหน้า การขาดงาน นัดหยุดงาน หรือลาออก เป็นต้น แต่ถ้ามนุษย์มีความพอใจสถานประกอบการของตนแล้ว เขาก็อาจจะทุ่มเทกำลังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้แก่สถานประกอบการของเขาขึ้น ระดมกำลังผลิตอันจะเป็นผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น ในการทำงานและการสร้างสรรค์งาน ซึ่งนอกเหนือไปจากการปฏิบัติงานตามปกติได้ด้วย

ประเภทแรงจูงใจ

การแบ่งประเภทของแรงจูงใจได้มีผู้แบ่งแยกไว้หลายแบบต่างๆ กันไปดังนี้

ฮิลการ์ด (ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2522 : 14 ; อ้างอิงจาก Hilgard. 1962) ได้จำแนกแรง จูงใจ ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (The Survival Motive) หมายถึง ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) เช่น ต้องการอาหาร ต้องการพักผ่อน ฯลฯ เมื่อความต้องการเหล่านี้

ถูกเร้าจะทำให้เกิดแรงขับขึ้น ซึ่งแรงขับที่ได้รับการตอบสนองแล้วร่างกายก็จะเกิดความพอใจ แต่ถ้าแรงขับมิได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดความเจ็บป่วยและถึงแก่ชีวิตได้ในที่สุด

2. แรงจูงใจในทางสังคม (The Social Motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางสังคม (Social Needs) มนุษย์มีการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก (Needs for Affection) ความต้องการตำแหน่งในสังคม (Need for Social Status) ความต้องการทางเพศ (Sex Needs) ความต้องการเหล่านี้ทำให้เกิดแรงจูงใจ (Motives) ให้คนเรากระทำพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior)

3. แรงจูงใจในทางอวดตน (Ego - Integrative Motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการความสำเร็จ (Need for Successfulness) ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ ความต้องการในการสร้าง และประดิษฐ์เพื่อให้เกิดความรู้สึกนับถือตนเอง (Self respect) ซึ่งจะเป็นทางให้บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงจากการมีปมด้อย (Inferiority Complex) และความรู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า (Self - depreciation) หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ตนจะได้มีความรู้สึกว่าตนมีความสามารถ (Sense of Attainment) ส่วนแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ (Satisfying Philosophies of Life) นั้น ก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่ นานิยมยกย่องของคนอื่นในสังคมด้วย

ชาร์คส์ดี หมิ่นจักร และศรีสง่า กรณสูตร (2523 : 109) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจดังนี้

1. แรงจูงใจที่เป็นผลจากความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย
2. แรงจูงใจส่วนบุคคลโดยเฉพาะ เกิดจากบุคคลมีความต้องการทางกาย และสังคมเป็นความอยากรู้อยากเห็น

3. แรงจูงใจอันเป็นผลมาจากความต้องการของสังคม แรงจูงใจประเภทนี้มักจะเกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18 - 19) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการหรือการแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตัวเอง เพราะฉะนั้นบุคคลใดก็ตามที่มีแรงจูงใจภายในย่อมจะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ด้วยความพอใจและยินดีในงานและนักจิตวิทยา เชื่อว่า แรงจูงใจภายในมีความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับแรงกระตุ้นจากภายนอกทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกเกือบทั้งสิ้น

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528 : 94) กล่าวว่า แรงจูงใจประกอบด้วย

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึก เห็นได้จากการที่มนุษย์ต้องการความปลอดภัย จึงต้องมีแรงจูงใจในรูปสวัสดิการต่างๆ เพื่อให้บุคคลเกิดความรู้สึกมั่นคง ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น ได้พัฒนามาตั้งแต่วัยเด็กโดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคล

ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนมีจิตใจมั่นคง หรืออ่อนแอ บุคคลเกือบทุกคนมีแรงจูงใจในด้านความมั่นคงทั้งในรูปของจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก

2. แรงจูงใจด้านสังคม โดยเหตุที่มนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมีไว้เพื่อมิตรภาพเสมอไป มีบุคคลเป็นจำนวนมากที่ติดต่อสัมพันธ์กันเพราะต้องการให้บุคคลอื่นยอมรับและศรัทธาเชื่อถือ

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียง แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นทุกทีในสังคมไทยโดยเฉพาะในสังคมระดับชนชั้นกลางชื่อเสียงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดชีวิตจำกัดของบุคคล บุคคลบางคนพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนและชุมชนเท่านั้น แต่บางคนก็แสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

4. แรงจูงใจด้านอำนาจ อำนาจเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคลแยกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่ง และอำนาจส่วนตัวบุคคลซึ่งสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม เพราะตำแหน่งหน้าที่นั้น แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจตามตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรม แสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัว แต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้งสองประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง ความสามารถในการควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวัง บุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วความรู้สึกด้านความสามารถจะมีแนวโน้มสูง ทำให้เป็นบุคคลที่มองโลกในทางบวกมองสถานการณ์ต่างๆ ว่าเป็นการทำนายที่น่าสนใจ และสามารถจะเอาชนะได้ แต่ถ้าความล้มเหลวอยู่เหนือกว่าแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำ จะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำนายใหม่ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่นๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จ คือ จะสนใจในความสำเร็จส่วนตัวมากกว่ารางวัลของความสำเร็จ ความสำเร็จที่ได้รับมีค่ากว่าเงินทองและคำยกย่องสรรเสริญ บุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อน และมีความสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณลักษณะที่เด่นและสำคัญที่สุดของเงิน ก็คือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน

มาสโลว์ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2530 : 63 – 64 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1954) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ

ก. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นภายในอย่างใดอย่างหนึ่งภายในตัวบุคคล ซึ่งมีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการ หรือตาม

จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การที่บุคคลเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียนยอมช่วยให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ แรงจูงใจภายในอาจจะแยกออกได้ ดังนี้

1. ความอยากรู้อยากเห็น จะทำให้สนใจค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง
2. ความสนใจเป็นลักษณะอย่างหนึ่งที่มีอยู่แล้วในตัวบุคคล แต่ละคนบุคคลแต่ละวัยจะมีความสนใจแตกต่างกัน
3. ความพอใจที่ได้กระทำในสิ่งที่ตนพอใจ เช่น บุคคลที่ทำงานด้วยใจรักมักไม่ต้องการผลตอบแทนใดๆ

ข. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) คือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายนอกตัวบุคคลส่วนมากเป็นแรงผลักดันจากสังคมจุดหมายปลายทางของการกระทำอยู่นอกเหนือไปจากตัวกิจกรรม เช่น การให้รางวัล การทำโทษ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นอันดับแรกและก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคม แรงจูงใจภายนอกที่สำคัญ ได้แก่ การแข่งขันและการร่วมมือ ความสำเร็จในการทำงาน ความนิยมชมชอบจากผู้อื่น การให้รางวัลและการทำโทษ

เซอร์รีฟ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 103 ; อ้างอิงจาก Sherrif. 1971) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. แรงจูงใจด้านร่างกาย แรงจูงใจทางด้านนี้จะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย
2. แรงจูงใจด้านสังคม เป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกับครอบครัวและเพื่อน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Needs) เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงจำเป็นต้องอยู่รวมกันกับผู้อื่นนอกจากพ่อแม่ ความผูกพันกันนั้นทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจในการที่จะอยู่รวมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกัน เพื่อสนองความต้องการต่างๆ

3. สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม

มอร์แกนและคิง (อาร์ พันธ์มณี. : 2534 : 192 – 196 ; อ้างอิงจาก Morgan ; King. 1971) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการฐานะ (Status Needs) ในชุมชนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมาก การแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอ คนส่วนมากจึงพยายามจะสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมหรือให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกันซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น อยากได้ตำแหน่ง (Rank) อยากได้เกียรติยศและอำนาจ (Prestige and Power)

ชนินฐา วิเศษสาทร และ มุกดา ศรียงค์ (2537 : 182) กล่าวว่า แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของร่างกายทั้งหมด ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลมีชีวิตรอด เป็นความจำเป็นตามธรรมชาติของ

มนุษย์ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย การนอนหลับ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ความเหนื่อยล้า เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนมีสุขภาพจิตดี ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการความรัก ความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ แรงจูงใจชนิดนี้มักเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อบุคคลนั้น แรงจูงใจทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตน ให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากบุคคลอื่นและต้องการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคนอื่นๆ

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self - Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับ ยกย่อง มีชื่อเสียงเกียรติยศในสังคม

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140) ได้จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย ฯลฯ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่เป็นบุคคล หรือจากวัตถุที่มองไม่เห็นได้จับต้องได้ หรือมาจากภาวะทางสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จหน้าที่การงานหรือความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจจึงความีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมากเพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนจะมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่นหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1. แรงขับ

1.1.1. แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายในร่างกาย

1.1.2. แรงขับที่เกิดขึ้นจากภายนอกร่างกาย

1.2. ความวิตกกังวล

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ต่างๆ ในแต่ละสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจได้แตกต่างกัน

2.1. การแข่งขัน

2.1.1. การแข่งขันกับตนเอง

2.1.2. การแข่งขันกับบุคคลอื่น

2.2. ความร่วมมือ

2.3. การตั้งเป้าหมาย

2.3.1. เป้าหมายรวม

2.3.2. เป้าหมายระยะไกล

2.4. การตั้งความทะเยอทะยาน

2.4.1. ความยาก

2.4.2. ความง่าย

2.4.3. ความมั่นใจ

2.4.4. ความมุ่งหมายต่ำ

2.4.5. คำแนะนำ

3. ความเข้มของแรงจูงใจ

3.1. การเสริมแรง

3.1.1. การเสริมแรงทางบวก

3.1.2. การเสริมแรงทางลบ

3.2. ความสนใจ

3.2.1. ความถนัดหรือพรสวรรค์

3.2.2. ความสำเร็จ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ ตามพจนานุกรมการจัดการ (Dictionary of Management) หมายถึง แรงขับของแต่ละบุคคลแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในการทำงาน หรือการกระทำที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จ โดยได้รับอิทธิพลจากการกระทำของคนอื่นที่กำหนดแนวทางเฉพาะใช้ในการบริหารโดยผู้บริหารจะจูงใจพนักงานทำงานในห้องค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจ คือ แรงผลักดัน แรงกระตุ้น ที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่องค์การจัดให้ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยแห่งความต้องการพื้นฐาน ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน ความเจริญเติบโตในการทำงาน ปัจจัยสุขอนามัย นโยบายและการบริหารงานขององค์การ ค่าจ้างเงินเดือนที่ได้รับ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สภาพการทำงานความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความมั่นคงในการทำงาน เมื่อวิเคราะห์ดูแล้วก็จะพบว่า แรงจูงใจเหล่านี้เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาพื้นฐานส่วนลึกของจิตใจภายใน (Subconscious) ซึ่งตามจิตศาสตร์นั้น ถือได้ว่าเป็นสภาวะจิตใจที่ไม่อยู่ในความควบคุมของตัวเราเป็นที่รวมความคิดเพื่อการแสดงออกโดยเราไม่รู้ตัวหรือที่เรียกว่าจิตใต้สำนึกนั่นเอง ซึ่งจิตใต้สำนึกนี้บุคคลย่อมมีแรงจูงใจแฝงสัมพันธ์ด้วยกันทุกคน

กล่าวโดยสรุปแล้ว แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง ภาวะอินทรีย์ภายในร่างกายของบุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า เรียกว่า สิ่งจูงใจ (Motive) ก่อให้เกิดความต้องการอันจะนำไปสู่แรงขับภายใน (Internal Drive) ที่แสดงพฤติกรรมการทำงานที่มีคุณค่าในทิศทางที่ถูกต้องตรงตามเป้าหมายขององค์การ ดังนั้น การจูงใจจึงเป็นการกระทำทุกวิถีทางที่จะกระตุ้นให้พนักงานในองค์การประพฤติปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามเป้าประสงค์ขององค์การ ซึ่งพื้นฐานสำคัญในการกระตุ้นให้พนักงานดังกล่าว แสดงพฤติกรรมที่องค์การคาดหวังไว้ก็ด้วยการสร้างอินทรีย์ของพนักงานเหล่านั้น ให้เกิดความต้องการ (Desire) ขึ้นก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นบุคคลก็จะเกิดความพยายามสืบเสาะแสวงหาสิ่งที่ต้องการนั้น ก็คือ การเกิดแรงขับขึ้นภายใน (Drives) หากมีสิ่งจูงใจที่เหมาะสมบุคคลก็จะสนองตอบด้วยการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมทุกอย่าง (Behavior) ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จอันเป็นเป้าหมายสูงสุด (Goals) และเพื่อให้เกิดภาพฉาย

นิภา นิธยาน (2530 : 56 – 62) กล่าวถึง ทฤษฎีที่ว่าด้วยแรงจูงใจทุกทฤษฎีว่าแรงจูงใจขึ้นพื้นฐาน เป็นแรงขับให้เกิดพฤติกรรมจะมีข้อแตกต่างที่สำคัญก็เพียงลักษณะหน้าที่ของแรงจูงใจเท่านั้น ซึ่งสามารถประมวลความคิดที่แตกต่างกันได้ 3 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจในฐานะเป็นพลั้งลดความเครียด (Tension Reduction) พฤติกรรมทั้งหลายของบุคคลเป็นการพยายามที่จะลดความเครียดด้วยการระบายความรู้สึกที่เกิดจากการกระตุ้นของแรงขับทั้งสิ้น เช่น

- ก. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) เชื่อว่า แรงขับภายในเป็นสิ่งเร้าทางชีววิทยา ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นความรู้สึกภายในตัวบุคคล หมายถึง ความต้องการ หรือความปรารถนา

นั่นเอง และได้แบ่งสัญญาชาตญาณ เป็น 2 ประเภท ได้แก่ สัญญาชาตญาณแห่งการดำรงชีวิต และ สัญญาชาตญาณแห่งความตาย

ข. ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการเสริมแรง ดอลลาร์ด และมิลเลอร์ แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 แบบ คือ แรงจูงใจปฐมภูมิ อันได้มาแต่กำเนิด และแรงจูงใจทุติยภูมิ อันได้มาด้วยการเรียน ภายหลัง

2. แรงจูงใจในฐานะเป็นพลังความสามารถ (Competence) ไวท์ กล่าวว่าคนเรามีแรงขับ โดยกำเนิดอีกอย่างหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นแรงขับในด้าน “ผลสัมฤทธิ์” คือ ความปรารถนาที่ได้รับผลจาก สิ่งแวดล้อม

3. แรงจูงใจในฐานะเป็นพลังพัฒนาความเจริญงอกงาม (Force – for - Growth) คือ แรงจูงใจเป็นพลังสำคัญในการพัฒนา “ตน” ให้เจริญงอกงามเต็มที่ถึงขั้นสูงสุด คือ การเข้าใจ ตนเองและโลกอย่างถ่องแท้

อัญชลี แจ่มเจริญ (2530 : 113) สรุปไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการยกย่องนับถือ ความต้องการยอมรับในสังคม ความต้องการโอกาสก้าวหน้า ความ ต้องการเข้าใจตนเองได้ถูกต้อง ความต้องการด้านสุนทรีย์

2. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Psychoanalysis) เชื่อว่าการแสดงพฤติกรรมของ มนุษย์เป็นผลมาจากแรงขับ 2 ประการ คือ แรงขับทางเพศ และแรงขับด้านความก้าวร้าว

3. ทฤษฎีระบบพฤติกรรม ทฤษฎีนี้ชี้ให้เห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจทางด้านความหิว ซึ่ง แปรเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์ได้หลายอย่าง นอกจากนั้นยังต้องการแรงจูงใจใฝ่พึงพิงที่ช่วยให้ มนุษย์สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น

4. ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกิดจากการหยั่งรู้ เน้นที่บุคคลรับรู้เป้าหมายการดำเนินชีวิตและ วางระดับความหวังรวมทั้งทางเลือกให้ตนเอง

เบย์ตอน (กิติ ตยัคคานนท์. 2532 : 128 ; อ้างอิงจาก Bayton : unpagged) ได้สรุป ความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ว่ามี 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและมีพวก เป็นความต้องการทางจิตขั้นต้น เนื่องจากเราอยู่ ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวก เราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่ม ยอมรับเข้าเป็นพวกนั้น ขึ้นอยู่กับตัวเราโดยต้องยึดหลักที่ว่า “ถ้าต้องการจากเขา เราต้องให้เขา ก่อน” หรือ “ถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน”

2. ความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศและความเด่น เมื่อเรามีพรรคมีพวก และทำให้ ใครๆ รักใคร่เราแล้ว เราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือ ตัณหาของมนุษย์นั้น ไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งที่ต้องการต่อไปอีกก็คือเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งจะทำให้คนอื่น ยอมรับนับถือและยกย่องเราและก็จะมียอทิพพลเหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่รักษาเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นนั้นให้คงตลอดไป เมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นแล้ว ทุกคนก็ต้องจะรักษาภาพนั้นไว้ให้อยู่กับตนตลอดกาล นับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในหวังในชีวิต

มาสโลว์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 103 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1954 : 84 – 87) ได้เสนอทฤษฎีในลักษณะของลำดับขั้นความต้องการ แยกเป็น 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัย และมีความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจและงานอาชีพ

3. ความต้องการทางด้านสังคมและการเป็นเจ้าของ (Social and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกที่ตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม มีความต้องการเพื่อน เช่น การเข้าไปเป็นสมาชิกขององค์กรหรือสมาคมต่างๆ

4. ความต้องการที่ได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีในสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จดังที่คาดไว้ (Self - actualization or Self - realization Needs) ความต้องการนี้นับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้

ความต้องการขั้นที่ 1 และ 2 เป็นความต้องการส่วนบุคคล ขั้นที่ 3 และ 4 เป็นความต้องการทางสังคม ส่วนความต้องการขั้นที่ 5 เป็นความต้องการทางสติปัญญา

มาสโลว์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2533 : 116 – 117 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1970 : 35 – 47) ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็น ความต้องการที่จำเป็นสำหรับชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอ จะขาดเสีย มิได้ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้ตนมีกิจกรรมขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวขู่เข็ญ บังคับ จากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกัน ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารก จนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมาทำเป็นหลักแหล่ง ก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่ยรักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน มีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่จะต้องซ่อม ความ

ต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าคุณเป็นคนที่รักและยอมรับของหนูจะเป็นผู้ที่สมปรารถนาใน ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหนู

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณมีค่า ความต้องการนี้ประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถ ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถและมีคุณค่า และมีเกียรติ ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความสมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนมีประโยชน์และมีค่า ตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้จะรู้สึกว่าคุณไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน มาสโลว์อธิบายความต้องการที่เรียกว่า Self Actualization ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเองปรารถนาที่จะเป็นดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ ความรู้สึกยอมรับตนเองทั้งส่วนดีส่วนเสียของตนที่สำคัญที่สุด ก็คือ การมีสติที่จะยอมรับว่าคุณใช้กลไกในการป้องกันตนในการปรับตัวและพยายามที่จะเปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้น และมีความหมาย กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเพราะมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้นนี้อย่างสมบูรณ์

สรุป ทฤษฎีของมาสโลว์ที่พูดถึงความต้องการของมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของโนลส์ กล่าวถึงเหตุผลใจของมนุษย์ในด้านความต้องการพื้นฐาน คือ ความต้องการทางกายภาพ ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการทางด้านความรัก สำหรับความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณมีค่าและความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง สอดคล้องกับความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่และความต้องการการได้รับความยอมรับ

โนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 : 104 ; อ้างอิงจาก Malcolm. S. Knowles. 1980 : 31 – 51) นักการศึกษาที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย ในทางการศึกษา คือ ความต้องการและเห็น ได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่าความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่นๆ ของความต้องการ ซึ่งตรงกับความต้องการกระทำตนตามความสามารถ (Self - actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Needs for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตัวเอง ความต้องการด้านความ

ปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการมั่นคงไม่ได้รับการตอบสนองจะเกิดอาการทางพฤติกรรม ตามมาด้วย คือ เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง โดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ (The Needs for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องเผชิญภัยและเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้น เมื่อความต้องการด้านนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความวุ่นวายมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความขัดแย้งอย่างเด่นชัด เนื่องจากความต้องการได้รับประสบการณ์และแนวความคิดใหม่ๆ

5. ความต้องการทางด้านความรัก (The Needs for Affection) คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการที่ได้รับผลสำเร็จ ซึ่งในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคม คือ ความต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ประสบการณ์ ความร่ำรวย ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง ก็เกิดอาการ 2 อย่าง คือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือมีลักษณะก้าวร้าว แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Needs for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกที่ตัวเองมีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ความต้องการทางด้านนี้ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคม เป็นชุมชนสถาบันต่างๆ ทำให้เขาสามารถแสวงหาสถานภาพ และความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย

แมคเคลแลนด์ (ทองหล่อ นาคหอม. 2535 : 22 ; อ้างอิงจาก McClelland , David C. 1961 : 121 – 126) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลายแตกต่างกับบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อที่จะได้มีโอกาสในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหามีอยู่ พวกนี้จะมีความปรารถนาจะกระทำการต่างๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

2. มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้น จึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นความสำเร็จสูง

3. ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตน ว่าสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อการตัดสินใจของตนในงานครั้งต่อไป

4. ต้องทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถเพื่อที่เขาได้พยายามปรับปรุงความสามารถของเขาให้ทัดเทียมกับผู้ที่มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็แรงจูงใจให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

นอกจากความต้องการความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานแล้ว ยังมีความต้องการอีก 2 อย่าง ที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้องปรารถนาให้ผู้อื่นนิยมชมชอบและยอมรับนับถือผู้อื่นด้วย และความต้องการมีอำนาจบารมี ปรารถนาที่จะควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นมีความประพฤดิหรือ

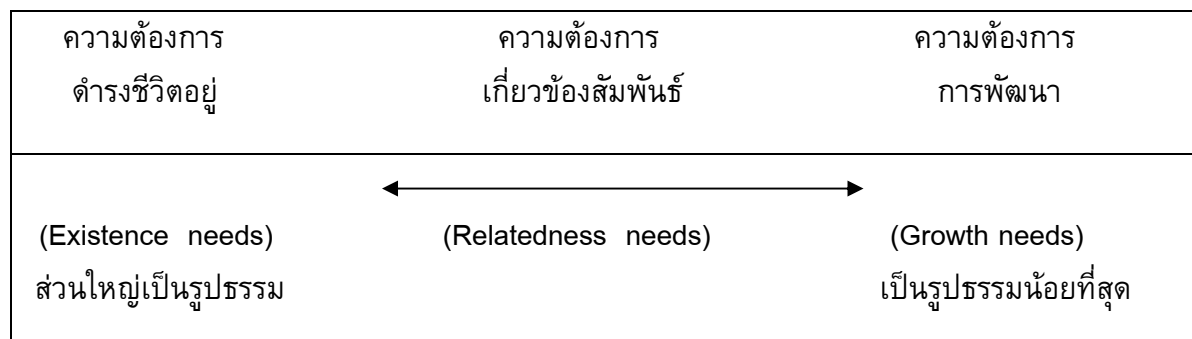
มีพฤติกรรมตามที่ต้องการ ส่วนมากจะเป็นคนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้อำนาจ ผู้บริหารที่ดีมักจะเป็นคนที่มีแรงจูงใจทางด้านอำนาจ บารมีสูงมากกว่าทางด้านความสำเร็จ และมักจะเป็นอำนาจบารมีที่ใช้ในด้านสังคมเสียมากกว่า

แอดเลอร์ (ชนิษฐา วิเศษสาร และมุกดา ศรีรงค์. 2537 : 212 ; อ้างอิงจาก Adler. 1930 : unpagged) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่สำคัญกับความ ต้องการแอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้นมา โดย E มาจาก Existence , R มาจาก Relatedness และ G มาจาก Growth เขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Need) เป็นความต้องการทาง วัตถุและสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่นๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

2. ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Need) เป็นความ ต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนฝูง

3. ความต้องการพัฒนา (Growth Need) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความปรารถนา ที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำการใดอย่างหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล



ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ ERG ของแอดเลอร์

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์และแอดเลอร์ แตกต่างกันที่การจูงใจเพื่อตอบสนอง ความต้องการ มาสโลว์มีความเห็นว่า ถ้าความต้องการทางสังคมไม่ได้รับการตอบสนองเท่าไร ก็ยังมีความปรารถนามากขึ้นเท่านั้น ส่วนแอดเลอร์กลับเห็นว่า ยิ่งความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์ กับผู้อื่นไม่ได้รับการตอบสนองมากขึ้นเท่าไร บุคคลยิ่งหันกลับไปปรารถนาในความต้องการ ดำรงชีวิตทางวัตถุมากขึ้น เช่นเดียวกับความต้องการการพัฒนาถ้าไม่ได้รับการตอบสนอง เพียงพอก็หันกลับไปปรารถนาในความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น นั่นคือ บุคคลจะ ปรารถนาในความต้องการเป็นรูปธรรมมากขึ้น ถ้าความต้องการที่เป็นนามธรรมไม่ได้รับการ ตอบสนองอย่างพอเพียง

วรูม (Vroom. 1970 : 91 – 103) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ทฤษฎีนี้มาจากการศึกษาด้านจิตวิทยาของบุคคลในองค์กรพบว่าบุคคลจะกระทำการสิ่งใด มักขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ความพอใจต่อสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นหากได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และความพอใจลดลงหากได้รับผลตอบแทน จิตวิทยาของบุคคลในองค์กรที่ วรูม ทำการศึกษานี้เป็นพื้นฐานของการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของบุคคลโดยองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคาดหวังของวรูม ทฤษฎีดังกล่าว วรูม (Vroom. 1964 : 204 – 209) ได้เสนอไว้ว่าการที่บุคคลจะเลือกตัดสินใจใดๆ จะต้องอาศัยการพิจารณาอยู่ 3 ประการ คือ

1. เมื่อเห็นโอกาสที่จะใช้ความสามารถและความพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จได้
2. เมื่อเห็นว่าถ้าทำงานนั้นสำเร็จ จะทำให้เกิดผลลัพธ์ในทางที่ดี
3. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่น่าพอใจ

ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ประการนี้เป็นกระบวนการในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลในการที่จะเลือกกระทำหรือเลือกไม่กระทำ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Need) เป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน ซึ่งเป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟัน กระทำสิ่งยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาหรือแนวโน้มที่จะกระทำการสิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุด

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1969 : 96) ให้คำจำกัดความว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึงความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จไปได้ด้วยดีและแข่งขันด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น พยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลที่ต้องการประสบความสำเร็จ ต้องการทำอะไรก็ตามที่ดีขึ้นกว่าเดิม มีความเชื่อมั่น มีความมั่นใจ มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะต้องทำให้สำเร็จอย่างดีที่สุด และมีความมานะพยายาม และอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือทางการงานตามที่ได้ตั้งไว้

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อาจแยกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแง่ที่เป็นทฤษฎีการจูงใจด้านเนื้อหา (Content Theory) และในแง่ที่เป็นทฤษฎีทางด้านกระบวนการ (Process Theory) ซึ่งอาจแยกอธิบายได้ดังนี้

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแง่ที่เป็นทฤษฎีการจูงใจด้านเนื้อหา

(Content Theory)

ทฤษฎีกลุ่มนี้ จะรวมจุดสนใจอยู่กับปัญหาที่ว่า อะไรเป็นสิ่งที่กระตุ้นหรือผลักดันพฤติกรรม นักทฤษฎีการจูงใจอธิบายแนวคิดของความต้องการหรือแรงจูงใจที่ผลักดันบุคคล และสิ่งจูงใจที่เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลกระทำในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะทฤษฎีตามแนวทางนี้ จะตอบคำถามที่ว่า มนุษย์พยายามตอบสนองความต้องการอะไรบ้าง มีความต้องการใดเกิดขึ้นก่อนหลัง เป็นต้น

1.1. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเมอร์เรย์

เมอร์เรย์ (Murray 1938 : 152 - 266) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้ 28 ชนิด และในจำนวนนี้มีความต้องการเอาชนะและประสบความสำเร็จรวมอยู่ด้วย เขาจึงเป็นบุคคลแรกที่ได้กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ยาก ต้องการที่จะควบคุม จัดกระทำ หรือจัดระเบียบ วัตถุ บุคคล หรือความคิด โดยกระทำสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็ว และมีความเป็นอิสระให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ต้องการเอาชนะอุปสรรคมุ่งมั่น ที่จะกระทำในสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ และบรรลุถึงมาตรฐานที่ดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขัน และเอาชนะคนอื่น ๆ อีกทั้งต้องการเพิ่มการยอมรับตนเองโดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมด้านต่าง ๆ

1.2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์

จากการวิจัยเรื่อง การจูงใจ ได้เน้นถึงแรงจูงใจทางสังคม 3 ประเภท คือ

1.2.1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ซึ่งก็คือความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และจะมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

1.2.2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับจากคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพองของคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

1.2.3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจ เพราะจะเกิดความรู้สึกว่า หากทำอะไรได้เหนือคนอื่น จะเป็นความภาคภูมิใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่น

แมคเคลแลนด์ เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ เพราะเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนี้ แมคเคลแลนด์ ยังได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความพยายามบากบั่นกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าที่จะทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

2. จะเลือกทำงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้น การกำหนดเป้าหมายจึงไม่ยากหรือยากต่อความสำเร็จมากเกินไป

3. เป็นผู้ที่มีความคิดว่างานทุกอย่างจะสำเร็จก็ด้วยความตั้งใจจริงของตน ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่รางวัลหรือชื่อเสียง

4. การกระทำกิจกรรมใดๆ นั้น มุ่งหวังเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่รางวัลหรือชื่อเสียง

จะเห็นได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น จะเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความมานะอดทน เพื่อเอาชนะความล้มเหลว พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง การทำงานมีเป้าหมายและแบบแผนที่แน่นอน มีการตั้งระดับความคาดหวังต่อความสำเร็จของงานไว้ค่อนข้างสูง พยายามเพิ่มความสามารถของตนในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ให้สูงขึ้นเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ดีเลิศ โดยไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลว

1.3 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

ความต้องการของมนุษย์จะวิวัฒนาการไปตามลำดับขั้น โดยเริ่มจากความต้องการต่ำสุด ไปจนกระทั่งถึงความต้องการสูงสุด รวมทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางด้านร่างกายหรือต้องการวัตถุที่จะทำให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ (Physiological Needs or Survival Needs) เป็นความต้องการอันดับแรกของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การพักผ่อนนอนหลับ และความต้องการทางเพศที่จำเป็นในการดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษย์

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) มนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะดำรงชีวิตอยู่โดยปราศจากภัยอันตราย มีสุขภาพจิต สุขภาพกายดี มีความมั่นคงในอาชีพ หน้าที่การงาน ฐานะทางเศรษฐกิจ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการยอมรับจากผู้อื่น (Love and Belonging Needs) ความต้องการความรักจากผู้อื่น เช่น จากเพื่อน ต้องการที่จะให้ และรับความรัก มีไมตรีซึ่งกันและกัน โดยแสวงหาและเข้าร่วมกิจกรรมจากกลุ่มต่างๆ เพื่อปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม

ขั้นที่ 4 ความต้องการได้รับการยกย่อง ความมีเกียรติยศ ชื่อเสียง (Esteem Needs) หรือความต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถของตนเอง เพื่อให้สังคมยอมรับนับถือ ให้เกียรติและยกย่อง ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกเชื่อมั่นและยอมรับนับถือตัวเอง

ขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จตามความสามารถของตนสามารถกระทำได้ตามความสามารถที่เป็นจริงของบุคคลนั้น (Self - Actualization Needs or Self - Fulfillment Needs) ความต้องการนี้นับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อแสดงถึงความสามารถและศักยภาพที่จะกระทำได้ของตัวเอง มนุษย์ทุกคนปรารถนา ที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง มุ่งสู่เป้าหมายสูงสุด หรืออุดมคติที่ตนกำหนดไว้ บุคคลที่

ได้รับความต้องการผ่านมาถึงขั้นที่ 5 นี้ จะรับรู้หรือเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง มีความเป็นอิสระ สามารถทำทุกสิ่งได้ตามที่ตนต้องการและกระทำได้อย่างถูกต้อง

ความต้องการทั้ง 5 นี้จะเป็นอิสระต่อกัน และมีความเหลื่อมล้ำกันอยู่ กล่าวคือ ความต้องการระดับถัดมา อาจให้ความสำคัญกับความต้องการสลับขั้นก็ได้ อย่างไรก็ตาม ปกติแล้วคนทั่วไป จะมีความต้องการขั้นต้นก่อนเมื่อได้รับสนองตอบแล้วจึงจะเกิดความต้องการขั้นถัดไป และไม่จำเป็นว่าทุกคนจะมีความต้องการครบทั้ง 5 ขั้น แต่ความต้องการทั้งหมดเหล่านี้ จะมีอยู่ตลอดไปชั่วชีวิตของบุคคล

1.4 ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอร์ซเบิร์ก

ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจคนในการทำงาน ได้ข้อสรุปว่า คนเรามีความต้องการที่แยกออกจากกันโดยอิสระอยู่ 2 ประเภท แต่ละประเภทมีผลต่อพฤติกรรมของคนในทางที่ต่างกัน คือ เมื่อคนรู้สึกไม่พอใจในงาน เขาจะมองในเรื่องของสภาพแวดล้อมงานที่เขาทำ และเมื่อเขารู้สึกพอใจในงาน เขาจะมองในเรื่องของงานที่เขาทำ Herzberg ให้ชื่อความต้องการประเภทแรกว่าปัจจัยอนามัย หรือการรักษา เป็นปัจจัยที่กล่าวถึงสภาพแวดล้อมการทำงาน และสนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการป้องกันมิให้เกิดความไม่พอใจ เป็นแต่เพียงให้คนยังยอมทำงานต่อไปเท่านั้น ปัจจัยกลุ่มที่ 2 นั้น Herzberg เรียกว่าปัจจัยจูงใจ เป็นสิ่งจูงใจให้คนเต็มใจและตั้งใจทำงานได้ดีขึ้นกว่าเดิม

1.5 ทฤษฎีทางพุทธศาสนา

ในทางพุทธศาสนา แรงผลักดันพฤติกรรมของมนุษย์ ได้แก่ ความอยาก เรียกว่า ตัณหา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1.5.1. กามตัณหา ความอยากในสิ่งน่าใคร่ น่าปรารถนา น่าพอใจ ในรูป รส กลิ่น เสียง และการสัมผัส

1.5.2. ภวตัณหา ความอยากเป็นโน่นเป็นนี่ เช่น ดาราภาพยนตร์ เศรษฐี บัณฑิต ฯลฯ

1.5.3. วิภวตัณหา ความอยากไม่เป็นโน่นไม่เป็นนี่ อยากพ้นไปจากภาวะที่ไม่ปรารถนา

ตัณหาทั้ง 3 จำพวกนี้ ทำให้เกิดอุปทาน คือ ความยึดมั่นถือมั่น และทำให้เกิดเจตจำนงในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ เช่น อยากเป็นเศรษฐีก็ทำให้ยึดมั่นในความคิดเกี่ยวกับความสุขสบายของเศรษฐี ยึดมั่นที่จะทำให้ตนร่ำรวย จึงมีพฤติกรรมขยันขันแข็งทำมาหากิน หรือโกงกินเพื่อให้เป็นเศรษฐี เป็นต้น

นอกจากนี้ ในทางพระพุทธศาสนายังได้กล่าวถึงเนื้อหาความต้องการของมนุษย์ โดยแบ่งอย่างหยาบๆ ได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการเบื้องต้น คือ ปัจจัย 4 อันเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย

2. ความต้องการทั่วไป ได้แก่ โลกธรรมทั้ง 4 คือ ลาภ ยศ สรรเสริญ และบารมี โดยเฉพาะความสุขของคฤหัสถ์ ยังสามารถจำแนกออกได้อีก 4 ประการ คือ สุขเกิดจากการมีทรัพย์ ฉันทะ (ความพอใจในงาน) วิริยะ (ความพากเพียรในงาน) จิตตะ (ความเอาใจใส่จดจ่อในงาน) และวิมังสา (การหาทางปฏิบัติงานนั้นให้ได้ผลดีที่สุด) จะเห็นได้ว่า คนเราเมื่อมีฉันทะ มีความพอใจในงาน ย่อมจะทำให้เกิดแรงจูงใจขึ้นในตัวเอง อันเป็นแรงจูงใจถาวร เพราะงานต้องอยู่กับเรา ชั่วชีวิต เมื่อเผชิญกับอุปสรรค หากเรามีอิทธิบาท 4 นี้ เราก็จะประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์ปรารถนา

ในทางพระพุทธศาสนาที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ อาจกล่าวได้ว่า มนุษย์นอกจากจะต้องการมีสุขภาพดีแล้ว ยังต้องการความสำเร็จในงาน ความสำเร็จในสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับผู้อื่น และความสำเร็จในชีวิตและครอบครัว ความสำเร็จเหล่านี้อยู่ในวิสัยที่มนุษย์จะกระทำได้ เมื่อมีความตั้งใจจริง อุทิศพลังงานและพลังใจเพื่อจุดหมายปลายทางที่ตั้งไว้

จะเห็นได้ว่า ความต้องการของมนุษย์ในทางพระพุทธศาสนาทั้ง 2 ประการดังกล่าวสอดคล้องกับมาสโลว์ กล่าวคือ ความต้องการความสำเร็จให้เต็มความสามารถของตน (Self - Actualization Needs) ตามทฤษฎีของมาสโลว์หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ ต่างก็ตรงกับความต้องการความสำเร็จในการงานทางพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นความต้องการระดับสูงของมนุษย์

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในแง่ที่เป็นทฤษฎีทางด้านกระบวนการ

แนวคิดเชิงทฤษฎีของกลุ่มนี้ จะเป็นแนวทฤษฎีที่ซับซ้อนขึ้น ได้แก่ ทฤษฎีการรู้คิด (Cognitive - Theory) และทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ซึ่งจะได้แยกกล่าวดังต่อไปนี้

2.1. ทฤษฎีการรู้คิด (Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีเชิงกระบวนการ จะเป็นการอธิบายกระบวนการของการกระตุ้นพฤติกรรมและการทำให้เกิดทิศทางและความคงทนของพฤติกรรม แนวคิดนี้ได้เสนอว่า มนุษย์เป็นเจ้าของการรู้คิด จึงสามารถกำหนดเป้าหมาย วางแผน และพบความหมาย สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวประกอบให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเราสามารถสรุปเชิงสันนิษฐาน ได้จากระดับความมุ่งปรารถนาที่มีระดับการเสี่ยงระหว่างความสำเร็จและความล้มเหลวที่ก้ำกึ่งกัน อันเป็นดัชนีที่จะชี้ถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นอกจากนี้ยังมีข้อสันนิษฐานอีกว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น่าจะตีความได้ว่า เป็นเรื่องของการตัดสินใจเลือก เมื่อเลือกแล้วก็ทุ่มเทผูกพันต่องานนั้น

2.2. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ทฤษฎีนี้ให้ความสนใจกับสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดพฤติกรรมมากกว่าความต้องการที่เป็นแรงขับให้เกิดพฤติกรรม คำว่าสิ่งจูงใจตามทฤษฎีนี้ใช้ความหมายที่เป็นกลางแทน คือ ใช้คำว่า แรงเสริม (Reinforces) และการเสริมแรง (Reinforcement) ซึ่งหมายถึงการให้แรงเสริม

การเสริมแรง คือ สิ่งที่ทำให้พฤติกรรมหนึ่งๆ เกิดบ่อยครั้งมากขึ้น อะไรก็ตามที่ทำให้พฤติกรรมเกิดบ่อยครั้งขึ้น จะเรียกว่าการเสริม เช่น การชมว่าเก่งเมื่อเด็กไหว แล้วพฤติกรรมการไหวก็จะเกิดบ่อยครั้งขึ้น การชมว่าเก่ง จึงถือเป็นแรงเสริม เป็นต้น

ตามทัศนะของทฤษฎีการเสริมแรง พฤติกรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยเงื่อนไขของผลกรรม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและผลกรรม ผลกรรม หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำและสัมพันธ์กับพฤติกรรมเป็นเงื่อนไข เรียกว่า เงื่อนไขของผลกรรม เช่น ตะก้อนหิน ผลก็คือเจ็บเท้า เป็นต้น เงื่อนไขของผลกรรมนี้มีทั้งผลกรรมทางบวกและผลกรรมทางลบ ผลกรรมทางบวกเป็นแรงเสริมให้เกิดพฤติกรรม ผลกรรมทางลบเป็นแรงต้านไม่ให้เกิดพฤติกรรม

ทฤษฎีการเสริมแรงอธิบายว่า คนเราเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับแรงเสริมต่างๆ ทั้งทางบวกและทางลบ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เป็นการเสนอสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นสิ่งของหรือเหตุการณ์ก็ได้ตามหลังพฤติกรรมหนึ่ง แล้วทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งขึ้น ส่วนการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) นั้น เป็นการระงับหรือดึงสิ่งเร้าที่ไม่พึงปรารถนาออกมาจากบุคคลหรือสภาพการณ์ตามหลังพฤติกรรมหนึ่ง แล้วทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นสูงขึ้น ผลของการเรียนรู้จะทำให้คนเราสามารถคาดหวังว่าพฤติกรรมใดจะทำให้ได้รับแรงเสริมอย่างใด ความคาดหวังที่จะได้รับแรงเสริมอย่างหนึ่ง จะเกิดก่อนการกระทำพฤติกรรม จึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่แรงเสริมนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่า ความคาดหวังที่จะได้รับแรงเสริมจะเป็นแรงผลักดันพฤติกรรมนั่นเอง

จากทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งหมดที่ได้กล่าวมา จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่อยู่ในตัวของคนจะเป็นแรงผลักดันหรือกระตุ้นให้บุคคลผู้นั้นตั้งเป้าหมายที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต สิ่งหนึ่งที่จะสามารถทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้ย่อมเป็นผลมาจากการได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น การศึกษาต่อระดับปริญญาโท จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเจริญก้าวหน้าไปในทิศทางที่ดีขึ้นได้ โดยจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความสามารถของบุคคล

แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำการที่ยากๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำการใดๆ ให้สำเร็จในการศึกษา และมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ประหยัด ทองมาก. 2539 : 48 ; อ้างอิงจาก รังรอง สีทองดี. 2535 : 37)

ดาเคนวัลด์. (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 149 ; อ้างอิงจาก Darkenwald. 1982) ได้กล่าวถึง เหตุผลในการเรียนของผู้ใหญ่ว่า เพื่อปรับปรุงการทำงานหรือความก้าวหน้าในอาชีพและเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพหรือความพึงพอใจ

ดังนั้น แรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่สนใจเข้าเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรม นับว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อวางแผน จัดทำหลักสูตรตลอดจนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการศึกษาผู้ใหญ่ การพยายามหาความรู้หรือการคาดคะเนเกี่ยวกับเหตุจูงใจดังกล่าว จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูหรือนักศึกษาผู้ใหญ่พึงกระทำ เพราะจะช่วยให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความประสงค์ของผู้เรียน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตรงทิศทางยิ่งขึ้น (ทรงวุฒิ วัฒนเขจร. 2533 : 13)

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะด้วยกันดังนี้

ขุนทอง อินทร์ไทย (2519 : 76 – 78) ได้ให้แนวคิดว่า การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทได้มีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้น เนื่องจากระบบการศึกษาระดับต้นๆ ได้ขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรี และในปัจจุบันนี้มีอาจารย์ที่จบการศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกจากต่างประเทศจำนวนมาก ทำให้สามารถเปิดสอนในระดับปริญญาโทได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนที่สำคัญอีก ก็คือ ค่านิยมในปริญญา การได้รับปริญญาชั้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับปริญญาไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ ความสามารถ คนที่มีปริญญาสูงเท่านั้นที่จะสามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่งที่สูงๆ ในบางตำแหน่งได้ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ เช่น เรียนจบปริญญาตรีแล้วยังหางานทำไม่ได้จึงเรียนต่อระดับปริญญาโท เพื่อชะลอการว่างงาน การเรียนปริญญาโทเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพราะมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งเปิดสอนปริญญาโทหลังเลิกงาน จึงมีผู้ที่ต้องการจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ ออยุธยา (2526 : 32 – 34) กล่าวว่า ปัจจัยในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะได้เรียนเพราะบิดามารดาให้เรียนหรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยที่กำลังย่างก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16 ถึง 25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้จะเริ่มมองเห็นแนวทางชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจจะต้องเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวด้านต่างๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง และอาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัวของตนเอง ของเพื่อน ญาติพี่น้อง หรือผู้ใกล้ชิดอื่นๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญคือต้องเป็นประเภทงานที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่างๆ ของวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของบิดาและมารดา พี่น้อง และเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานมีโอกาสได้งานดีๆ ทำ มีเงินเดือนสูงเป็นเจ้าของคนนายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่ โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัว ถ้าครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสริมบุตรหลานให้ได้เรียนจนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายภาคหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาต่อของคนกลุ่มนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและเพิ่มพูนวิทยฐานะทางเศรษฐกิจด้วย

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8) ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาระดับต่างๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการและใฝ่หา

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่า เหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่ในวัยต้นหรือคนหนุ่มสาว เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานทำง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดี ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ประยัต ทองมาก (2529 : 18) ได้กล่าวว่า ผู้มีการศึกษาดีจะเป็นแนวทางนำไปสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี เงินเดือนสูงพอเลี้ยงตนเองและครอบครัว เป็นการให้คนมีโอกาสเลื่อนฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจของตนได้ จะเห็นได้ชัดอีกก็คือความพยายามของบิดามารดาที่จะส่งเสียให้บุตรของตนได้ศึกษาจนสุดความสามารถ และตัวผู้เรียนเองก็พยายามขวนขวายให้ได้รับปริญญาสูงๆ

สุทิน นพเกต (2534 : 5) ได้ให้ทรรศนะในกรณีที่มีผู้ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทกันเป็นจำนวนมากจนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันว่า การศึกษาต่อระดับปริญญาโทเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งในสังคมปัจจุบันว่าเป็นเรื่องของนักศึกษาที่พยายามที่จะพัฒนาตนเอง เพราะปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ทำให้การแข่งขันค่อนข้างสูง การได้พัฒนาตนเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถนำให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้

กองเกียรติ โอภาสวงการ (2535 : 5) เขียนไว้ว่าในปัจจุบันมีผู้ต้องการเรียนปริญญาโทเพิ่มมากขึ้นส่วนหนึ่งมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมที่บีบบังคับให้คนต้องขวน ขวายหาความรู้เพิ่มขึ้น และพยายามที่จะเพิ่มวุฒิการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น เพราะใน 5 – 10 ปีข้างหน้า ผู้ที่จบปริญญาตรีจะมีสภาพเหมือนผู้ที่จบ ม.6 ในปัจจุบัน อีกประการหนึ่งธุรกิจข้ามชาติเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น และธุรกิจเหล่านี้ก็ต้องการบุคลากรที่มีความรู้สูงเพิ่มขึ้น ทำให้มีผู้ต้องการเรียนปริญญาโทเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะเพิ่มความรู้และวุฒิการศึกษาของตน ซึ่งเป็นความต้องการขั้นหนึ่งของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์

รังสรรค์ แสงสุข และคณะ (2544 : 16) ได้กล่าวว่า เหตุจูงใจให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเข้ามาเรียนนั้น เหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุด เพราะจะมีผล ต่อการเพิ่มศักยภาพในการทำงาน ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในระดับ

บัณฑิตศึกษาเป็นผู้ใหญ่ที่ทำงานแล้ว ฉะนั้นการศึกษาต่อระดับปริญญาโทจึงมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการทำงาน

ผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ผู้สมัครและนักศึกษามหาบัณฑิตทราบข่าวการรับสมัครจากผู้บังคับบัญชา และประกาศทางวิทยุ เพื่อนในหน่วยงานและศิษย์เก่า ตามลำดับ เหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาในระดับมหาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ คือ การทำให้ตนเองมีคุณภาพและคุณสมบัติเพิ่มขึ้น ความชำนาญการของคณาจารย์ หลักสูตร ยืดหยุ่นน่าสนใจ การเป็นสถาบันที่ใกล้บ้าน และค่าใช้จ่ายถูกกว่าสถาบันอื่นตามลำดับ

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในทัศนะของผู้วิจัยนั้นมีความเห็นว่า การศึกษาในระดับปริญญาโทเป็นการศึกษาในระดับสูงที่มุ่งศึกษาในแต่ละสาขาวิชาอย่างลึกซึ้ง จึงมีนิสิตจำนวนมากมาศึกษาต่อเพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ความสามารถในด้านที่ตนเองสนใจมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดความก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน นอกจากนี้ผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทยังเป็นที่ยอมรับของสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลอื่น ส่งผลต่อชื่อเสียงเกียรติยศของตนเองและครอบครัว จึงทำให้ทุกคนเห็นความสำคัญต่อการศึกษาในระดับนี้เป็นอย่างมากและมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ

ความหมายของนันทนาการ

คำว่านันทนาการแปลมาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Recreation” ซึ่งถ้าพิจารณาตามรากศัพท์มี 2 ความหมาย คือ (กนกวลี ฟิงโพธิ์ทอง. 2540 : 13)

1. RE + CREATE แปลว่า สร้างขึ้นมาใหม่ หมายถึง การทำให้สดชื่น
2. RE + CRE + ATE มาจากคำภาษากรีก ซึ่งแปลว่ากิจกรรมของเยาวชนและผู้ใหญ่

เดิมทีเดียวนันทนาการเป็นวิชาหนึ่ง ที่ใช้คำในภาษาไทยว่า (ประพันธ์ศิริ สุเรารัจ. 2541 : 1) “วิชาการให้การบันเทิง” , “วิชาการพักผ่อนหย่อนใจ” ต่อมา พ.ศ. 2507 คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการได้ใช้คำว่า “สันทนาการ” โดยให้ความหมายว่า สันทนาการมาจากคำว่า สันทนา + อาการ ซึ่งหมายถึงกิจกรรมประเภทการสนทนา การพูดคุยอันที่จะทำให้เกิดความสุข ความเพลิดเพลินในเวลาว่าง และการใส่ไม้เท้าอากาศเข้าไปจากคำว่า “สนทนาการ” มาเป็น “สันทนาการ” ก็เพื่อที่จะให้คำสละสลวยไพเราะน่าฟังขึ้น

ต่อมา พ.ศ. 2510 พระยาอนุนามราชชน (เสถียรโกเศศ) ได้บัญญัติคำว่า “นันทนาการ” ขึ้น (นันทน + อาการ) โดยให้ความหมายตามพจนานุกรมว่า หมายถึง อาการแห่งความสนุกสนานร่าเริง (ประพันธ์ศิริ สุเรารัจ. 2541 : 2)

ไวแนน (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2538 : 3 ; อ้างอิงจาก Winan.n.d) ได้กล่าวถึงนันทนาการว่า หมายถึง การแสดงออกตามธรรมชาติของมนุษย์ในทางความต้องการ ความสนใจอันที่จะแสวงหาความพึงพอใจในเวลาว่าง

บัทเลอร์ (Butler. 1959 : 3) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง ซึ่งเป็นเรื่องตรงข้ามกับการทำงาน นันทนาการแต่ละบุคคลไม่เหมือนกันจะแปรผันไปตามรสนิยม เวลา อายุและความต้องการของแต่ละบุคคล

เจ บี แนช (อเนก หงษ์ทองคำ. 2542 : 2 ; อ้างอิงจาก Jay B. Nash.) นันทนาการ หมายถึง การใช้เวลาว่างให้เกิดคุณภาพสำหรับเด็ก กิจกรรมเหล่านี้สำหรับเด็กเรียกว่า การเล่น สำหรับ ผู้ใหญ่เรียกว่า นันทนาการ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2538 : 14) ได้ให้ความหมายว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างโดยใช้ความสมัครใจเป็นหลัก ไม่มีการบังคับและได้รับความพึงพอใจ และความเพลิดเพลินจากกิจกรรมนั้นเป็นหลักสำคัญ

อารมณ นวากาญจน์ (2541 : 1) นันทนาการ คือ อาการแห่งความสุข สนุกสนาน ร่าเริงหลังเข้าร่วมกิจกรรม

อเนก หงษ์ทองคำ (2542 : 2) กล่าวว่า นันทนาการ คือ กิจกรรมต่างๆ ที่สร้างความสัมพันธ์กับสภาวะหรือสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล นันทนาการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออก ซึ่งความพอใจตามความต้องการ จึงควรมีกิจกรรม ที่ก่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นันทนาการควรเป็นกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ ทำในเวลาว่าง และได้รับความพึงพอใจ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 14) ได้ให้ความหมายนันทนาการไว้ 4 ความหมาย ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่นหรือการสร้างพลังขึ้นมาใหม่
2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย
3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการพัฒนาประสบการณ์หรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลหรือสังคม
4. นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการสังคม ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีหน้าที่จัดการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อสร้างบรรยากาศของเมืองให้น่าอยู่

จากความหมายดังกล่าวพอสรุป ความหมายของนันทนาการได้ว่า

1. เป็นกิจกรรมที่มีรูปแบบหลากหลาย
2. เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกตามธรรมชาติ
3. กระทำในเวลาว่าง
4. ทำด้วยความสมัครใจ
5. ทำให้เกิดความพึงพอใจ
6. เกิดความสนุกสนาน ร่าเริง
7. ไม่ขัดต่อจารีต ประเพณีและกฎหมาย

8. เกิดการพัฒนาด้านกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ลักษณะของนันทนาการ

อเนก หงส์ทองคำ (2542 : 3) ได้สรุปลักษณะของนันทนาการว่า

1. นันทนาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรม กิจกรรมนันทนาการเป็นการแสดงออกทั้งด้านกระทำ (Active Recreation) และถูกกระทำ (Passive Recreation)
2. นันทนาการมีหลายรูปแบบ กิจกรรมทั้ง 11 ประเภท หลากหลายรูปแบบให้ผู้สนใจได้เลือกตามความถนัด ความสนใจ และในโอกาสต่าง ๆ
3. นันทนาการจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจและมีแรงจูงใจ
4. นันทนาการเกิดขึ้นได้ในโอกาสต่าง ๆ และไม่จัดเวลา
5. นันทนาการเป็นสิ่งที่จริงจังและมีจุดมุ่งหมาย
6. นันทนาการเป็นการบำบัด รักษา ฟื้นฟู
7. กิจกรรมนันทนาการยืดหยุ่นได้
8. นันทนาการจะต้องเป็นกิจกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม

จุดมุ่งหมายของนันทนาการ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้สรุปจุดมุ่งหมายของนันทนาการไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาอารมณ์
2. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่
3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์
4. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม
5. เพื่อส่งเสริมการแสดงออก
6. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต
7. เพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ
8. เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนันทนาการ

ทฤษฎีทางนันทนาการมีความสำคัญในการปฏิบัติกิจกรรมนันทนาการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตามที่ อเนก หงส์ทองคำ (2542 : 10) ได้รวบรวมไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีพลังงานส่วนเกิน (Surplus Energy) ของซิลเลอร์และสเปนเซอร์ (Shiller & Spencer) กล่าวว่า มนุษย์ใช้พลังงานส่วนที่เหลือเพื่อการ เล่น เพื่อความสนุกสนาน
2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinct) ของเจมส์ แมคดักกัลปี (James McDougall) กล่าวว่า การ เล่นเกิดขึ้นโดยสัญชาตญาณ ซึ่งมีอยู่แล้วในมนุษย์และสัตว์
3. ทฤษฎีการผ่อนคลายความตึงเครียด (Relaxation) ของแพททริก (Patrick) กล่าวว่า การ เล่นก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เกิดความพึงพอใจ และคลายความตึงเครียด

4. ทฤษฎีนันทนาการ (Recreation) ของกาเมส (Games) กล่าวว่า การเล่นเป็นอิริยาบถตามธรรมชาติ เป็นการสร้างความสดชื่น และฟื้นฟูพลัง

5. ทฤษฎีการระบายอารมณ์ (Catharsis) ของอริสโตเติล (Aristotle) กล่าวว่า การเล่นเป็นการระบายออกของอารมณ์ที่ถูกบีบคั้น ซึ่งอารมณ์นี้จะอันตราย

6. ทฤษฎีการแสดงออกแห่งตน (Self - Expression) ของมิทเชลและเมสัน กล่าวว่า การเล่นเป็นการกระตุ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ให้แสดงออกถึงศักยภาพที่มีอยู่

7. ทฤษฎีสังคมประสานสัมพันธ์ (Social Contact) ของคีซิง (Keesing) กล่าวว่า การเล่นเป็นกิจกรรมทางสังคมของมนุษย์ที่ผสมผสานสัมพันธ์ของสังคม

8. ทฤษฎีการบุกเบิกสร้างสรรค์ (Creative Exploration) ของเบอร์ลิง (Berlying) กล่าวว่า การเล่นเป็นพฤติกรรมที่มีสิ่งเร้า เป็นแรงกระตุ้น เพื่อค้นหาความตื่นเต้น ความสนุกสนาน ความพึงพอใจ

ประเภทกิจกรรมนันทนาการ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 37 – 55) ได้จัดประเภทของกิจกรรมนันทนาการ ดังนี้

1. กิจกรรมนันทนาการศิลปหัตถกรรม
2. กิจกรรมนันทนาการเกมและกีฬา
3. กิจกรรมนันทนาการเต้นรำ
4. กิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา
5. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาจิตใจและความสงบสุข
6. กิจกรรมนันทนาการการละคร
7. กิจกรรมนันทนาการอดิเรก
8. กิจกรรมนันทนาการดนตรีและเพลง
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง (นอกเมือง)
10. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม
11. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ
12. กิจกรรมนันทนาการวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน)
13. กิจกรรมนันทนาการบริการอาสาสมัคร
14. กิจกรรมนันทนาการการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ
15. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์และมนุษย์สัมพันธ์

ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ

อาร์มอนด์ นาวากาญจน์ (2541 : 12 – 13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง

และส่วนรวม

2. ช่วยส่งเสริมให้คนที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีจิตใจแจ่มใส ลดกังวลใดๆ คลายทุกข์ ปราศจากความเครียด รู้จักสร้างอารมณ์ขัน ซึ่งจะช่วยป้องกันปัญหา โรคจิตได้

3. ลดปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมและความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาทะเลาะวิวาท ชู้สาว หลบหนีการเรียน ใช้สารเสพติดให้โทษ เล่นการพนัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากไม่รู้จักรู้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักรักหมู่คณะ เสียสละเพื่อส่วนรวม การที่พลเมือง ของชาติรู้จักบำรุงรักษาสุขภาพ รู้จักรู้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่สังคม ไม่เห็นแก่ตัว มีคุณธรรมประจำใจ ช่วยเหลือสังคม โดยการให้พลเมืองเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ตามนัด ตามโอกาส

5. เพื่อบำรุงขวัญพลเรือน ตำรวจ ทหาร ผู้ปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงอันตรายในการป้องกัน ประเทศตามชายแดน ซึ่งหาเวลาพักผ่อนหย่อนใจยาก กิจกรรมนันทนาการจึงควรนำมาใช้ในการ บำรุงขวัญและสร้างกำลังใจให้แก่บุคคลเหล่านี้ในยามว่างจากการปฏิบัติงาน

6. ช่วยฟื้นฟูสภาพร่างกายจากอาการไข้ กิจกรรมนันทนาการช่วยให้คนป่วยหายเร็วขึ้น มีกำลังใจที่จะมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า

7. ช่วยให้สมาชิกในหน่วยงานต่างๆ ได้สนิทสนม สามัคคียิ่งขึ้น เพราะกิจกรรม นันทนาการสร้างให้เกิดสังคมที่ดี

8. ช่วยเพิ่มผลผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ โดยใช้กิจกรรมนันทนาการเป็นตัวเร่ง หรือกระตุ้นการทำงานจนลืมความเหน็ดเหนื่อย

9. ช่วยให้ผู้รู้จักสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้เหลือไว้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับ ส่วนรวม เป็นที่เจริญตาเจริญใจแก่ผู้พบเห็น ทุกคนสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้และสืบทอด เป็นมรดกแก่อนุชนรุ่นหลัง

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 32 – 33) กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการไว้ดังนี้

1. ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสุข สนุกสนาน มีความสุขในชีวิตและใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์

2. ช่วยให้บุคคลและชุมชนพัฒนาสุขภาพจิตและสมรรถภาพทางกายที่ดี

3. ช่วยป้องกันอาชญากรรม และพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางไม่พึงประสงค์ของเยาวชน และเด็ก

4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี

5. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข

6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ

7. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

8. ส่งเสริมในการบำบัดรักษา

9. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ และการทำงานเป็นทีม

10. ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหาร และตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน

คุณค่าของนันทนาการ

บัทเลอร์ (Butler. 1959) กล่าวถึงคุณค่านันทนาการไว้ดังนี้

1. นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
2. นันทนาการ คือ ทางออกที่ดีของการแสดงออกและพัฒนาการตนเอง
3. นันทนาการ ช่วยให้เกิดความเจริญเติบโต และมีประสบการณ์ที่จะนำไปใช้

ประโยชน์ได้ในชีวิต เมื่อเจริญวัยขึ้น

4. นันทนาการช่วยให้เด็กมีความกระตือรือร้นในชีวิต และกิจกรรมต่างๆ ช่วยให้มาได้มาซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตในภายหลัง

5. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ และเป็นการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน

6. นันทนาการ เป็นวิธีหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสุขสมดูลในชีวิตกับการทำงาน การพักผ่อน ความรัก และความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ประวัติความเป็นมาของสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาควิชาสันนันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ถือกำเนิดขึ้นเมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา” สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบันเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 มีสถานที่ตั้งในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ เลขที่ 154 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยคณะวิชาต่างๆ คือ

1. คณะสังคมศาสตร์
2. คณะศึกษาศาสตร์
3. คณะพลศึกษา
4. คณะวิทยาศาสตร์
5. คณะมนุษยศาสตร์

โดยคณะพลศึกษา มีภาควิชาในสังกัด 3 ภาควิชา คือ ภาควิชาพลศึกษา ภาควิชาสุขศึกษาและภาควิชาสันนันทนาการ ทำการผลิตบัณฑิตการศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) ในวิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา ส่วนวิชาในสาขาวิชาสันนันทนาการ ยังไม่มีเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชาเป็น แต่เพียงมีบางรายวิชาที่ภาควิชาสันนันทนาการร่วมรับผิดชอบในการบริหารหลักสูตรกับภาควิชาพลศึกษา

หนึ่ง เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษาได้ยุบรวมเป็นคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีสถานที่ตั้ง 2 แห่ง คือ บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติและประสานมิตร ในปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ คัดพื้นที่สนามกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นที่ตั้งของคณะพลศึกษา สนามกีฬาแห่งชาติ ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้ย้ายทรัพยากร (บุคลากร และวัสดุ ครุภัณฑ์) ส่วนหนึ่งไปยังมศว. องครักษ์ และส่วนหนึ่งย้ายไปรวมที่คณะพลศึกษา ประสานมิตร โดยกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนนิสิตระดับปริญญาตรีของคณะพลศึกษา คือ ชั้นปีที่ 1 – 2 เรียนที่องครักษ์ และชั้นปีที่ 3 – 4 เรียนที่ประสานมิตร (ยกเว้นวิชาเอกวิทยาศาสตร์การกีฬา เรียนที่องครักษ์ทั้ง 4 ปี) ส่วนในระดับบัณฑิตศึกษาดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่ประสานมิตรทุกสาขาวิชา

ในระดับบัณฑิต ภาควิชาสันนทนาการ ได้หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการนันทนาการ โดยได้รับอนุมัติหลักสูตร เมื่อปี พ.ศ. 2543 กำหนดแผนการรับนิสิตรุ่นละ 45 คน ในแผน ก (ภาคปกติ 20 คน และภาคพิเศษ 25 คน) เพื่อโอกาสทางการศึกษาในสาขานันทนาการ รองรับความต้องการบุคลากรทางด้านนันทนาการที่มีมากขึ้น สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและทางธุรกิจนันทนาการในปัจจุบันและอนาคต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อมีดังนี้

ฮูล (Houle. 1961 : 15 – 16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาพบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ (1) มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านวิชาชีพ (2) มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อ ขจัดความเหงา (3) มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนรู้ที่มีอยู่ให้มากที่สุด

โรเซนเบิร์กและคนอื่นๆ (Rosenberg and others. 1970 : 215 – 216) ได้ศึกษารวบรวมค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่าค่านิยมที่สำคัญ มีได้อยู่ที่การมีรายได้และเกียรติภูมิสูงเท่านั้น แต่อยู่ที่ความพอใจด้านอื่นๆ อีก ซึ่งสรุปได้ 9 ประการ คือ

1. เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถและความถนัดพิเศษ
2. เป็นงานที่มีรายได้ดี
3. เปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นมากกว่าที่จะอยู่กับวัตถุสิ่งของ
4. เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้เต็มที่

5. ทำให้มีเกียรติและสถานภาพทางสังคมสูง
6. มีอนาคตที่มั่นคงปลอดภัย
7. เปิดโอกาสให้มีอิสระอย่างเต็มที่
8. เปิดโอกาสให้ใช้ภาวะผู้นำ
9. เปิดโอกาสให้ได้ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ

สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAE (National Institute for Adult Education, 1970) ได้ทำการสำรวจหาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษา พบว่า เหตุจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motive) เป็นเหตุจูงใจที่สำคัญที่สุด รองลงมาเพื่อพัฒนาตนเอง (Self Development Motive) รองลงมา เพื่อต้องการนำความรู้ไปปรับปรุงตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น เช่น กลุ่มแม่บ้าน รองลงมาได้แก่ ต้องการเข้าร่วมสังคม (Social Motive)

โบเชียร์ (Boshier. 1971 : 3 – 26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ (Educational Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษายเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยได้แบ่งแรงจูงใจ ออกเป็น 14 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจด้านความต้องการช่วยเหลือสังคม
2. แรงจูงใจด้านการติดต่อทางสังคม
3. แรงจูงใจด้านการเพิ่มพูนความรู้ตามการชักนำของผู้อื่น
4. แรงจูงใจด้านการประเทืองปัญญา
5. แรงจูงใจด้านเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพตามการชักนำของตนเอง
6. แรงจูงใจด้านการทำตามระเบียบสังคม
7. แรงจูงใจด้านการเตรียมตัวเพื่อการศึกษา
8. แรงจูงใจด้านความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ
9. แรงจูงใจด้านการทดแทนด้านสังคม
10. แรงจูงใจด้านการอยากมีส่วนร่วมในสังคม
11. แรงจูงใจด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์
12. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย
13. แรงจูงใจด้านการฝึกปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
14. แรงจูงใจด้านการเสริมความรู้ในส่วนที่ขาดอยู่

มอร์สเทน และสมาร์ท (Morstain ; Smart. 1974 : 83 – 89) ได้ศึกษาเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาเข้าเรียนในสถานศึกษา พบว่า ผู้ที่มีอายุน้อยจะมีเหตุจูงใจในการเข้าเรียนด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง ส่วนเพศชายมีเหตุจูงใจในการเข้าเรียน ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นสูง และเพศหญิงมาเรียนเพราะต้องการมีความรู้เป็นสำคัญได้สรุปว่า เหตุจูงใจในการเรียนของผู้ใหญ่นั้น แบ่งได้เป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น

2. ด้านการประกอบอาชีพ
3. ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. ด้านการหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่
5. ด้านการเรียนรู้เพื่อรู้
6. ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือผู้คน

ลีออน (Lyon, 1977 : 1269) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านประสบการณ์ เหตุจูงใจและบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ที่ตัดสินใจเลือกอาชีพไปแล้วจำนวน 82 คน กับพวกที่ยังไม่ได้ตัดสินใจ จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่เลือกอาชีพแล้วมีความคุ้นเคยกับอาชีพของบิดา และต้องการมีอาชีพตามบิดามารดา

โมริ (Mori. 1979 : 174 – 176) ได้ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลจูงใจให้นักศึกษาเป็นครู โดยศึกษากับนักศึกษาชายหญิงในมหาวิทยาลัยมิชิแกน จำนวน 556 คน เป็นชาย 188 คน หญิง 368 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาหญิงเลือกเป็นครูเพราะมีเหตุจูงใจในด้านเศรษฐกิจและค่านิยมมากกว่านักศึกษาเพศชาย และพบว่าเหตุจูงใจด้านทัศนคติที่ดีต่อการเป็นครูกับคุณค่าทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กัน เหตุจูงใจที่สำคัญที่สุดในการเลือกเป็นครู คือ อิทธิพลจากบุคคลภายนอกและจรรยาครู

วิตเทนเนอร์ (Wittenauer. 1980 : 608) ซึ่งได้ศึกษาความพอใจงานและเหตุจูงใจในการเลือกคณะศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยอินเดียนาและมหาวิทยาลัยเพอร์ดู จำนวน 116 คน พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกคณะคือ รายได้ นอกจากนั้นยังพบว่านักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอก และการเลือกคณะอีกด้วย

ดาเคนวัลด์ และเมอร์เรียม (Darkenwald ; Merriam. 1982 : 128 – 130) ได้ศึกษาเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ (Knowledge Goal)
2. ด้านส่วนตัว (Personal Goal)
3. ด้านชุมชน (Community Goal)
4. ด้านศาสนา (Religion Goal)
5. ด้านสังคม (Social Goal)
6. ด้านการหนีความจำเจ (Escape Goal)
7. ด้านการทำตามกฎระเบียบ (Obligation Goal)
8. ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น (Personal Fullfilment Goal)

พอร์คอต (Pourchot. 1999 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องเหตุจูงใจที่มีต่อการพัฒนาตนในการมีส่วนร่วมในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ใหญ่ พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ (Adults) มี

ประสบการณ์ทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้านการเจริญเติบโตส่วนตนเองและผลของประสบการณ์ และความต้องการที่มีมาก่อนแล้วการศึกษา ก่อน และเสนอแนะว่าถ้าเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่เป็นวัยรุ่น และนักศึกษาผู้ใหญ่มีแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม ในการศึกษาเป็นความต้องการภายใน และมุ่งพัฒนาตนเองเป็นหลัก เมื่อผู้ใหญ่มีอายุมากขึ้นจะมีแรงจูงใจภายในมากขึ้น การศึกษาได้พบว่า อายุมีความเกี่ยวพันกับความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจภายในและความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษาที่เป็นผู้ใหญ่ และงานวิจัยได้พบความแตกต่างในเรื่องการพัฒนาตนเอง แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก และความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภายใน และการพัฒนาโดยรวมศึกษาในเรื่องที่แตกต่างกันระหว่างนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรีพบใน 4 เรื่อง ดังนี้

1. นักศึกษาและวัยรุ่น มีระดับในการพัฒนาตนเองในระดับที่เท่าเทียมกัน ตั้งแต่เริ่มต้นโปรแกรมการศึกษา

2. นักศึกษาที่เป็นผู้ใหญ่ ได้รับคะแนนต่ำในการประเมินแรงจูงใจภายใน ตามที่คาดหวังไว้แล้วแต่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และแรงจูงใจภายในที่เพิ่มขึ้นจนถึงช่วงกลางของชีวิต และลดลงเมื่ออายุประมาณ 45 ปี การศึกษาพบว่าการลดลงของแรงจูงใจภายในของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุมากขึ้น ไม่ได้คาดหวังไว้ล่วงหน้า

3. ตามที่คาดการณ์ไว้ว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีคะแนนสูงในแรงจูงใจภายใน และต่ำในแรงจูงใจภายนอกมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี

4. พบตามที่คาดไว้ล่วงหน้าแล้วว่า ความเกี่ยวเนื่องของโครงสร้างระบบมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจภายในของบุคคล ข้อค้นพบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ แรงจูงใจภายใน และความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างระบบ และแรงจูงใจภายในสามารถเพิ่มพูนความรู้ ในสาขาวิชาแรงจูงใจและปรับใช้ในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่ต่อไป

ฟูลไบรท์ , นิวซีแลนด์ (Fulbright, New Zealand. 2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา ของนิสิตชาวนิวซีแลนด์ ปรากฏว่า สิ่งที่พิจารณาในการเลือกเข้ามหาวิทยาลัย มีดังนี้

ระดับปริญญาตรี

1. สาขาวิชาเอกที่เปิดสอน
2. จุดเด่นของหลักสูตร
3. วิธีการคัดเลือก (ความยากง่ายในการเข้าศึกษา)
4. ค่าเล่าเรียน และทุนสนับสนุน
5. ปริญญาบัตรได้รับการรับรองสถานะ
6. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิชาการ
7. มหาวิทยาลัยเป็นของรัฐบาล หรือเอกชน เป็นสหศึกษา หรือแยก ชาย – หญิง
8. ทำเลที่ตั้ง
9. จำนวนนิสิตที่สมัครเรียน

10. ชีวิตในมหาวิทยาลัยและกีฬา

11. ที่พัก

12. การบริการสำหรับนักศึกษาต่างชาติ

ระดับบัณฑิตศึกษา

1. มีความประสงค์ว่าศึกษาอะไร

2. หาหลักสูตรที่มีจุดเด่น

3. อย่าสนใจเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านการวิจัยในสหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะมีค่าใช้จ่ายสูงและเข้าศึกษาต่อยาก มหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรดี ๆ ในสาขาที่สนใจศึกษา ไม่จำเป็นต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง

4. ให้จัดบันทึกชื่อผู้ที่มีผลงานวิจัยในสาขาที่สนใจ และค้นหว่าบุคคลดังกล่าวสอนอยู่ที่ไหนบ้าง

5. ขอคำปรึกษาจากนักวิชาการชาวนิวซีแลนด์ในสาขาที่สนใจ

6. ขอคำปรึกษาจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสหรัฐอเมริกา สำหรับสาขาที่สนใจ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในประเทศนิวซีแลนด์

7. ใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบหาข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า เหตุจูงใจการเข้าศึกษาเพราะนิสิตนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังต้องการนำความรู้ไปปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และให้ความก้าวหน้าทั้งด้านหน้าทั้งการทำงานและในด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

งานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อมีดังนี้

ประพัฒน์ จำปาไทย (2525 ; 152 – 175) ได้ทำงานวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนิสิต ต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาระดับความพอใจของนิสิตที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนและหาตัวประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด 8 ข้อ เรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการของอาจารย์

2. การเปิดโอกาสให้นิสิตซักถามปัญหา

3. ความเชื่อมั่นในตนเองของอาจารย์

4. การสอนโดยสอนทฤษฎีควบคู่ไปกับการปฏิบัติ

5. ความเป็นกันเองของอาจารย์

6. การประเมินผลโดยประเมินจากการทำรายงานและการสอน

7. ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำรายงานและศึกษาค้นคว้าตามที่อาจารย์กำหนด

8. การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของอาจารย์

อัครชิต ทีฆะทิพย์สกุล. (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์มูลเหตุของใจของบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตบัณฑิตศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2529 จำนวน 410 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิต อยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ความต้องการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ต้องการความรู้ใหม่ๆ มาใช้งานที่จะปฏิบัติต่อไป และต้องการความรู้วิชาการใหม่ๆ ที่ทันสมัย แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาระหว่างนิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากสถาบันการศึกษาส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง นิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทก่อนเข้าศึกษาระดับปริญญาโทมาแล้ว ไม่เกิน 3 ปีกับมากกว่า 3 ปี นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรปริญญาโทน้อยกว่า 3.00 กับตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน และนิสิตที่มีงานทำกับไม่มีงานทำ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นิสิตทั้ง 13 ภาควิชา มีแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวประกอบที่สำคัญที่เกี่ยวกับแรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษา ต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมี 8 ตัวประกอบ คือ (1) คุณภาพของอาจารย์และการจัดการศึกษา (2) ความต้องการปริญญาโท (3) สาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของสังคม (4) ความรู้ (5) สาขาวิชาที่นิสิตมีความสามารถเรียนสำเร็จได้ (6) สาขาที่มีความสามารถนำไปใช้ได้ (7) สาขาวิชาที่ตรงกับความถนัดของนิสิต (8) เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ตัวประกอบเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 42.60

นิตยา วัฒนาภรณ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงเหตุจูงใจของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ด้านลักษณะของสถาบัน เหตุผลส่วนตัว การสนับสนุนของผู้อื่น และความมุ่งหวังในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า

1. นักศึกษามีเหตุจูงใจการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในระดับปานกลาง โดยมีเหตุผลส่วนตัวเป็นเหตุจูงใจสูงสุด รองลงมาได้แก่ เหตุจูงใจด้านลักษณะของสถาบัน ความมุ่งหวัง และการสนับสนุนของผู้อื่น ตามลำดับ

2. นักศึกษาต่างเพศ คณะ หรือที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ต่างกันมีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีสภาพการทำงานต่างกันมีเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์แตกต่างกัน ส่วนเหตุจูงใจในด้านอื่นๆ และเหตุจูงใจโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จำนวนครั้งต่างกัน มีเหตุจูงใจเกี่ยวกับลักษณะของสถาบัน เหตุผลส่วนตัว และเหตุจูงใจ โดยส่วนรวมแตกต่างกัน แต่มีเหตุจูงใจเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนของผู้อื่น และความมุ่งมั่นไม่แตกต่างกัน

ทองหล่อ นาคหอม. (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตเอกการบริหารการศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าแรงจูงใจลำดับแรก คือด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมา คือ ด้านหน้าที่ราชการ ด้านสถาบัน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านอิทธิพลการชักจูงของบุคคลและสื่อ ตามลำดับ

รังรอง สีทอง (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สมรส และอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุไรวรรณ โพธิ์เทวัญ (2539 : 75) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัมพร ณ สงขลา (2539 : 76) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น พบว่าเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ รวมทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ด้านลักษณะสถาบันและด้านบริบทของสังคม เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ส่วนด้านการทำตามต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

จิราภรณ์ ไหวดี (2540 : 89) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 ในด้านแรงจูงใจศึกษาต่อทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา และด้านทั่วไป พบว่า แรงจูงใจของนิสิตระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการชักจูงจากบุคคลอื่นและสื่อ นอกนั้นมีแรงจูงใจอยู่ระดับมากทุกด้าน

สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงาน

ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกันมีองค์ประกอบในด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : 48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจในระดับมาก โดยมีด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจน้อย นักศึกษาที่จบจากสถาบันต่างกัน มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน อาชีพของบิดามารดาต่างกัน ภูมิฐานะต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542 : 73 – 74) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 6 ด้าน ด้านทะเยอทะยานทางการเรียน ความกระตือรือร้นทางการเรียน ความกล้าเสี่ยงทางการเรียน ความรับผิดชอบตนเองทางการเรียน การรู้จักวางแผนทางการเรียน และความมีเอกลักษณ์ทางการเรียนเป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ภูมิฐานะต่างกัน และสาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

เปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่าเหตุจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติและชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนเพื่อรู้ เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันและอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

อโณทัย พึ่งทองหล่อ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า

1. มหาบัณฑิตที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจ แตกต่างกัน
2. มหาบัณฑิตที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจ แตกต่างกัน

3. มหาบัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ต่างกัน มีแรงจูงใจ แตกต่างกัน
4. มหาบัณฑิตที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีแรงจูงใจ แตกต่างกัน
5. มหาบัณฑิตที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงจูงใจ แตกต่างกัน

รวีพร นิลदानวงศ์ (2544 : 56 – 58) ได้ศึกษาเรื่องสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า สิ่งจูงใจการเลือกเรียนด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เป็นเพราะนิสิตที่เรียนในระดับปริญญาตรี มีความรู้ ความเข้าใจเชิงสติปัญญามีความเป็นตัวของตัวเอง จึงทำให้บุคคลด้านที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับสิ่งจูงใจปานกลาง

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544 : 58) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านลักษณะของสถาบัน ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจในระดับน้อย

สุนิตย์ จันทร์ตรี (2544 : 91) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทระบบพิเศษของนิสิตศูนย์การพัฒนาศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตโดยรวมมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีแรงจูงใจสูงที่สุด คือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ รองลงมา คือ ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการจัดบริการการศึกษา ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระบบพิเศษมีความคาดหวังที่จะได้รับความรู้ ได้รับการพัฒนาทางด้านสังคม และเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมไปถึงความคาดหวังที่จะได้รับบริการด้านการจัดการศึกษาอย่างดีจากศูนย์พัฒนาศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

นันทา ศรีสงทรัพย์. (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษานิสิตที่มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจการศึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ระดับมาก และนิสิตที่มีเพศ อายุ สถาบันการศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษาต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่างกัน

พนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ (2545 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น

วิจิตร เฟื่องฟูตระกูล (2545 : 75 – 76) ได้ศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุผลในการตัดสินใจเรียนด้านการยอมรับในสังคมและด้านความถนัด และด้านความสนใจโดยรวมอยู่ระดับมาก รองลงมา คือ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า และ

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการ

ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ผู้สมัครและนักศึกษามหาบัณฑิตทราบข่าวการรับสมัครจากผู้บังคับบัญชา และประกาศทางวิทยุ เพื่อนในหน่วยงานและศิษย์เก่า ตามลำดับ เหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาในระดับมหาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ คือ การทำให้ตนเองมีคุณภาพและคุณสมบัติเพิ่มขึ้น ความชำนาญการของคณาจารย์ หลักสูตรยืดหยุ่นน่าสนใจการเป็นสถาบันที่ใกล้บ้าน และค่าใช้จ่ายถูกกว่าสถาบันอื่น ตามลำดับ

พรรณราย ประสิทธิ์นราพันธุ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเหตุผลใจการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. เหตุสนใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ในระดับมาก
2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีเหตุสนใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุสนใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีเหตุสนใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีสภาพทางการเรียนต่างกัน มีเหตุสนใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน

อังสนา สารเจตร (2547 : 85 - 86) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษามาก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เลือกเข้ามาเรียนในแต่ละสถาบันย่อมมีความเชื่อถือ มีความรู้สึกที่ดี ทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของคณาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบัน และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นนักศึกษาของสถาบันแห่งนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความรักและความผูกพันต่อสถาบัน ที่เปรียบเสมือนองค์กรที่ตนดำรงอยู่

ปิยะนุช ชันสาครกิตติ (2549 : 56) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตบัณฑิตศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาต้องการศึกษา ในสถาบันที่มีคุณภาพ มีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ ทำให้นิสิตได้รับความรู้ และนำความรู้ที่ได้รับกลับไปพัฒนาตนเองได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท มีปัจจัยที่แตกต่างกันออกไป และผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรจะนำแรงจูงใจที่ได้ทำการศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านชื่อเสียง ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง นำมาปรับและประยุกต์ใช้ในการสร้าง แบบสอบถามเพื่อใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2544 - 2550 (รุ่นที่ 1 – 6) รวมทั้งสิ้น 179 คน ดังนี้

ปีการศึกษา 2544 (รุ่นที่ 1)	ภาคปกติ 6 คน	ภาคพิเศษ 31 คน	รวม 37 คน
ปีการศึกษา 2545 (รุ่นที่ 2)	ภาคปกติ - คน	ภาคพิเศษ 25 คน	รวม 25 คน
ปีการศึกษา 2547 (รุ่นที่ 3)	ภาคปกติ 11 คน	ภาคพิเศษ 26 คน	รวม 37 คน
ปีการศึกษา 2548 (รุ่นที่ 4)	ภาคปกติ 6 คน	ภาคพิเศษ 11 คน	รวม 17 คน
ปีการศึกษา 2549 (รุ่นที่ 5)	ภาคปกติ 12 คน	ภาคพิเศษ 22 คน	รวม 34 คน
ปีการศึกษา 2550 (รุ่นที่ 6)	ภาคปกติ 12 คน	ภาคพิเศษ 17 คน	รวม 29 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบบสอบถามมี 5 ด้าน คือ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม เรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำตามความต้องการของบุคคล

ที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เกี่ยวกับความคิดเห็นใน 5 ด้าน คือ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตาม ความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

แบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้กำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถามผู้วิจัยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา วารสาร สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ เพื่อนำมากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท

3. นำเครื่องมือจากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบบสอบถามมี 5 ด้าน คือ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธาน และกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อพิจารณาความครอบคลุมในด้านภาษาและเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการพิจารณาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

6. นำแบบสอบถาม มาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้กับนิสิตปริญญาโท

7. ทำการหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำแบบทดสอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการที่แก้ไข ปรับปรุงแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ในการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และความเป็นไปได้ของคำตอบ

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตบัณฑิตศึกษาที่ไม่ใช่ประชากรในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบ สอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น .95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอลงหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการแจกแบบสอบถามให้กับนิสิต

2. ผู้วิจัยแจก และเก็บแบบสอบถามกลับคืนโดยทางไปรษณีย์ ทางอินเทอร์เน็ต และเก็บโดยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ แบบสอบถามที่ส่งออกไปได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.50 ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนจำแนกตามปีการศึกษา

ปีการศึกษา (รุ่น)	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน
2544 (รุ่นที่ 1 ภาคปกติ)	6	6
2544 (รุ่นที่ 1 ภาคพิเศษ)	31	27
2545 (รุ่นที่ 2 ภาคพิเศษ)	25	21
2547 (รุ่นที่ 3 ภาคปกติ)	11	11
2547 (รุ่นที่ 3 ภาคพิเศษ)	26	17
2548 (รุ่นที่ 4 ภาคปกติ)	6	6
2548 (รุ่นที่ 4 ภาคพิเศษ)	11	11
2549 (รุ่นที่ 5 ภาคปกติ)	12	12
2549 (รุ่นที่ 5 ภาคพิเศษ)	22	22
2550 (รุ่นที่ 6 ภาคปกติ)	12	12
2550 (รุ่นที่ 6 ภาคพิเศษ)	17	17
รวม	179	162

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจัดกระทำ ดังนี้

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบ จำนวน ความถูกต้อง สมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1. แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของการตอบแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

1.2. แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านชื่อเสียงสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) เป็นรายชื่อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

1.3. แบบสอบถาม ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ มาตรฐานรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่างๆ 3 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความหมายที่ตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนประชากร

% แทน ค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาโท ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงาน และปีการศึกษาที่เข้าศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 แต่ละด้าน มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาโท ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงาน และปีการศึกษาที่เข้าศึกษา โดยนำเสนอในรูปความถี่ และค่าร้อยละ ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลส่วนตัวของของนิสิตระดับปริญญาโท ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงาน และปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

	ตัวแปร	จำนวน (N)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	95	58.60
	หญิง	67	41.40
	รวม	162	100.00
อายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	19	11.70
	25 – 35 ปี	84	51.90
	มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป	59	36.40
	รวม	162	100.00
การศึกษาในระดับปริญญาตรี	ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหสาขาการ	70	43.20
	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น	92	56.80
	รวม	162	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน	ไม่มีประสบการณ์	10	6.17
	น้อยกว่า 3 ปี	27	16.67
	มากกว่า 3 ปี ขึ้นไป	125	77.16
	รวม	162	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 162 คน จำแนกตามตัวแปร ได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 95 คน คิดเป็นร้อยละ 58.60 และเป็นเพศหญิง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 41.40

2. อายุ พบว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่มีอายุ 25 - 35 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมา คือ อายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 และอายุต่ำกว่า 25 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70

3. การศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 และเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีวิชาเอก และหรือโทสหนันทนาการ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

4. ประสบการณ์การทำงาน พบว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 3 ปีขึ้นไป จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 77.16 รองลงมา คือ มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่มีประสบการณ์การทำงาน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ
ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยการแจกแจง
ความถี่ และหาค่าร้อยละ เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบความถี่
และค่าร้อยละ

ตาราง 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการ
จัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และรายด้าน (N = 162)

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ			ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านสถาบัน	f	1,944	552	857	466	53	16
	%	100.00	28.40	44.08	23.97	2.73	0.82
2. ด้านสังคม	f	1,134	376	467	254	36	1
	%	100.00	33.16	41.18	22.40	3.17	0.09
3. ด้านการประกอบอาชีพ	f	1,296	329	470	318	89	90
	%	100.00	25.39	36.27	24.54	6.87	6.94
4. ด้านการพัฒนาตนเอง	f	1,296	593	539	136	23	5
	%	100.00	45.76	41.59	10.49	1.77	0.39
5. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	f	972	253	235	225	115	144
	%	100.00	26.03	24.18	23.15	11.83	14.81
รวม	f	6,642	2,103	2,568	1,399	316	256
	%	100.00	31.66	38.66	21.06	4.76	3.85

จากตาราง 3 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.66 และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.08
ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.18 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่
อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.27 ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 45.76 และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 26.03

ตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน เป็นรายข้อ (N = 162)

ด้านสถาบัน	ระดับแรงจูงใจ					น้อยที่สุด
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	f	162	82	72	8	0
	%	100.00	50.62	44.44	4.94	0.00
2. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงความโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ	f	162	53	69	39	1
	%	100.00	32.70	42.60	24.10	0.6
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผู้เรียนสามารถหางานทำได้ง่าย	f	162	26	65	64	5
	%	100.00	16.05	40.12	39.51	3.09
4. นิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย	f	162	58	54	41	6
	%	100.00	35.80	33.30	25.30	3.70
5. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้	f	162	30	70	56	5
	%	100.00	18.5	43.20	34.60	3.10
6. โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน	f	162	19	81	52	6
	%	100.00	11.70	50.00	32.10	3.70
7. หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน	f	162	52	72	33	5
	%	100.00	32.10	44.40	20.40	3.10
8. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ โดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ	f	162	42	85	31	4
	%	100.00	25.90	52.50	19.10	2.50
9. คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม	f	162	37	75	43	7
	%	100.00	22.84	46.30	26.54	4.32
10. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่มีความเหมาะสม	f	162	50	74	32	2
	%	100.00	30.86	45.68	19.75	1.23
11. สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป	f	162	48	76	35	3
	%	100.00	29.60	46.90	21.60	1.90

ตาราง 4 (ต่อ)

ด้านสถาบัน	ระดับแรงจูงใจ					น้อยที่สุด
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
12. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	f 162	55	64	32	9	2
	% 100.00	33.95	39.51	19.75	5.56	1.23
รวม	f 1,944	552	857	466	53	16
	% 100.00	28.40	44.08	23.97	2.73	0.82

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
 นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ
 44.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ คณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมี
 เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 52.50
 รองลงมา คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 50.62 และโครงสร้างหลักสูตร
 ของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม เป็นรายข้อ (N = 162)

ด้านสังคม			ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม	f	162	41	88	31	2	0
	%	100.00	25.31	54.32	19.14	1.23	0.00
2. ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น	f	162	47	70	36	9	0
	%	100.00	29.00	43.20	22.20	5.60	0.00
3. เพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม	f	162	57	60	39	6	0
	%	100.00	35.20	37.00	24.10	3.70	0.00
4. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม	f	162	58	65	30	8	1
	%	100.00	35.80	40.12	18.52	4.94	0.62
5. ทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน	f	162	52	60	46	4	0
	%	100.00	32.10	37.00	28.40	2.50	0.00
6. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้	f	162	68	66	24	4	0
	%	100.00	42.00	40.70	14.80	2.50	0.00
7. สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	f	162	53	58	48	3	0
	%	100.00	32.70	35.80	29.60	1.90	0.00
รวม	f	1,134	376	467	254	36	1
	%	100.00	33.16	41.18	22.40	3.17	0.09

จากตาราง 5 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.18 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง ได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม คิดเป็นร้อยละ 54.32 รองลงมา คือ ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 43.20 และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้ คิดเป็นร้อยละ 42.00

ตาราง 6 แสดงจำนวน และร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ เป็นรายข้อ

(N = 162)

ด้านการประกอบอาชีพ			ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ	f	162	38	66	38	12	8
	%	100.00	23.50	40.70	23.50	7.40	4.90
2. สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ	f	162	72	58	26	5	1
	%	100.00	44.44	35.80	16.05	3.09	0.62
3. ต้องการนำวุฒิการศึกษามาปรับเงินเดือน	f	162	25	40	44	20	33
	%	100.00	15.40	24.70	27.20	12.30	20.40
4. มีโอกาสได้รับการปรับวุฒิและตำแหน่งให้สูงขึ้น	f	162	35	59	43	10	15
	%	100.00	21.60	36.40	26.50	6.20	9.30
5. หลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วย - งานเห็นคุณค่า ทำให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงาน	f	162	42	52	54	8	6
	%	100.00	25.93	32.10	33.33	4.94	3.70
6. อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่เมื่อจบ	f	162	33	54	41	12	22
	%	100.00	20.40	33.30	25.30	7.40	13.60
7. มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า	f	162	27	84	35	14	2
	%	100.00	16.70	51.90	21.60	8.60	1.20
8. เป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ	f	162	57	57	37	8	3
	%	100.00	35.20	35.20	22.80	4.90	1.90
รวม	f	1,296	329	470	318	89	90
	%	100.00	25.39	36.27	24.54	6.87	6.94

จากตาราง 6 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.27 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมา คือ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพ คิดเป็นร้อยละ 44.44 และเนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 40.70

ตาราง 7 แสดงจำนวน และร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง เป็นรายข้อ
(N = 162)

ด้านการพัฒนาตนเอง	ระดับแรงจูงใจ						
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	f	162	86	66	8	2	0
	%	100.00	53.09	40.74	4.94	1.23	0.00
2. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น	f	162	78	69	13	2	0
	%	100.00	48.15	42.59	8.02	1.23	0.00
3. ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ	f	162	64	75	22	1	0
	%	100.00	39.50	46.30	13.60	0.60	0.00
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	f	162	71	59	27	4	1
	%	100.00	43.80	36.40	16.70	2.50	0.60
5. เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ	f	162	69	69	15	5	4
	%	100.00	42.59	42.59	9.26	3.09	2.47
6. เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง	f	162	83	67	9	3	0
	%	100.00	51.23	41.36	5.56	1.85	0.00
7. ขยายโลกทัศน์ของตนเอง	f	162	76	70	14	2	0
	%	100.00	46.91	43.21	8.64	1.23	0.00
8. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น	f	162	66	64	28	4	0
	%	100.00	40.70	39.50	17.30	2.50	0.00
รวม	f	1,296	593	539	136	23	5
	%	100.00	45.76	41.59	10.49	1.77	0.39

จากตาราง 7 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 45.76 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา
ให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 53.09 รองลงมา คือ เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง
คิดเป็นร้อยละ 51.23 และต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น คิดเป็น
ร้อยละ 48.15

ตาราง 8 แสดงจำนวน และร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการ
จัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่
เกี่ยวข้อง เป็นรายชื่อ (N = 162)

ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง			ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้ เข้าศึกษา	f	162	67	39	37	7	12
	%	100.00	41.40	24.10	22.80	4.30	7.40
2. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา	f	162	20	39	49	22	32
	%	100.00	12.30	24.10	30.20	13.60	19.80
3. ต้องการศึกษต่อตามเพื่อนหรือคนรู้จัก	f	162	18	40	43	30	31
	%	100.00	11.11	24.69	26.54	18.52	19.14
4. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา	f	162	30	44	40	18	30
	%	100.00	18.50	27.20	24.70	11.10	18.50
5. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้ ให้เข้าศึกษา	f	162	17	29	46	32	38
	%	100.00	10.49	17.90	28.40	19.75	23.46
6. ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง	f	162	101	44	10	6	1
	%	100.00	62.30	27.20	6.20	3.70	0.60
รวม	F	972	253	235	225	115	144
	%	100.00	26.03	24.18	23.15	11.83	14.81

จากตาราง 8 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.03 และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อันดับแรก
คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 62.30 รองลงมา คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
สนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.40 และญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ
30.20

ตาราง 9 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ			ชาย (N = 95) ระดับแรงจูงใจ					หญิง (N = 67) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านสถาบัน	f	1944	370	487	245	28	10	182	370	221	25	6
	%	100.00	32.46	42.72	21.49	2.46	0.88	22.64	46.02	27.49	3.11	0.75
2. ด้านสังคม	f	1,134	263	245	137	19	1	113	222	117	17	0
	%	100.00	39.55	36.84	20.60	2.86	0.15	24.09	47.33	24.95	3.62	0.00
3. ด้านการประกอบอาชีพ	f	1,296	232	242	179	47	60	97	228	139	42	30
	%	100.00	30.53	31.84	23.55	6.18	7.89	18.09	42.54	25.93	7.84	5.60
4. ด้านการพัฒนาตนเอง	f	1,296	417	252	73	14	4	176	287	63	9	1
	%	100.00	54.87	33.16	9.61	1.84	0.53	32.84	53.54	11.75	1.68	0.19
5. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	f	972	174	115	129	66	86	79	120	96	49	58
	%	100.00	30.53	20.18	22.63	11.58	15.09	19.65	29.85	23.88	12.19	14.43
รวม	f	6,642	1,456	1,341	763	174	161	647	1,227	636	142	95
	%	100.00	37.38	34.43	19.59	4.47	4.13	23.55	44.67	23.15	5.17	3.46

จากตาราง 9 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนั้นหนา การ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตามเพศ พบว่า นิสิตเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.38 และนิสิตเพศหญิง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.67

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตเพศชาย พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.87 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.55 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.53 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.72 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.84

นิสิตเพศหญิง พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.54 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.33 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.02 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.54 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.85

ตาราง 10 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านสถาบัน จำแนกตามเพศ เป็นรายข้อ

ด้านสถาบัน	ชาย (N = 95)						หญิง (N = 67)					
	ระดับแรงจูงใจ						ระดับแรงจูงใจ					
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	f	162	58	33	4	0	0	24	39	4	0	0
	%	100.00	61.10	34.70	4.20	0.00	0.00	35.80	58.20	6.00	0.00	0.00
2. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงความโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ	f	162	42	36	17	0	0	11	33	22	1	0
	%	100.00	44.20	37.90	17.90	0.00	0.00	16.40	49.30	32.80	1.50	0.00
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผู้เรียนสามารถหางานทำได้ง่าย	f	162	15	46	31	1	2	11	19	33	4	0
	%	100.00	15.80	48.40	32.60	1.10	2.10	16.42	28.36	49.25	5.97	0.00
4. นิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย	f	162	39	33	20	1	2	19	21	21	5	1
	%	100.00	41.05	34.74	21.05	1.05	2.11	28.40	31.30	31.30	7.50	1.50
5. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้	f	162	19	48	27	1	0	11	22	29	4	1
	%	100.00	20.00	50.50	28.40	1.10	0.00	16.40	32.80	43.30	6.00	1.50
6. โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน	f	162	15	45	28	3	4	4	36	24	3	0
	%	100.00	15.79	47.37	29.47	3.16	4.21	5.97	53.73	35.82	4.48	0.00

ตาราง 10 (ต่อ)

ด้านสถาบัน			ชาย (N = 95) ระดับแรงจูงใจ					หญิง (N = 67) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน	f	162	33	42	16	4	0	19	30	17	1	0
	%	100.00	34.74	44.21	16.84	4.21	0.00	28.36	44.78	25.37	1.49	0.00
8. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ โดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ	f	162	30	47	15	3	0	12	38	16	1	0
	%	100.00	31.58	49.47	15.79	3.16	0.00	17.91	56.72	23.88	1.49	0.00
9. คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม	f	162	24	47	19	5	0	13	28	24	2	0
	%	100.00	25.26	49.47	20.00	5.26	0.00	19.40	41.79	35.82	2.99	0.00
10. ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม	f	162	31	39	23	1	1	19	35	9	1	3
	%	100.00	32.63	41.05	24.21	1.05	1.05	28.36	52.24	13.43	1.49	4.48
11. สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป	f	162	31	37	27	0	0	17	39	8	3	0
	%	100.00	32.63	38.95	28.42	0.00	0.00	25.37	58.21	11.94	4.48	0.00
12. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	f	162	33	34	18	9	1	22	30	14	0	1
	%	100.00	34.74	35.79	18.95	9.47	1.05	32.84	44.78	20.90	0.00	1.49
รวม	f	1944	370	487	245	28	10	182	370	221	25	6
	%	100.00	32.46	42.72	21.49	2.46	0.88	22.64	46.02	27.49	3.11	0.75

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตที่เป็นเพศชาย มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 61.10 รองลงมา คือ สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 50.50 คณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และคณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม คิดเป็นร้อยละ 49.47

นิสิตที่เป็นเพศหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป คิดเป็นร้อยละ 58.21 รองลงมา คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 58.20 และคณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ อย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 56.72

ตาราง 11 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านสังคม จำแนกตามเพศ เป็นรายข้อ

ด้านสังคม			ชาย (N = 95) ระดับแรงจูงใจ					หญิง (N = 67) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม	f	162	31	47	15	2	0	10	41	16	0	0
	%	100.00	32.63	49.47	15.79	2.11	0.00	14.93	61.19	23.88	0.00	0.00
2. ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น	f	162	36	42	14	3	0	11	28	22	6	0
	%	100.00	37.89	44.21	14.74	3.16	0.00	16.42	41.79	32.84	8.96	0.00
3. เพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม	f	162	40	32	21	2	0	17	28	18	4	0
	%	100.00	42.11	33.68	22.11	2.11	0.00	25.37	41.79	26.87	5.97	0.00
4. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม	f	162	37	33	19	5	1	21	32	11	3	0
	%	100.00	38.95	34.74	20.00	5.26	1.05	31.34	47.76	16.42	4.48	0.00
5. ทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน	f	162	37	25	30	3	0	15	35	16	1	0
	%	100.00	38.95	26.32	31.58	3.16	0.00	22.39	52.24	23.88	1.49	0.00
6. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้	f	162	45	37	11	2	0	23	29	13	2	0
	%	100.00	47.37	38.95	11.58	2.11	0.00	34.33	43.28	19.40	2.99	0.00

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้านสังคม			ชาย (N = 95)					หญิง (N = 67)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	f	162	37	29	27	2	0	16	29	21	1	0
	%	100.00	38.95	30.53	28.42	2.11	0.00	23.88	43.28	31.34	1.49	0.00
รวม	f	1,134	263	245	137	19	1	113	222	117	17	0
	%	100.00	39.55	36.84	20.60	2.86	0.15	24.09	47.33	24.95	3.62	0.00

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตที่เป็นเพศชาย มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม คิดเป็นร้อยละ 49.47 รองลงมา คือ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้ คิดเป็นร้อยละ 47.37 และต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 44.21

นิสิตที่เป็นเพศหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม คิดเป็นร้อยละ 61.19 รองลงมา คือ ทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 52.24 และมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม คิดเป็นร้อยละ 47.76

ตาราง 12 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ เป็นรายข้อ

ด้านการประกอบอาชีพ			ชาย (N = 95) ระดับแรงจูงใจ					หญิง (N = 67) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ	f	162	25	34	22	7	7	13	32	16	5	1
	%	100.00	26.32	35.79	23.15	7.37	7.37	19.40	47.76	23.88	7.46	1.49
2. สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ	f	162	49	28	15	2	1	23	30	11	3	0
	%	100.00	51.58	29.47	15.79	2.11	1.05	34.33	44.78	16.42	4.48	0.00
3. ต้องการนำวุฒิการศึกษามาปรับเงินเดือน	f	162	16	19	29	12	19	9	21	15	8	14
	%	100.00	16.84	20.00	30.53	12.63	20.00	13.43	31.34	22.39	11.94	20.90
4. มีโอกาสได้รับการปรับวุฒิและตำแหน่งให้สูงขึ้น	f	162	28	26	29	4	8	7	33	14	6	7
	%	100.00	29.47	27.37	30.53	4.21	8.42	10.45	49.25	20.90	8.96	10.45
5. หลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานเห็นคุณค่า ทำให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงาน	f	162	33	26	27	4	5	9	26	27	4	1
	%	100.00	34.74	27.37	28.42	4.21	5.26	13.43	38.81	40.30	5.97	1.49
6. อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่เมื่อจบ	f	162	19	31	21	9	15	14	23	20	3	7
	%	100.00	20.00	32.63	22.11	9.47	15.79	20.90	34.33	29.85	4.48	10.45
7. มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า	f	162	18	52	18	5	2	9	32	17	9	0
	%	100.00	18.95	54.74	18.95	5.26	2.11	13.43	47.76	25.37	13.43	0.00

ตาราง 12 (ต่อ)

ด้านการประกอบอาชีพ			ชาย (N = 95) ระดับแรงจูงใจ					หญิง (N = 67) ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
8. เป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ	f	162	44	26	18	4	3	13	31	19	4	0
	%	100.00	46.32	27.37	18.95	4.22	3.16	19.40	46.27	28.36	5.97	0.00
รวม	f	1,296	232	242	179	47	60	97	228	139	42	30
	%	100.00	30.53	31.84	23.55	6.18	7.89	18.10	42.54	25.93	7.84	5.60

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตที่เป็นเพศชาย มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 54.74 รองลงมา คือ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 51.58 และเป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 46.32

นิสิตที่เป็นเพศหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีโอกาสได้รับการปรับวุฒิและตำแหน่งให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมา คือ เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ และมีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 47.76 และเป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 46.27

ตาราง 13 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการพัฒนาตนเอง จำแนกตามเพศ เป็นรายข้อ

ด้านการพัฒนาตนเอง			ชาย (N = 95) ระดับแรงจูงใจ					หญิง (N = 67) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	f	162	55	32	6	2	0	31	34	2	0	0
	%	100.00	57.89	33.68	6.32	2.11	0.00	46.27	50.75	2.99	0.00	0.00
2. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น	f	162	56	32	6	1	0	22	37	7	1	0
	%	100.00	58.95	33.68	6.32	1.05	0.00	32.84	55.22	10.45	1.49	0.00
3. ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถการเป็นผู้นำ	f	162	48	33	13	1	0	16	42	9	0	0
	%	100.00	50.53	34.74	13.68	1.05	0.00	23.88	62.69	13.43	0.00	0.00
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	f	162	53	27	13	1	1	18	32	14	3	0
	%	100.00	55.79	28.42	13.68	1.05	1.05	26.87	47.76	20.90	4.48	0.00
5. เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ	f	162	53	26	10	3	3	16	43	5	2	1
	%	100.00	55.79	27.37	10.53	3.16	3.16	23.88	64.18	7.46	2.99	1.49
6. เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง	f	162	55	32	5	3	0	28	35	4	0	0
	%	100.00	57.89	33.68	5.26	3.16	0.00	41.79	52.24	5.97	0.00	0.00
7. ขยายโลกทัศน์ของตนเอง	f	162	50	37	6	2	0	26	33	8	0	0
	%	100.00	52.63	38.95	6.32	2.11	0.00	38.81	49.25	11.94	0.00	0.00

ตาราง 13 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาตนเอง			ชาย (N = 95)					หญิง (N = 67)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น	f	162	47	33	14	1	0	19	31	14	3	0
	%	100.00	49.47	34.74	14.74	1.05	0.00	28.36	46.27	20.90	4.48	0.00
รวม	f	1,296	417	252	73	14	4	176	287	63	9	1
	%	100.00	54.87	33.16	9.61	1.84	0.53	32.84	53.54	11.75	1.68	0.19

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตที่เป็นเพศชาย มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 58.95 รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และเพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 57.89 และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย และเพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 55.79

นิสิตที่เป็นเพศหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 53.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 64.18 รองลงมา คือ ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ คิดเป็นร้อยละ 62.69 และต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 55.22

ตาราง 14 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ เป็นรายข้อ

ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง			ชาย (N = 95)					หญิง (N = 67)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา	f	162	50	15	20	5	5	17	24	17	2	7
	%	100.00	52.63	15.79	21.05	5.26	5.30	25.37	35.82	25.37	2.99	10.45
2. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา	f	162	16	22	27	11	19	4	17	22	11	13
	%	100.00	16.84	23.16	28.42	11.58	20.00	65.97	25.37	32.84	16.42	19.40
3. ต้องการศึกษาต่อตามเพื่อนหรือคนรู้จัก	f	162	15	18	25	18	19	3	22	18	12	12
	%	100.00	15.79	18.95	26.32	18.95	20.00	4.48	32.84	26.87	17.91	17.91
4. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา	f	162	21	21	23	9	21	9	23	17	9	9
	%	100.00	22.11	22.11	24.21	9.47	22.11	13.43	34.33	25.37	13.43	13.43
5. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา	f	162	13	14	28	18	22	4	15	18	14	16
	%	100.00	13.68	14.74	29.47	18.95	23.16	5.97	22.39	26.87	20.90	23.88
6. ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง	f	162	59	25	6	5	0	42	19	4	1	1
	%	100.00	62.11	26.32	6.32	5.26	0.00	62.69	28.36	5.97	1.49	1.49
รวม	f	972	174	115	129	66	86	79	120	96	49	58
	%	100.00	30.53	20.18	22.63	11.58	15.09	19.65	29.85	23.88	12.19	14.43

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตที่เป็นเพศชาย มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนั้นนทาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 62.11 รองลงมา คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 52.63 และผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.47

นิสิตที่เป็นเพศหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนั้นนทาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 29.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ญาติ พี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 65.97 รองลงมา คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 62.69 และบิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.82

ตาราง 15 แสดงจำนวน และร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามอายุ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ			ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19) ระดับแรงจูงใจ					25 – 35 ปี (N = 84) ระดับแรงจูงใจ					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59) ระดับแรงจูงใจ						
			มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ด้านสถาบัน	f	1,944	102	85	34	5	2	267	441	265	26	9	183	331	167	22	5		
	%	100.00	44.74	37.28	14.91	2.19	0.88	26.49	43.75	26.29	2.58	0.89	25.85	46.75	23.59	3.11	0.71		
2. ด้านสังคม	f	1,134	67	40	25	1	0	179	253	132	23	1	130	174	97	12	0		
	%	100.00	50.38	30.08	18.80	0.75	0.00	30.44	43.03	22.45	3.91	0.17	31.48	42.13	23.49	2.91	0.00		
3. ด้านการประกอบอาชีพ	f	1,296	55	61	23	12	1	156	244	191	40	41	118	165	104	37	48		
	%	100.00	36.18	40.13	15.13	7.89	0.66	23.21	36.31	28.42	5.95	6.10	25.00	34.96	22.03	7.84	10.17		
4. ด้านการพัฒนาตนเอง	f	1,296	102	44	5	1	0	298	285	73	12	4	193	210	58	10	1		
	%	100.00	67.11	28.95	3.29	0.66	0.00	44.35	42.41	10.86	1.79	0.60	40.89	44.49	12.29	2.12	0.21		
5. ด้านการทำตามความต้องการของ บุคคลที่เกี่ยวข้อง	f	972	35	24	26	14	15	133	112	124	60	75	85	99	75	41	54		
	%	100.00	30.70	21.05	22.81	12.28	13.16	26.39	22.22	24.60	11.90	14.88	24.01	27.97	21.19	11.58	15.25		
รวม	f	6,642	361	254	113	33	18	1,033	1,335	785	161	130	709	979	501	122	108		
	%	100.00	46.34	32.61	14.51	4.24	2.31	29.99	38.76	22.79	4.67	3.77	29.31	40.47	20.71	5.04	4.46		

จากตาราง 15 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนั้น ทนทานการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตามช่วงอายุ พบว่า นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.34 นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.76 และนิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.47

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.11 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.38 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.74 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.70 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.70

นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.35 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.39 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.03 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.31

นิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.49 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.75 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.13 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.96 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.97

ตาราง 16 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านสถาบัน จำแนกตามอายุ เป็นรายข้อ

ด้านสถาบัน			ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19)					25 – 35 ปี (N = 84)					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	f	162	12	7	0	0	0	44	34	6	0	0	26	31	2	0	0
	%	100.00	63.16	36.84	0.00	0.00	0.00	52.38	40.48	7.14	0.00	0.00	44.07	52.54	3.39	0.00	0.00
2. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงความโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ	f	162	11	6	2	0	0	24	36	23	1	0	18	27	14	0	0
	%	100.00	57.89	31.58	10.53	0.00	0.00	28.57	42.86	27.38	1.19	0.00	30.51	45.76	23.73	0.00	0.00
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ผู้เรียนสามารถหางานทำได้ง่าย	f	162	4	9	5	1	0	10	36	35	1	2	12	20	24	3	0
	%	100.00	21.05	47.37	26.32	5.26	0.00	11.90	42.86	41.67	1.19	2.38	20.34	33.90	40.68	5.08	0.00
4. นิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย	f	162	13	2	4	0	0	26	30	21	4	3	19	22	16	2	0
	%	100.00	68.42	10.53	21.05	0.00	0.00	30.95	35.71	25.00	4.76	3.57	32.20	37.29	27.12	3.39	0.00
5. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้	f	162	6	7	5	1	0	15	33	32	3	1	9	30	19	1	0
	%	100.00	31.58	36.84	26.32	5.26	0.00	17.86	39.29	38.10	3.57	1.19	15.25	50.85	32.20	1.69	0.00

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านสถาบัน				ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19)					25 – 35 ปี (N = 84)					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59)				
				ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
				มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
6. โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามี																		
ความเหมาะสมกับความต้องการ																		
ของสังคมและตลาดแรงงาน		f	162	4	9	4	1	1	6	40	33	4	1	9	32	15	1	2
		%	100.00	21.05	47.37	21.05	5.26	5.26	7.14	47.62	39.29	4.76	1.19	15.25	54.24	25.42	1.69	3.39
7. หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน																		
ตรงกับความต้องการของผู้เรียน																		
		f	162	10	6	2	1	0	27	31	25	1	0	15	35	6	3	0
		%	100.00	52.63	31.58	10.53	5.26	0.00	32.14	36.90	29.76	1.19	0.00	25.42	59.32	10.17	5.08	0.00
8. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ																		
โดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความ																		
รู้อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ																		
ในวงวิชาการ		f	162	8	10	1	0	0	19	45	19	1	0	15	30	11	3	0
		%	100.00	42.11	52.63	5.26	0.00	0.00	22.62	53.57	22.62	1.19	0.00	25.42	50.85	18.64	5.08	0.00
9. คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทันต่อ																		
การเปลี่ยนแปลงของสังคม		f	162	9	7	3	0	0	14	43	23	4	0	14	25	17	3	0
		%	100.00	47.37	36.84	15.79	0.00	0.00	16.67	51.19	27.38	4.76	0.00	23.73	42.37	28.81	5.08	0.00

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านสถาบัน			ต่ำกว่า 25 ปี					25 – 35 ปี					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป						
			(N = 19)					(N = 84)					(N = 59)						
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ						
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
10. ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม			f	162	8	7	3	0	1	28	36	18	2	0	14	31	11	0	3
			%	100.00	42.11	36.84	15.79	0.00	5.26	33.33	42.86	21.43	2.38	0.00	23.73	52.54	18.64	0.00	5.08
11. สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป			f	162	8	9	2	0	0	20	45	19	0	0	20	22	14	3	0
			%	100.00	42.11	47.37	10.53	0.00	0.00	23.81	53.57	22.62	0.00	0.00	33.90	37.29	23.73	5.08	0.00
12. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา			f	162	9	6	3	1	0	34	32	11	5	2	12	26	18	3	0
			%	100.00	47.37	31.58	15.79	5.26	0.00	40.48	38.10	13.10	5.95	2.38	20.34	44.07	30.51	5.08	0.00
รวม			f	1,944	102	85	34	5	2	267	441	265	26	9	183	331	167	22	5
			%	100.00	44.74	37.28	14.91	2.19	0.88	26.49	43.75	26.29	2.58	0.89	25.85	46.75	23.59	3.11	0.71

จากตาราง 16 แสดงว่า นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ นิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมา คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 63.16 และมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงความโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 57.89

นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ คณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และสาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมา คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 52.38 และคณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม คิดเป็นร้อยละ 51.19

นิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน คิดเป็นร้อยละ 59.32 รองลงมา คือ โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชา มีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 54.24 และมีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 52.54

ตาราง 17 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านสังคม จำแนกตามอายุ เป็นรายข้อ

ด้านสังคม		ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19)						25 – 35 ปี (N = 84)						มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59)					
		ระดับแรงจูงใจ						ระดับแรงจูงใจ						ระดับแรงจูงใจ					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด
1. ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม		f	162	7	8	4	0	0	23	46	13	2	0	11	34	14	0	0	
		%	100.00	36.84	42.11	21.05	0.00	0.00	27.38	54.76	15.48	2.38	0.00	18.64	57.63	23.73	0.00	0.00	
2. ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น		f	162	10	5	3	1	0	23	39	15	7	0	14	26	18	1	0	
		%	100.00	52.63	26.32	15.79	5.26	0.00	27.38	46.43	17.86	8.33	0.00	23.73	44.07	30.51	1.69	0.00	
3. เพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม		f	162	12	3	4	0	0	23	37	19	5	0	22	20	16	1	0	
		%	100.00	63.16	15.79	21.05	0.00	0.00	27.38	44.05	22.62	5.95	0.00	37.29	33.90	27.12	1.69	0.00	
4. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆในสังคม		f	162	11	7	1	0	0	25	36	19	3	1	22	22	10	5	0	
		%	100.00	57.89	36.84	5.26	0.00	0.00	29.76	42.86	22.62	3.57	1.19	37.29	37.29	16.95	8.47	0.00	
5. ทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน		f	162	11	5	3	0	0	23	29	30	2	0	18	26	13	2	0	
		%	100.00	57.89	26.32	15.79	0.00	0.00	27.38	34.52	35.71	2.38	0.00	30.51	44.07	22.03	3.39	0.00	

ตาราง 17 (ต่อ)

ด้านสังคม			ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19) ระดับแรงจูงใจ					25 – 35 ปี (N = 84) ระดับแรงจูงใจ					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59) ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
6. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสพ- การณ์หรือความรู้	f	162	11	6	2	0	0	35	34	13	2	0	22	26	9	2	0
	%	100.00	57.89	31.58	10.53	0.00	0.00	41.67	40.48	15.48	2.38	0.00	37.29	44.07	15.25	3.39	0.00
7. สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	f	162	5	6	8	0	0	27	32	23	2	0	21	20	17	1	0
	%	100.00	26.32	31.58	42.11	0.00	0.00	32.14	38.10	27.38	2.38	0.00	35.59	33.90	28.81	1.69	0.00
รวม	f	1,134	67	40	25	1	0	179	253	132	23	1	130	174	97	12	0
	%	100.00	50.38	30.08	18.80	0.75	0.00	30.44	43.03	22.45	3.91	0.17	31.48	42.13	23.49	2.91	0.00

จากตาราง 17 แสดงว่า นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ เพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม คิดเป็นร้อยละ 63.16 รองลงมา คือ มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆในสังคม และทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้ คิดเป็นร้อยละ 57.89 และต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 52.63

นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม คิดเป็นร้อยละ 54.76 รองลงมา คือ ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 46.43 และเพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม คิดเป็นร้อยละ 44.05

นิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างและ ได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม คิดเป็นร้อยละ 57.63 รองลงมา คือ ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น และทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้ คิดเป็นร้อยละ 44.07 และเพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม และมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม คิดเป็นร้อยละ 37.29

ตาราง 18 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามอายุ เป็นรายข้อ

ด้านการประกอบอาชีพ			ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19)					25 – 35 ปี (N = 84)					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ	f	162	9	5	3	2	0	12	32	28	7	5	17	29	7	3	3
	%	100.00	47.37	26.32	15.79	10.53	0.00	14.29	38.10	33.33	8.33	5.95	28.81	49.15	11.86	5.08	5.08
2. สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ	f	162	11	6	0	2	0	33	30	17	3	1	28	22	9	0	0
	%	100.00	57.89	31.58	0.00	10.53	0.00	39.29	35.71	20.24	3.57	1.19	47.46	37.29	15.25	0.00	0.00
3. ต้องการนำวุฒิการศึกษามาปรับเงินเดือน	f	162	2	9	4	3	1	16	20	28	6	14	7	11	12	11	18
	%	100.00	10.53	47.37	21.05	15.79	5.26	19.05	23.81	33.33	7.14	16.67	11.86	18.64	20.34	18.64	30.51
4. มีโอกาสได้รับการปรับวุฒิและตำแหน่งให้สูงขึ้น	f	162	6	8	3	2	0	17	28	28	4	7	12	23	12	4	8
	%	100.00	31.58	42.11	15.79	10.53	0.00	20.24	33.33	33.33	4.76	8.33	20.34	38.98	20.34	6.78	13.56

ตาราง 18 (ต่อ)

ด้านการประกอบอาชีพ			ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19) ระดับแรงจูงใจ					25 – 35 ปี (N = 84) ระดับแรงจูงใจ					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. หลังจบการศึกษาแล้วจะทำให้ หน่วยงานเห็นคุณค่าทำให้มีความ มั่นคงในอาชีพการทำงาน	f	162	7	9	2	1	0	19	29	28	5	3	16	14	24	2	3
	%	100.00	36.84	47.37	10.53	5.26	0.00	22.62	34.52	33.33	5.95	3.57	27.12	23.73	40.68	3.39	5.08
6. อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่ เมื่อจบ	f	162	5	7	6	1	0	21	27	24	5	7	7	20	11	6	15
	%	100.00	26.32	36.84	31.58	5.26	0.00	25.00	32.14	28.57	5.95	8.33	11.86	33.90	18.64	10.17	25.42
7. มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า	f	162	6	10	3	0	0	11	44	20	8	1	10	30	12	6	1
	%	100.00	31.58	52.63	15.79	0.00	0.00	13.10	52.38	23.81	9.52	1.19	16.95	50.85	20.34	10.17	1.69
8. เป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความ สำเร็จ	f	162	9	7	2	1	0	27	34	18	2	3	21	16	17	5	0
	%	100.00	47.37	36.84	10.53	5.26	0.00	32.14	40.48	21.43	2.38	3.57	35.59	27.12	28.81	8.47	0.00
รวม	f	1,296	55	61	23	12	1	156	244	191	40	41	118	165	104	37	48
	%	100.00	36.18	40.13	15.13	7.89	0.66	23.21	36.31	28.42	5.95	6.10	25.00	34.96	22.03	7.84	10.17

จากตาราง 18 แสดงว่า นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 57.89 รองลงมา คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 52.63 และเนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ และต้องการนำวุฒิการศึกษามาปรับเงินเดือน และหลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานเห็นคุณค่า ทำให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงาน และเป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 47.37

นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมา คือ เป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 40.48 และสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 39.29

นิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 50.85 รองลงมา คือ เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 49.15 และสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพคิดเป็นร้อยละ 47.46

ตาราง 19 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการพัฒนาตนเอง จำแนกตามอายุ เป็นรายชื่อ

ด้านการพัฒนาตนเอง			ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19)					25 – 35 ปี (N = 84)					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	f	162	10	8	1	0	0	51	29	3	1	0	25	29	4	1	0
	%	100.00	52.63	42.11	5.26	0.00	0.00	60.71	34.52	3.57	1.19	0.00	42.37	49.15	6.78	1.69	0.00
2. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น	f	162	15	3	0	1	0	38	38	7	1	0	25	28	6	0	0
	%	100.00	78.95	15.79	0.00	5.26	0.00	45.24	45.24	8.33	1.19	0.00	42.37	47.46	10.17	0.00	0.00
3. ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถการเป็นผู้นำ	f	162	13	6	0	0	0	30	42	12	0	0	21	27	10	1	0
	%	100.00	68.42	31.58	0.00	0.00	0.00	35.71	50.00	14.29	0.00	0.00	35.59	45.76	16.95	1.69	0.00
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	f	162	14	3	2	0	0	33	37	13	0	1	24	19	12	4	0
	%	100.00	73.68	15.79	10.53	0.00	0.00	39.29	44.05	15.48	0.00	1.19	40.68	32.20	20.34	6.78	0.00
5. เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ	f	162	14	4	1	0	0	31	38	9	3	3	24	27	5	2	1
	%	100.00	73.68	21.05	5.26	0.00	0.00	36.90	45.24	10.71	3.57	3.57	40.68	45.76	8.47	3.39	1.69

ตาราง 19 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาตนเอง		ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19) ระดับแรงจูงใจ						25 – 35 ปี (N = 84) ระดับแรงจูงใจ					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59) ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด		ปานกลาง		น้อยที่สุด		มากที่สุด		ปานกลาง		น้อยที่สุด		มากที่สุด		ปานกลาง	
6. เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง	f	162	15	4	0	0	0	43	33	6	2	0	25	30	3	1	0
	%	100.00	78.95	21.05	0.00	0.00	0.00	51.19	39.29	7.14	2.38	0.00	42.37	50.85	5.08	1.69	0.00
7. ขยายโลกทัศน์ของตนเอง	f	162	12	6	1	0	0	38	39	6	1	0	26	25	7	1	0
	%	100.00	63.16	31.58	5.26	0.00	0.00	45.24	46.43	7.14	1.19	0.00	44.07	42.37	11.86	1.69	0.00
8. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น	f	162	9	10	0	0	0	34	29	17	4	0	23	25	11	0	0
	%	100.00	47.37	52.63	0.00	0.00	0.00	40.48	34.52	20.24	4.76	0.00	39.98	42.37	18.64	0.00	0.00
รวม	f	1,296	102	44	5	1	0.	298	285	73	12	4	193	210	58	10	1
	%	100.00	67.11	28.95	3.29	0.66	0.00	44.35	42.41	10.86	1.79	0.60	40.89	44.49	12.29	2.12	0.21

จากตาราง 19 แสดงว่า นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรกคือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมา คือ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย และเพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 73.68 และต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ คิดเป็นร้อยละ 68.42

นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.71 รองลงมา คือ เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 51.19 และต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถการเป็นผู้นำ คิดเป็น ร้อยละ 50.00

นิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.85 รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 49.15 และต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 47.46

ตาราง 20 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอายุ เป็นรายข้อ

ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง			ต่ำกว่า 25 ปี					25 – 35 ปี					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป				
			(N = 19)					(N = 84)					(N = 59)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง สนับสนุนให้เข้าศึกษา	f	162	11	4	4	0	0	40	16	20	5	3	16	19	13	2	9
	%	100.00	57.89	21.05	21.05	0.00	0.00	47.62	19.05	23.81	5.95	3.57	27.12	32.20	22.03	3.39	15.25
2. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้า ศึกษา	f	162	2	3	6	4	4	2	19	27	12	14	6	7	16	6	14
	%	100.00	10.53	15.79	31.58	21.05	21.05	14.29	22.62	32.14	14.29	16.67	10.17	28.81	27.12	10.17	23.73
3. ต้องการศึกษต่อตามเพื่อนหรือ คนรู้จัก	f	162	3	4	5	4	3	7	24	20	13	20	8	12	18	13	8
	%	100.00	15.79	21.05	26.32	21.05	15.79	8.33	28.57	23.81	15.48	23.81	13.56	20.34	30.51	22.03	13.56
4. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้า ศึกษา	f	62	1	4	6	2	6	14	21	22	13	14	15	19	12	3	10
	%	100.00	5.26	21.05	31.58	10.53	31.58	16.67	25.00	26.19	15.48	16.67	25.42	32.20	20.34	5.08	16.95
5. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ แนะนำให้เข้าศึกษา	f	162	2	6	5	4	2	8	10	28	14	24	7	13	13	14	12
	%	100.00	10.53	31.58	26.32	21.05	10.53	9.52	11.90	33.33	16.67	28.57	11.86	22.03	22.03	23.73	20.34

ตาราง 20 (ต่อ)

ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง			ต่ำกว่า 25 ปี (N = 19) ระดับแรงจูงใจ					25 – 35 ปี (N = 84) ระดับแรงจูงใจ					มากกว่า 35 ปี ขึ้นไป (N = 59) ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
6. ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง	f	162	16	3	0	0	0	52	22	7	3	0	33	19	3	3	1
	%	100.00	84.21	15.79	0.00	0.00	0.00	61.90	26.19	8.33	3.57	0.00	55.93	32.20	5.08	5.08	1.69
รวม	f	972	35	24	26	14	15	133	112	124	60	75	85	99	75	41	54
	%	100.00	30.70	21.05	22.81	12.28	13.16	26.39	22.22	24.60	11.90	14.88	24.01	27.97	21.19	11.58	15.25

จากตาราง 20 แสดงว่า นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 84.21 รองลงมา คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.89 และญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา และผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา และผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.58

นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมา คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 47.62 และผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.33

นิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 27.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรกคือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 55.93 รองลงมา คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา และผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 32.20 และต้องการศึกษาต่อตามเพื่อนหรือคนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 30.51

ตาราง 21 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหนันทนาการ (N = 70) ระดับแรงจูงใจ					ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น (N = 92) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านสถาบัน	f	1,944	260	341	199	31	9	292	516	267	22	7
	%	100.00	30.95	40.60	23.69	3.69	1.07	26.45	46.74	24.18	1.99	0.63
2. ด้านสังคม	f	1,134	171	174	121	24	0	205	293	133	12	1
	%	100.00	34.90	35.51	24.69	4.90	0.00	31.83	45.50	20.65	1.86	0.16
3. ด้านการประกอบอาชีพ	f	1,296	148	209	118	41	44	181	261	200	48	46
	%	100.00	26.43	37.32	21.07	7.32	7.86	24.59	35.46	27.17	6.52	6.25
4. ด้านการพัฒนาตนเอง	f	1,296	276	211	62	10	1	317	328	74	13	4
	%	100.00	49.29	37.68	11.07	1.79	0.18	43.07	44.57	10.05	1.77	0.54
5. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง	f	972	114	97	86	50	73	139	138	139	65	71
	%	100.00	27.14	23.10	20.48	11.90	17.38	25.18	25.00	25.18	11.78	12.86
รวม	f	6,642	969	1,032	586	156	127	1,134	1,536	813	160	129
	%	100.00	33.76	35.96	20.42	5.44	4.43	30.06	40.72	21.55	4.24	3.42

จากตาราง 21 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนั้นทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกและหรือโทสหนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.96 และนิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.72

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกและหรือโทสหนาการ พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.29 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.14 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.62 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.32 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.51

นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น พบว่า ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.18 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.74 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.50 ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.57 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.46

ตาราง 22 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านสถาบัน จำแนกตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นรายข้อ

ด้านสถาบัน			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหสาขาการ					ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น				
			(N = 70)					(N = 92)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	f	162	40	27	3	0	0	42	45	5	0	0
	%	100.00	57.14	38.57	4.29	0.00	0.00	45.65	48.91	5.43	0.00	0.00
2. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงความโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ	f	162	27	26	17	0	0	26	43	22	1	0
	%	100.00	38.57	37.14	24.29	0.00	0.00	28.26	46.74	23.91	1.09	0.00
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผู้เรียนสามารถหางานทำได้ง่าย	f	162	9	31	27	3	0	17	34	37	2	2
	%	100.00	12.86	44.29	38.57	4.29	0.00	18.48	36.96	40.22	2.17	2.17
4. นิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย	f	162	32	19	14	5	0	26	35	27	1	3
	%	100.00	45.71	27.14	20.00	7.14	0.00	28.26	38.04	29.35	1.09	3.26
5. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้	f	162	15	27	25	3	0	15	43	31	2	1
	%	100.00	21.43	38.57	35.71	4.29	0.00	16.30	46.74	33.70	2.17	1.09
6. โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน	f	162	8	36	19	3	4	11	45	33	3	0
	%	100.00	11.43	51.43	27.14	4.29	5.71	11.96	48.91	35.87	3.26	0.00

ตาราง 22 (ต่อ)

ด้านสถาบัน			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหสาขาการ					ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น				
			(N = 70)					(N = 92)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน	f	162	27	28	12	3	0	25	44	21	2	0
	%	100.00	38.57	40.00	17.14	4.29	0.00	27.17	47.83	22.83	2.17	0.00
8. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ โดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ	f	162	20	32	16	2	0	22	53	15	2	0
	%	100.00	28.57	45.71	22.86	2.86	0.00	23.91	57.61	16.30	2.17	0.00
9. คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม	f	162	17	31	20	2	0	20	44	23	5	0
	%	100.00	24.29	44.29	28.57	2.86	0.00	21.74	47.83	25.00	5.43	0.00
10. ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม	f	162	21	31	13	1	4	29	43	19	1	0
	%	100.00	30.00	44.29	18.57	1.43	5.71	31.52	46.74	20.65	1.09	0.00
11. สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป	f	162	17	33	17	3	0	31	43	18	0	0
	%	100.00	24.29	47.14	24.29	4.29	0.00	33.70	46.74	19.57	0.00	0.00
12. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	f	162	27	20	16	6	1	28	44	16	3	1
	%	100.00	38.57	28.57	22.86	8.57	1.43	30.43	47.83	17.39	3.26	1.09
รวม	f	1,944	260	341	199	31	9	292	516	267	22	7
	%	100.00	30.95	40.60	23.69	3.69	1.07	26.45	46.74	24.18	1.99	0.63

จากตาราง 22 แสดงว่า นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอก และหรือโท สันทนการ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาคือ โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคม และตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 51.43 และสาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป คิดเป็นร้อยละ 47.14

นิสิตที่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ คณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และสาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป คิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมา คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และโครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 48.91 และหลักสูตรและสาขาวิชา ที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน และคณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และมีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา คิดเป็นร้อยละ

47.83

ตาราง 23 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านสังคม จำแนกตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นรายข้อ

ด้านสังคม			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหนันทนาการ (N = 70) ระดับแรงจูงใจ					ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น (N = 92) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม	f	162	18	36	14	2	0	23	52	17	0	0
	%	100.00	25.71	51.43	20.00	2.86	0.00	25.00	56.52	18.48	0.00	0.00
2. ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น	f	162	23	25	17	5	0	24	45	19	4	0
	%	100.00	32.86	35.71	24.29	7.14	0.00	26.09	48.91	20.65	4.35	0.00
3. เพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม	f	162	27	23	15	5	0	30	37	24	1	0
	%	100.00	38.57	32.86	21.43	7.14	0.00	32.61	40.22	26.09	1.09	0.00
4. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม	f	162	28	23	14	5	0	30	42	16	3	1
	%	100.00	40.00	32.86	20.00	7.14	0.00	32.61	45.65	17.39	3.26	1.09
5. ทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน	f	162	28	17	22	3	0	24	43	24	1	0
	%	100.00	40.00	24.29	31.43	4.29	0.00	26.09	46.74	26.09	1.09	0.00
6. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้	f	162	28	29	11	2	0	40	37	13	2	0
	%	100.00	40.00	41.43	15.71	2.86	0.00	43.48	40.22	14.13	2.17	0.00

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านสังคม			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหสาขาการ					ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น				
			(N = 70)					(N = 92)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	f	162	19	21	28	2	0	34	37	20	1	0
	%	100.00	27.14	30.00	40.00	2.86	0.00	36.96	40.22	21.74	1.09	0.00
รวม	f	1,134	171	174	121	24	0	205	293	133	12	1
	%	100.00	34.90	35.51	24.69	4.90	0.00	31.83	45.50	20.65	1.86	0.16

จากตาราง 23 แสดงว่า นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอก และหรือโทสหสาขาการ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา คือ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้ คิดเป็นร้อยละ 41.43 และมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม และทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน และสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล คิดเป็นร้อยละ 40.00

นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมา คือ ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 48.91 และทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 46.74

ตาราง 24 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นรายข้อ

ด้านการประกอบอาชีพ			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหนันทนาการ (N = 70) ระดับแรงจูงใจ					ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น (N = 92) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ	f	162	15	30	15	6	4	23	36	23	6	4
	%	100.00	21.43	42.86	21.43	8.57	5.71	25.00	39.13	25.00	6.52	4.35
2. สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพ ของตนเองในการประกอบอาชีพ	f	162	34	23	11	2	0	38	35	15	3	1
	%	100.00	48.57	32.86	15.71	2.86	0.00	41.30	38.04	16.30	3.26	1.09
3. ต้องการนำวุฒิการศึกษามาปรับเงินเดือน	f	162	10	22	12	11	15	15	18	32	9	18
	%	100.00	14.29	31.43	17.14	15.71	21.43	16.30	19.57	34.78	9.78	19.57
4. มีโอกาสได้รับการปรับวุฒิและตำแหน่งให้สูงขึ้น	f	162	17	27	15	2	9	18	32	28	8	6
	%	100.00	24.29	38.57	21.43	2.86	12.86	19.57	34.78	30.43	8.70	6.52
5. หลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานเห็นคุณค่าทำให้มี ความมั่นคงในอาชีพการทำงาน	f	162	24	21	19	3	3	18	31	35	5	3
	%	100.00	34.29	30.00	27.14	4.29	4.29	19.57	33.70	38.04	5.43	3.26
6. อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่เมื่อจบ	f	162	11	23	19	5	12	22	31	22	7	10
	%	100.00	15.71	32.86	27.14	7.14	17.14	23.91	33.70	23.91	7.61	10.87

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้านการประกอบอาชีพ			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหพันธการ (N = 70) ระดับแรงจูงใจ					ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น (N = 92) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า	f	162	9	39	13	8	1	18	45	22	6	1
	%	100.00	12.86	55.71	18.57	11.43	1.43	19.57	48.91	23.91	6.52	1.09
8. เป็นบัณฑิตในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ	f	162	28	24	14	4	0	29	33	23	4	3
	%	100.00	40.00	34.29	20.00	5.71	0.00	31.52	35.87	25.00	4.35	3.26
รวม	f	1,296	148	209	118	41	44	181	261	200	48	46
	%	100.00	26.43	37.32	21.07	7.32	7.86	24.59	35.46	27.17	6.52	6.25

จากตาราง 24 แสดงว่า นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอก และหรือโทสหพันธการ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 55.71 รองลงมา คือ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 48.57 และเนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 42.86

นิสิตที่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 48.91 รองลงมา คือ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 41.30 และเนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 39.13

ตาราง 25 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการพัฒนาตนเอง จำแนกตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นรายข้อ

ด้านการพัฒนาตนเอง			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหนันทนาการ (N = 70) ระดับแรงจูงใจ					ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น (N = 92) ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	f	162	38	28	3	1	0	48	38	5	1	0
	%	100.00	54.29	40.00	4.29	1.43	0.00	52.17	41.30	5.43	1.09	0.00
2. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น	f	162	39	22	8	1	0	39	47	5	1	0
	%	100.00	55.71	31.43	11.43	1.43	0.00	42.39	51.09	5.43	1.09	0.00
3. ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ	f	162	30	30	10	0	0	34	45	12	1	0
	%	100.00	42.86	42.86	14.29	0.00	0.00	36.96	48.91	13.04	1.09	0.00
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	f	162	33	21	13	3	0	38	38	14	1	1
	%	100.00	47.14	30.00	18.57	4.29	0.00	41.30	41.30	15.22	1.09	1.09
5. เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ	f	162	35	24	8	2	1	34	45	7	3	3
	%	100.00	50.00	34.29	11.43	2.86	1.43	36.96	48.91	7.61	3.26	3.26
6. เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง	f	162	38	28	4	0	0	45	39	5	3	0
	%	100.00	54.29	40.00	5.71	0.00	0.00	48.91	42.39	5.43	3.26	0.00

ตาราง 25 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาตนเอง			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหสาขาการ					ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น				
			(N = 70)					(N = 92)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
7. ขยายโลกทัศน์ของตนเอง	f	162	34	30	6	0	0	42	40	8	2	0
	%	100.00	48.57	42.86	8.57	0.00	0.00	45.65	43.48	8.70	2.17	0.00
8. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น	f	162	29	28	10	3	0	37	36	18	1	0
	%	100.00	41.43	40.00	14.29	4.29	0.00	40.22	39.13	19.57	1.09	0.00
รวม	f	1,296	276	211	62	10	1	317	328	74	13	4
	%	100.00	49.29	37.68	11.07	1.79	0.18	43.07	44.57	10.05	1.77	0.54

จากตาราง 25 แสดงว่า นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอก และหรือโทสหสาขาการ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 55.71 รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และเพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 54.29 และเพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 50.00

นิสิตที่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 51.09 และต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถการเป็นผู้นำ และเพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ และเพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 48.91

ตาราง 26 แสดงจำนวน และร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นรายข้อ

ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง			ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอก และหรือโทสหวิทยาการ (N = 70) ระดับแรงจูงใจ					ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น (N = 92) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา	f	162	30	16	14	2	8	37	23	23	5	4
	%	100.00	42.86	22.86	20.00	2.86	11.43	40.22	25.00	25.00	5.43	4.35
2. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา	f	162	8	14	20	14	14	12	25	29	8	18
	%	100.00	11.43	20.00	28.57	20.00	20.00	13.04	27.17	31.52	8.70	19.57
3. ต้องการศึกษาคือตามเพื่อนหรือคนรู้จัก	f	162	10	14	14	15	17	8	26	29	15	14
	%	100.00	14.29	20.00	20.00	21.43	24.29	8.70	28.26	31.52	16.30	15.22
4. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา	f	162	10	25	15	6	14	20	19	25	12	16
	%	100.00	14.29	35.71	21.43	8.57	20.00	21.74	20.65	27.17	13.04	17.39
5. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา	f	162	6	15	16	13	20	11	14	30	19	18
	%	100.00	8.57	21.43	22.86	18.57	28.57	11.96	15.22	32.61	20.65	19.57
6. ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง	f	162	50	13	7	0	0	51	31	3	6	1
	%	100.00	71.43	18.57	10.00	0.00	0.00	55.43	33.70	3.26	6.52	1.09
รวม	f	972	114	97	86	50	73	139	138	139	65	71
	%	100.00	27.14	23.10	20.48	11.90	17.38	25.18	25.00	25.18	11.78	12.86

จากตาราง 26 แสดงว่า นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอก และหรือโท สันหนากการ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมา คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.86 และผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.71

นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 55.43 รองลงมาคือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.22 และผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 32.61

ตาราง 27 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	จำนวน ร้อยละ	ไม่มีประสบการณ์ (N = 10) ระดับแรงจูงใจ						น้อยกว่า 3 ปี (N = 27) ระดับแรงจูงใจ					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125) ระดับแรงจูงใจ					
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ด้านสถาบัน	f	1,944	39	49	31	1	0	124	141	49	9	1	389	667	386	43	15	
	%	100.00	32.50	40.83	25.83	0.83	0.00	38.27	43.52	15.12	2.78	0.31	25.93	44.47	25.73	2.87	1.00	
2. ด้านสังคม	f	1,134	16	32	21	1	0	73	76	37	3	0	287	359	196	32	1	
	%	100.00	22.86	45.71	30.00	1.43	0.00	38.62	40.21	19.58	1.59	0.00	32.80	41.03	22.40	3.66	0.11	
3. ด้านการประกอบอาชีพ	f	1,296	11	36	13	12	8	59	89	49	13	6	259	345	256	64	76	
	%	100.00	13.75	45.00	16.25	15.00	10.00	27.31	41.20	22.69	6.02	2.78	25.90	34.50	25.60	6.40	7.60	
4. ด้านการพัฒนาตนเอง	f	1,296	41	34	5	0	0	109	80	25	2	0	443	425	106	21	5	
	%	100.00	51.25	42.50	6.25	0.00	0.00	50.46	37.04	11.57	0.93	0.00	44.30	42.50	10.60	2.10	0.50	
5. ด้านการทำตามความต้องการของ บุคคลที่เกี่ยวข้อง	f	972	12	6	17	8	17	46	45	37	13	21	195	184	171	94	106	
	%	100.00	20.00	10.00	28.33	13.33	28.33	28.40	27.78	22.84	8.02	12.96	26.00	24.53	22.80	12.53	14.13	
รวม	f	6,642	119	157	87	22	25	411	431	197	40	28	1,573	1,980	1,115	254	203	
	%	100.00	29.02	38.29	21.22	5.37	6.10	37.13	38.93	17.80	3.61	2.53	30.69	38.63	21.76	4.96	3.96	

จากตาราง 27 แสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนั้นธนาคาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์การทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.29 นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.93 และนิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.63

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์การทำงาน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.25 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.71 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.00 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.83 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.33

นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.46 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.40 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.52 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.20 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.21

นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.30 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.00 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.47 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.03 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.50

ตาราง 28 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านสถาบัน จำแนกตามประสบการณ์ เป็นรายข้อ

ด้านสถาบัน	ไม่มีประสบการณ์ (N = 10)							น้อยกว่า 3 ปี (N = 27)					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125)				
	ระดับแรงจูงใจ							ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด
1. มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	f 162	7	3	0	0	0	16	10	1	0	0	59	59	7	0	0	
	% 100.00	70.00	3.00	0.00	0.00	0.00	59.26	37.04	3.70	0.00	0.00	47.20	47.20	5.60	0.00	0.00	
2. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงความโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ	f 162	4	2	4	0	0	11	9	7	0	0	38	58	28	1	0	
	% 100.00	40.00	20.00	40.00	0.00	0.00	40.74	33.33	25.93	0.00	0.00	30.40	46.40	22.40	0.80	0.00	
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ผู้เรียนสามารถหางานทำได้ง่าย	f 162	0	4	6	0	0	6	13	7	1	0	20	48	51	4	2	
	% 100.00	0.00	40.00	60.00	0.00	0.00	22.22	48.15	25.93	3.70	0.00	16.00	38.40	40.80	3.20	1.60	
4. นิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย	f 162	6	2	2	0	0	15	6	5	1	0	37	46	34	5	3	
	% 100.00	60.00	20.00	20.00	0.00	0.00	55.56	22.22	18.52	3.70	0.00	29.60	36.80	27.20	4.00	2.40	
5. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้	f 162	2	3	5	0	0	9	15	1	1	1	19	52	50	4	0	
	% 100.00	20.00	30.00	50.00	0.00	0.00	33.33	55.56	3.70	3.70	3.70	15.20	41.60	40.00	3.20	0.00	

ตาราง 28 (ต่อ)

ด้านสถาบัน			ไม่มีประสบการณ์ (N = 10) ระดับแรงจูงใจ					น้อยกว่า 3 ปี (N = 27) ระดับแรงจูงใจ					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125) ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
6. โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน	f	162	1	4	4	1	0	5	14	6	2	0	13	63	42	3	4
	%	100.00	10.00	40.00	40.00	10.00	0.00	18.52	51.85	22.22	7.41	0.00	10.40	50.40	33.60	2.40	3.20
7. หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน	f	162	5	4	1	0	0	10	10	6	1	0	37	58	26	4	0
	%	100.00	50.00	40.00	10.00	0.00	0.00	37.04	37.04	22.22	3.70	0.00	29.60	46.40	20.80	3.20	0.00
8. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ โดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ	f	162	3	6	1	0	0	11	14	2	0	0	28	65	28	4	0
	%	100.00	30.00	60.00	10.00	0.00	0.00	40.74	51.85	7.41	0.00	0.00	22.40	52.00	22.40	3.20	0.00
9. คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม	f	162	1	4	5	0	0	9	14	3	1	0	27	57	35	6	0
	%	100.00	10.00	40.00	50.00	0.00	0.00	33.33	51.85	11.11	3.70	0.00	21.60	45.60	28.00	4.80	0.00

ตาราง 28 (ต่อ)

ด้านสถาบัน			ไม่มีประสบการณ์					น้อยกว่า 3 ปี					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป						
			(N = 10)					(N = 27)					(N = 125)						
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ						
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
10. ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม																			
เหมาะสม	f	162	4	5	1	0	0	10	12	5	0	0	36	57	26	2	4		
	%	100.00	40.00	50.00	10.00	0.00	0.00	37.04	44.44	18.52	0.00	0.00	28.80	45.60	20.80	1.60	3.20		
11. สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป																			
เกินไป	f	162	3	6	1	0	0	7	15	5	0	0	38	55	29	3	0		
	%	100.00	30.00	60.00	10.00	0.00	0.00	25.93	55.56	18.52	0.00	0.00	30.40	44.00	23.20	2.40	0.00		
12. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา																			
ศึกษา	f	162	3	6	1	0	0	15	9	1	2	0	37	49	30	7	2		
	%	100.00	30.00	60.00	10.00	0.00	0.00	55.56	33.33	3.70	7.41	0.00	29.60	39.20	30.00	5.60	1.20		
รวม			f	1,944	39	49	31	1	0	124	141	49	9	1	389	667	386	43	15
			%	100.00	32.50	40.83	25.83	0.83	0.00	38.27	43.52	15.12	2.78	0.31	25.93	44.47	25.73	2.87	1.00

จากตาราง 28 แสดงว่า นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ผู้เรียนสามารถหางานทำได้ง่าย และนิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย และคณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และสาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป และมีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60.00 และสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้ และหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน และคณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม และค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 50.00

นิสิตที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 59.26 รองลงมา คือ นิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย และสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้ และสาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป และมีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.56 และโครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน และคณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และคณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม คิดเป็นร้อยละ 51.85

นิสิตที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ คณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้อย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมา คือ โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 50.40 และมีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 47.20

ตาราง 29 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านสังคม จำแนกตามประสบการณ์ เป็นรายข้อ

ด้านสังคม			ไม่มีประสบการณ์ (N = 10)					น้อยกว่า 3 ปี (N = 27)					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม	f	162	1	5	4	0	0	8	13	5	1	0	32	70	22	1	0
	%	100.00	10.00	50.0	40.00	0.00	0.00	29.63	48.15	18.52	3.70	0.00	25.60	56.00	17.60	0.80	0.00
2. ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น	f	162	2	3	4	1	0	9	13	4	1	0	36	54	28	7	0
	%	100.00	20.0	30.00	40.00	10.00	0.00	33.33	48.15	14.81	3.70	0.00	28.80	43.20	22.40	5.60	0.00
3. เพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม	f	162	3	5	2	0	0	10	13	4	0	0	44	42	33	6	0
	%	100.00	30.0	50.00	20.00	0.00	0.00	37.04	48.15	14.81	0.00	0.00	35.20	33.60	26.40	4.80	0.00
4. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆในสังคม	f	162	2	6	2	0	0	12	10	5	0	0	44	49	23	8	1
	%	100.00	20.00	60.00	20.00	0.00	0.00	44.44	37.04	18.52	0.00	0.00	35.20	39.20	18.40	6.40	0.80
5. ทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน	f	162	2	5	3	0	0	11	8	7	1	0	39	47	36	3	0
	%	100.00	20.00	50.00	30.00	0.00	0.00	40.74	29.63	25.93	3.70	0.00	31.20	37.60	28.80	2.40	0.00

ตาราง 29 (ต่อ)

ด้านสังคม			ไม่มีประสบการณ์ (N = 10)					น้อยกว่า 3 ปี (N = 27)				ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125)							
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				ระดับแรงจูงใจ							
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
6. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้			f	162	3	4	3	0	0	13	11	3	0	0	52	51	18	4	0
			%	100.00	30.00	40.00	30.00	0.00	0.00	48.15	40.74	11.11	0.00	0.00	41.60	40.80	14.40	3.20	0.00
7. สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล			f	162	3	4	3	0	0	10	8	9	0	0	40	46	36	3	0
			%	100.00	30.00	40.00	30.00	0.00	0.00	37.04	29.63	33.33	0.00	0.00	32.00	36.80	28.80	2.40	0.00
รวม			f	1,134	16	32	21	1	0	73	76	37	3	0	287	359	196	32	1
			%	100.00	22.86	45.71	30.00	1.43	0.00	38.62	40.21	19.58	1.59	0.00	32.80	41.03	22.40	3.66	0.11

จากตาราง 29 แสดงว่า นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม และเพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม และทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้และสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล คิดเป็นร้อยละ 40.00

นิสิตที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนั้นหนการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับ มาก คิดเป็นร้อยละ 40.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่ บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม และต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้ สูงขึ้น และเพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้ คิดเป็นร้อยละ 48.15 รองลงมา คือ มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม คิดเป็นร้อยละ 44.44 และทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 40.74

นิสิตที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนั้นหนการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับ มาก คิดเป็นร้อยละ 41.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่ บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมา คือ ต้องการ ยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 43.20 และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์หรือความรู้ คิดเป็นร้อยละ 41.60

ตาราง 30 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการประกอบอาชีพ จำแนกตามประสบการณ์ เป็นรายข้อ

ด้านการประกอบอาชีพ		ไม่มีประสบการณ์ (N = 10)						น้อยกว่า 3 ปี (N = 27)				ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125)					
		ระดับแรงจูงใจ						ระดับแรงจูงใจ				ระดับแรงจูงใจ					
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด
1. เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับ งานที่ทำ	f	162	1	3	3	2	1	7	9	10	1	0	30	54	25	9	7
	%	100.00	10.00	30.00	30.00	20.00	10.00	25.93	33.33	37.04	3.70	0.00	24.00	43.20	20.00	7.20	5.60
2. สามารถนำความรู้และประสบการณ์ ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเอง ในการประกอบอาชีพ	f	162	3	4	0	3	0	12	10	3	2	0	57	44	23	0	1
	%	100.00	30.00	40.00	0.00	30.00	0.00	44.44	37.04	11.11	7.41	0.00	45.60	35.20	18.40	0.00	0.80
3. ต้องการนำวุฒิการศึกษามาปรับ เงินเดือน	f	162	1	2	2	2	3	4	12	6	2	3	20	26	36	16	27
	%	100.00	10.00	20.00	20.00	20.00	30.00	14.81	44.44	22.22	7.41	11.11	16.00	20.80	28.80	12.80	21.60
4. มีโอกาสได้รับการปรับวุฒิและ ตำแหน่งให้สูงขึ้น	f	162	1	3	3	1	2	6	12	5	2	2	28	44	35	7	11
	%	100.00	10.00	30.00	30.00	10.00	20.0	22.22	44.44	18.52	7.41	7.41	22.40	35.20	28.00	5.60	8.80

ตาราง 30 (ต่อ)

ด้านการประกอบอาชีพ			ไม่มีประสบการณ์ (N = 10) ระดับแรงจูงใจ					น้อยกว่า 3 ปี (N = 27) ระดับแรงจูงใจ					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125) ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
5. หลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้ หน่วยงานเห็นคุณค่า ทำให้มีความ มั่นคงในอาชีพการทำงาน	f	162	0	7	2	1	0	11	8	6	2	0	31	37	46	5	6
	%	100.00	0.00	70.00	20.00	10.00	0.00	40.74	29.63	22.22	7.41	0.00	24.80	29.60	36.80	4.00	4.80
6. อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่ เมื่อจบ	f	162	1	4	2	1	2	5	11	8	2	1	27	39	31	9	19
	%	100.00	10.00	40.00	20.00	10.00	20.00	18.52	40.74	29.63	7.41	3.70	21.60	31.20	24.80	7.20	15.20
7. มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า	f	162	2	5	1	2	0	3	16	7	1	0	22	63	27	11	2
	%	100.00	20.00	50.00	10.00	20.00	0.00	11.11	59.26	25.93	3.70	0.00	17.60	50.40	21.60	8.80	1.60
8. เป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความ- สำเร็จ	f	162	2	8	0	0	0	11	11	4	1	0	44	38	33	7	3
	%	100.00	20.00	80.00	0.00	0.00	0.00	40.74	40.74	14.81	3.70	0.00	35.20	30.40	26.40	5.60	2.40
รวม	f	1,296	11	36	13	12	8	59	89	49	13	6	259	345	256	64	76
	%	100.00	13.75	45.00	16.25	15.00	10.00	27.31	41.20	22.69	6.02	2.78	25.90	34.50	25.60	6.40	7.60

จากตาราง 30 แสดงว่า นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ เป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา คือ หลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานเห็นคุณค่า ทำให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และมีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 50.00

นิสิตที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 59.26 รองลงมา คือ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ และต้องการนำวุฒิการศึกษามาปรับเงินเดือน และมีโอกาสได้รับการปรับวุฒิและตำแหน่งให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 44.44 และหลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานเห็นคุณค่า ทำให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงาน และอาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่เมื่อจบ และเป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 40.74

นิสิตที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมา คือ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 45.60 และเนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ คิดเป็นร้อยละ 43.20

ตาราง 31 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการพัฒนาตนเอง จำแนกตามประสบการณ์ เป็นรายข้อ

ด้านการพัฒนาตนเอง			ไม่มีประสบการณ์ (N = 10)					น้อยกว่า 3 ปี (N = 27)					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	f	162	7	2	1	0	0	15	11	1	0	0	64	53	6	2	0
	%	100.00	70.00	20.00	10.00	0.00	0.00	55.56	40.74	3.70	0.00	0.00	51.20	42.40	4.80	1.60	0.00
2. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น	f	162	5	5	0	0	0	15	9	2	1	0	58	55	11	1	0
	%	100.00	50.00	50.00	0.00	0.00	0.00	55.56	33.33	7.41	3.70	0.00	46.40	44.00	8.80	0.80	0.00
3. ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถการเป็นผู้นำ	f	162	4	6	0	0	0	13	12	2	0	0	47	57	20	1	0
	%	100.00	40.00	60.00	0.00	0.00	0.00	48.15	44.44	7.41	0.00	0.00	37.60	45.60	16.00	0.80	0.00
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	f	162	5	2	3	0	0	13	9	5	0	0	53	48	19	4	1
	%	100.00	50.00	20.00	30.00	0.00	0.00	48.15	33.33	18.52	0.00	0.00	42.40	38.40	15.20	3.20	0.80
5. เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ	f	162	5	5	0	0	0	14	8	4	1	0	50	56	11	4	4
	%	100.00	50.00	50.00	0.00	0.00	0.00	51.85	29.63	14.81	3.70	0.00	40.00	44.80	8.80	3.20	3.20

ตาราง 31 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาตนเอง			ไม่มีประสบการณ์					น้อยกว่า 3 ปี					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป						
			(N = 10)					(N = 27)					(N = 125)						
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ						
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
6. เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง			f	162	7	3	0	0	0	17	7	3	0	0	59	57	6	3	0
			%	100.00	70.00	30.00	0.00	0.00	0.00	62.96	25.93	11.11	0.00	0.00	47.20	45.60	4.80	2.40	0.00
7. ขยายโลกทัศน์ของตนเอง			f	162	3	7	0	0	0	13	11	3	0	0	60	52	11	2	0
			%	100.00	30.00	70.00	0.00	0.00	0.00	48.15	40.74	11.11	0.00	0.00	48.00	41.60	8.80	1.60	0.00
8. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น			f	162	5	4	1	0	0	9	13	5	0	0	52	47	22	4	0
			%	100.00	50.00	40.00	10.00	0.00	0.00	33.33	48.15	18.52	0.00	0.00	41.60	37.60	17.60	3.20	0.00
รวม			f	1,296	41	34	5	0	0	109	80	25	2	0	443	425	106	21	5
			%	100.00	51.25	42.50	6.25	0.00	0.00	50.46	37.04	11.57	0.93	0.00	44.30	42.50	10.60	2.10	0.50

จากตาราง 31 แสดงว่า นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และเพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง และขยายโลกทัศน์ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมา คือ ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความ-สามารถการเป็นผู้นำ คิดเป็นร้อยละ 60.00 และต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย และเพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 50.00

นิสิตที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 62.96 รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น และต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 51.85

นิสิตที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 51.20 รองลงมา คือ ขยายโลกทัศน์ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 48.00 และเพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง คิดเป็นร้อยละ 47.20

ตาราง 32 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามประสบการณ์ เป็นรายข้อ

ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง			ไม่มีประสบการณ์ (N = 10)					น้อยกว่า 3 ปี (N = 27)					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125)				
			ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ					ระดับแรงจูงใจ				
			มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง สนับสนุนให้เข้าศึกษา	f	162	3	3	4	0	0	14	8	5	0	0	50	28	28	7	12
	%	100.00	30.00	30.00	40.00	0.00	0.00	51.85	29.63	18.52	0.00	0.00	40.00	22.40	22.40	5.60	9.60
2. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา	f	162	0	1	4	3	2	1	8	9	3	6	19	30	37	16	23
	%	100.00	0.00	10.00	40.00	30.00	20.00	3.70	29.63	33.33	11.11	22.22	15.20	24.00	29.60	12.80	18.40
3. ต้องการศึกษต่อตามเพื่อนหรือคน รู้จัก	f	162	0	0	5	2	3	6	7	6	4	4	12	33	32	24	24
	%	100.00	0.00	0.00	50.00	20.00	30.00	22.22	25.93	22.22	14.81	14.81	9.60	26.40	25.60	19.20	19.20
4. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้า ศึกษา	f	162	0	0	2	2	6	5	7	7	1	7	25	37	31	15	17
	%	100.00	0.00	0.00	20.00	20.00	60.00	18.52	25.93	25.93	3.70	25.93	20.00	29.60	24.80	12.00	13.60
5. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ แนะนำให้เข้าศึกษา	f	162	0	1	3	1	5	2	8	9	4	4	15	20	34	27	29
	%	100.00	0.00	10.00	30.00	10.00	50.00	7.41	29.6	33.33	14.81	14.81	12.00	16.00	27.20	21.60	23.20

ตาราง 32 (ต่อ)

ด้านการทำตามความต้องการ ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง			ไม่มีประสบการณ์ (N = 10) ระดับแรงจูงใจ					น้อยกว่า 3 ปี (N = 27) ระดับแรงจูงใจ					ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป (N = 125) ระดับแรงจูงใจ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง	f	162	9	1	0	0	0	18	7	1	1	0	74	36	9	5	1
	%	100.00	9.00	10.00	0.00	0.00	0.00	66.67	25.93	3.70	3.70	0.00	59.20	28.80	7.20	4.00	0.80
รวม	f	972	12	6	18	8	16	46	45	37	13	21	195	184	171	94	106
	%	100.00	20.00	10.00	30.00	13.33	26.67	28.40	27.78	22.84	8.02	12.96	26.00	24.53	22.80	12.53	14.13

จากตาราง 32 แสดงว่า นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมา คือ ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60.00 และต้องการศึกษาต่อตามเพื่อนหรือคนรู้จัก และผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.00

นิสิตที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.85 และญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา และผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.33

นิสิตที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อันดับแรก คือ ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 59.20 รองลงมา คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.00 และญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา และผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.60

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่นๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปได้ดังนี้

1. ด้านสถาบัน

- 1.1 เป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตทางด้านนันทนาการที่มีคุณภาพ สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน และความน่าเชื่อถือให้กับบุคคลภายนอก
- 1.2 มีความภาคภูมิใจในด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เนื่องจากเป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับด้านสาขาวิชานันทนาการ
- 1.3 มีความศรัทธาในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- 1.4 เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่และมีคุณภาพ
- 1.5 มีคณาจารย์มีความเชี่ยวชาญในการสอนและประสบการณ์ในสาขาวิชา
- 1.6 เป็นสถาบันแห่งแรกในการเปิดการเรียนการสอนปริญญาโทสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

2. ด้านสังคม

- 2.1 ได้รับการยกย่องจากบุคคลภายนอกในด้านความรู้ ความสามารถเป็นอย่างมาก
- 2.2 นักนันทนาการในปัจจุบันได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นอย่างมาก
- 2.3 เป็นการก้าวเข้าสู่สังคมใหม่อีกสังคมที่สูงขึ้น
- 2.4 สร้างความมั่นใจและยกระดับฐานะทางสังคมให้สูงขึ้นได้
- 2.5 สามารถนำวิชาความรู้ที่ได้จากการเรียนนำไปประยุกต์ใช้ในการเข้าสังคม
- 2.6 เป็นที่ยอมรับในสังคมว่าจบปริญญาโท

3. ด้านการประกอบอาชีพ

- 3.1 ได้มีอาชีพการงานที่ดีขึ้น และเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง
- 3.2 เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง และ มีประสบการณ์ด้านนันทนาการ
- 3.3 เพื่อพัฒนาในด้านการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เพิ่มเงินเดือน
- 3.4 สามารถเพิ่มทักษะในการทำงานได้หลากหลายมากขึ้น
- 3.5 สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ทุกสาขาอาชีพ
- 3.6 ทำให้เกิดการเปลี่ยนสายงานการประกอบอาชีพ

4. ด้านการพัฒนาตนเอง

- 4.1 สามารถพัฒนาให้ตัวเองเป็นผู้ที่กล้าแสดงออกมากขึ้น
- 4.2 สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และมีภาวะความเป็นผู้นำ
- 4.3 มีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา และต้องการได้รับความรู้ใหม่ที่แตกต่างไป
- 4.4 สามารถพัฒนากระบวนการคิด และตัดสินใจของตัวเอง
- 4.5 พัฒนาจิตใจ และมุมมองต่างๆ รวมถึงทัศนคติที่ดี

5. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รุ่นพี่แนะนำให้เข้าศึกษาต่อ

ต้องการเรียนให้จบปริญญาโทเพื่อเป็นต้นแบบให้กับบุตร

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

6.1 ควรที่จะมีการประชาสัมพันธ์ชักชวนให้เข้ามาเรียนสาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ ระดับปริญญาโทให้มากขึ้น

6.2 ควรจะมีการจัดสมาคมศิษย์เก่าของนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
นันทนาการ

6.3 มีความต้องการเอกสารทางด้านวิชาการให้มากกว่านี้

6.4 จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ไม่เพียงพอกับนิสิต

6.5 ควรมีการจัดวิชาเรียนภาคปฏิบัติให้มากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการวางแผนการจัดการศึกษา อาจารย์ในการพัฒนาการเรียนการสอนระดับปริญญาโท เพื่อสนองตอบความต้องการของนิสิต และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ในการปรับปรุงการดำเนินงานทางด้านการบริการ และการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยยังสามารถนำไปประกอบการพิจารณาในการรับนิสิตเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2544 - 2550 (รุ่นที่ 1 – 6) รวมทั้งสิ้น 179 คน ดังนี้

ปีการศึกษา 2544 (รุ่นที่ 1)	ภาคปกติ 6 คน	ภาคพิเศษ 31 คน	รวม 37 คน
ปีการศึกษา 2545 (รุ่นที่ 2)	ภาคปกติ - คน	ภาคพิเศษ 25 คน	รวม 25 คน
ปีการศึกษา 2547 (รุ่นที่ 3)	ภาคปกติ 11 คน	ภาคพิเศษ 26 คน	รวม 37 คน
ปีการศึกษา 2548 (รุ่นที่ 4)	ภาคปกติ 6 คน	ภาคพิเศษ 11 คน	รวม 17 คน
ปีการศึกษา 2549 (รุ่นที่ 5)	ภาคปกติ 12 คน	ภาคพิเศษ 22 คน	รวม 34 คน
ปีการศึกษา 2550 (รุ่นที่ 6)	ภาคปกติ 12 คน	ภาคพิเศษ 17 คน	รวม 29 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบบสอบถามมี 5 ด้าน คือ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม เรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เกี่ยวกับความคิดเห็นใน 5 ด้าน คือ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้กำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถามผู้วิจัยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการแจกแบบสอบถามให้กับนิสิต
2. ผู้วิจัยแจก และเก็บแบบสอบถามกลับคืนโดยทางไปรษณีย์ ทางอินเทอร์เน็ต และเก็บโดยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ แบบสอบถามที่ส่งออกไปได้รับกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.50

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจัดกระทำ ดังนี้

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบ จำนวน ความถูกต้อง สมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. นำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1. ข้อมูลทั่วไปของการตอบแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

1.2. แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านชื่อเสียง สถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) หาร้อยละ (Percentage) เป็นรายชื่อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

1.3. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นในด้านต่างๆ มาสรุปในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีเป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 162 คน จำแนกตามตัวแปรได้ ดังนี้

1.1. เพศ พบว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 95 คน คิดเป็นร้อยละ 58.60 และเป็นเพศหญิง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 41.40

1.2. อายุ พบว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่มีอายุ 25 - 35 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมา คือ อายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 และอายุต่ำกว่า 25 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70

1.3. การศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สาขาวิชาเอกอื่น จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 และเป็นผู้สำเร็จ

การศึกษาในระดับปริญญาตรีวิชาเอก และหรือโทสหสาขาการ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20

1.4. ประสบการณ์การทำงาน พบว่า นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 3 ปีขึ้นไป จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 77.16 รองลงมา คือ มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่มีประสบการณ์การทำงาน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.17

2. จากผลการศึกษาแสดงว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.66 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.08 ด้านสังคมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.18 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.27 ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.76 และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.03

3. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตามเพศ พบว่า นิสิตเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.38 และนิสิตเพศหญิง โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.67

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตเพศชาย พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.87 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.55 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.53 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.72 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.84

นิสิตเพศหญิง พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 53.54 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.33 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.02 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.54 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 29.85

4. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตามช่วงอายุ พบว่า นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.34 นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.76 และนิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.47

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.11 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.38 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.74 ด้าน

การทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.70 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.70

นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.35 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.39 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.75 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.03 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.31

นิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.49 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.75 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.13 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.96 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.97

5. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกและหรือโทสหนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.96 และนิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.72

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกและหรือโทสหนันทนาการ พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.29 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.14 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.62 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.32 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.51

นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น พบว่า ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.18 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.74 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.50 ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.57 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.46

6. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณาตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์การทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.29 นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.93 และนิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.63

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์การทำงาน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.25 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.71 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.00 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.83 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.33

นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.46 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.40 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.52 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.20 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.21

นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.30 ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.00 ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.47 ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.03 ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.50

7. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนิสิตในด้านต่างๆ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปได้ ดังนี้

7.1. ด้านสถาบัน

นิสิตมีความคิดเห็นด้านนี้ว่า เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ มีคุณภาพ ผลิตบัณฑิตทางด้านนันทนาการที่มีคุณภาพ ซึ่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนและความน่าเชื่อถือให้กับบุคคลภายนอก จึงทำให้นิสิตมีความศรัทธา และภาคภูมิใจในสถาบัน รวมถึงคณาจารย์มีความเชี่ยวชาญในการสอน และมีประสบการณ์ในสาขาวิชาเป็นอย่างมาก

7.2. ด้านสังคม

นิสิตมีความคิดเห็นด้านนี้ว่า นักนันทนาการในปัจจุบันได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นอย่างมาก ในเรื่องของความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับการจบการศึกษาระดับปริญญาโท โดยสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนนำไปประยุกต์ใช้ในการเข้าสังคม รวมทั้งยกระดับฐานะทางสังคมให้สูงขึ้นด้วย

7.3. ด้านการประกอบอาชีพ

นิสิตมีความคิดเห็นด้านนี้ว่า สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ทุกสายอาชีพ เพิ่มทักษะในการทำงานได้หลากหลายมากขึ้น เป็นผู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ด้านนันทนาการมากขึ้น โดยได้มีอาชีพการงานที่ดีขึ้น และเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง ส่งผลให้ได้มีการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เพิ่มเงินเดือน หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนสายงานในการประกอบอาชีพ

7.4. ด้านการพัฒนาตนเอง

นิสิตมีความคิดเห็นด้านนี้ว่า สามารถพัฒนาให้ตัวเองเป็นผู้ที่กล้าแสดงออกมากขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า มีภาวะความเป็นผู้นำ มีการพัฒนาตนเองตลอดเวลา ต้องการได้รับความรู้ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม สามารถพัฒนากระบวนการคิด การตัดสินใจของตัวเอง รวมทั้งพัฒนาจิตใจ และมุมมองต่างๆ เพื่อเกิดทัศนคติที่ดี

7.5. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นิสิตมีความคิดเห็นด้านนี้ว่า รุ่นพี่ได้แนะนำให้เข้าศึกษาต่อ หรือต้องการเรียนให้จบปริญญาโทเพื่อเป็นต้นแบบให้กับบุตร

7.6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

นิสิตมีความคิดเห็นเสนอแนะว่า ควรที่จะมีการประชาสัมพันธ์ชักชวนให้เข้ามาเรียนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ ระดับปริญญาโทให้มากขึ้น และควรมีการจัดสมาคมศิษย์เก่าของนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ รวมถึงนิสิตมีความต้องการเอกสารทางด้านวิชาการให้มากกว่านี้ และจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ไม่เพียงพอกับนิสิต

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้างต้น ผู้วิจัยได้อภิปรายผล สรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่านิสิตมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตต้องการเป็นบัณฑิตทางด้านนันทนาการที่มีคุณภาพ มีคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ มีความรู้ ความสามารถ โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม ซึ่งเป็นการยกระดับฐานะทางสังคมให้สูงขึ้น สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองได้เป็นอย่างดี เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น และเป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จในชีวิต เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านสถาบัน

ผลการศึกษาพบว่านิสิตระดับปริญญาโท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ มีชื่อเสียงความโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ นิสิตมีความภาคภูมิใจใน

ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ดังที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 72) พบว่าด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความมุ่งมั่นผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้คุณนักปราชญ์ และมีความประพฤติดีผู้ทรงศีล ส่งเสริมวิจัยค้นคว้าและศึกษาหาความรู้ ระดับบัณฑิตศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ โดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดอย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับทางวิชาการ คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยมีโครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคม ตลาดแรงงาน ดังนั้นเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผู้เรียนสามารถหางานทำได้ง่าย และสาขาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งนิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย

ด้านสังคม

ผลการศึกษาพบว่านิสิตระดับปริญญาโท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น ซึ่งจะเพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม ส่งผลทำให้สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้เป็นอย่างดี ดังที่ มาสโลว์ (1954 : 84 – 87) ได้เสนอทฤษฎีในลักษณะของลำดับขั้นความต้องการที่ได้รับการยกย่องในสังคม เป็นความต้องการมีเกียรติยศ มีฐานะดีในสังคม ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : 48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการยอมรับทางสังคมอยู่ในระดับมาก

ด้านการประกอบอาชีพ

ผลการศึกษาพบว่านิสิตระดับปริญญาโท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำในปัจจุบัน โดยหวังว่าหลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานเห็นคุณค่า ซึ่งอาจจะมีโอกาสได้รับการปรับเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง ทำให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงานมากยิ่งขึ้น หรืออาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่เมื่อจบ มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า เนื่องจากเป็นได้ค้นพบความถนัด ความเชี่ยวชาญของตนเอง ซึ่งจะเป็นบันไดก้าวไปสู่ความสำเร็จในอาชีพการงาน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 73) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก

ด้านการพัฒนาตนเอง

ผลการศึกษาพบว่านิสิตระดับปริญญาโท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพสังคมปัจจุบัน ให้ความสำคัญการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา ถือว่าการศึกษเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้น นิสิตสาขาวิชาการจัดการจัดการนันทนาการจึงต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ เพิ่มพูนความรู้ของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น และเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง สร้างมุมมองใหม่ๆ ทำให้ขยายโลกทัศน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ส่งผลทำให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น รวมทั้งเพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในด้านการงาน และการดำเนินชีวิตได้เป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ERG ของแอดเลอร์ (ชนิษฐา วิเศษสาทร และมุกดา ศรียงค์. 2537 : 212 ; อ้างอิงจาก Adler. 1930 : unpagged) เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ที่ว่าต้องการพัฒนา (Growth Need) เกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำการได้อย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่านิสิตระดับปริญญาโท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับแรกที่เป็นแรงจูงใจของนิสิต คือ การตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง และในอันดับรองลงมาคือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มีความเป็นตัวของตัวเอง มีการยอมรับตนเองและผู้อื่น มีเหตุมีผล มีความสามารถในการเรียนรู้เป็นอย่างดี มีความสามารถที่จะแสดงความคิด ความสามารถในด้านต่างๆ แนวความคิดเรื่องการเรียนก็เช่นกัน นิสิตจึงตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง โดยพิจารณาถึงความสำเร็จในอาชีพ ผู้เรียนสามารถตัดสินใจเลือกเรียนตามที่ตนต้องการ ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ มีอิทธิพลกระตุ้นต่อแรงจูงใจศึกษาต่อในลำดับรองลงมา และสภาพสังคมในปัจจุบันมีสภาพการแข่งขันในด้านต่างๆ อย่างมาก จึงทำให้นิสิตเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านเวลา และมีความเป็นอิสระด้านความคิด ดังที่ Maslow. (1954 : 35 – 46) กล่าวว่า ในการจัดแบ่งความต้องการของมนุษย์ในขั้นที่ 5 คือ ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเอง รู้จักสภาพที่แท้จริงของตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตของตนเอง เป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง

2. พิจารณาตามเพศ

นิสิตเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และนิสิตเพศหญิง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดนี้อาจเป็นเพราะไม่ว่าจะเป็นเพศใดก็ให้ความสำคัญในการศึกษาต่อ เนื่องจากสังคมในปัจจุบันให้การยอมรับกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงเป็นอย่างมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตเพศชาย พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตเพศชาย เป็นเพศที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยฝึกให้เป็นผู้นำ จึงทำให้เพศชายมีความมั่นใจในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้วยความคิดของตนเองเป็นหลัก โดยต้องการเป็นที่ยอมรับ และยกย่องจากบุคคลในสังคมเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องการศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของตนเอง เนื่องจากจะส่งผลโดยตรงกับความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพด้านนั้นๆ ของตนเอง มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและคณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

นิสิตเพศหญิง พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตเพศหญิงตัดสินใจที่จะศึกษาต่อ เนื่องจากสาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป และคณาจารย์มีความรู้ ความสามารถ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ โดยนิสิตสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ และมีความคาดหวังที่จะได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคมมากขึ้นกว่าเดิม รวมทั้งนิสิตมีความใกล้ชิดกับญาติพี่น้องมากกว่าเพศชาย ซึ่งเป็นปัจจัยด้านบุคคลทำให้เกิดแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และทัศนคติของตนเอง

3. พิจารณาตามอายุ

นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี และนิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปี ขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงอายุของผู้ที่ศึกษาต่อระดับปริญญาโท เป็นวัยทำงานที่ต้องการพัฒนาตนเอง และเลื่อนตำแหน่งการทำงาน ดังนั้นหากได้รับการศึกษาเพิ่มเติมจะทำให้ส่งต่อการได้ปรับเลื่อนตำแหน่ง หรือแสวงหาอาชีพใหม่ได้ตามที่ตนเองต้องการ ส่งผลให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านสถาบัน ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่บุคคลในสังคมไทยจะได้รับการยอมรับและยกย่องนั้น คือ ความอาวุโสเป็นอันดับแรก รองลงมาถึงจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของแต่ละบุคคล ดังนั้นนิสิตจึงมีความต้องการเพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม เพื่อส่งผลให้มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม และคาดหวังการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาต่างๆ ให้ทันกับความต้องการของตลาด ซึ่งสถาบันแห่งนี้สามารถตอบสนอง โดยได้มีการฝึกปฏิบัติในแต่ละวิชาเรียน เพื่อทำให้รู้จักวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆ และนิสิตมีความ

ตั้งใจที่จะนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงาน

นิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 25 – 35 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นนิสิตที่จบการศึกษาเป็นเวลา 2 – 3 ปีขึ้นไป จึงพยายามที่จะศึกษาข้อมูลต่างๆ ก่อนที่จะเข้าศึกษา หาเหตุผลในแต่ละสถาบันมาเปรียบเทียบกัน ว่ามีจุดเด่นเรื่องใดบ้าง ตรงกับความต้องการของตนเองหรือไม่ ซึ่งสถาบันแห่งนี้สามารถตอบสนองความต้องการต่างๆ ของนิสิตได้ เนื่องจากเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงด้านสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ และวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป ไม่กระทบกับการทำงาน รวมทั้งอาจจะเป็นผลดีส่งเสริมความก้าวหน้าให้กับตนเองมากยิ่งขึ้น ทำให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงาน และที่สำคัญทำให้เกิดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน รวมทั้งต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้นหรือเทียบเท่ากับคนอื่นในสังคม

นิสิตที่มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตวัยในช่ວງอายุนี้ มีความต้องการเพิ่มความรู้ของตนเองใช้ในการควบคุมการทำงาน เป็นหัวหน้างานที่มีทั้งวิสัยทัศน์และคุณวุฒิ เพื่อให้ตนเองเกิดพัฒนาอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งเนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ

4. พิจารณาตามการศึกษาในระดับปริญญาตรี

นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกและหรือโทสหนันทนาการ และนิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีต่างกันั้น มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มความสามารถของตนเอง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกและหรือโทสหนันทนาการ พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย มีความภูมิใจในมหาวิทยาลัย และคณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์อย่างมาก จึงเป็นแรงจูงใจให้นิสิตเกิดแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ณ สถาบันเดิม พร้อมทั้งเนื้อหาวิชาเรียนตรงกับความถนัดของนิสิต จึงทำให้มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้เข้าใจในเนื้อหาและหลักสูตรการเรียนเป็นอย่างดี โดยมีความคาดหวังในขณะที่กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท จะเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หรือความรู้ และมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม และทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน

นิสิตที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าสาขาวิชาเอกอื่น พบว่า ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง และนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ โดยมีความต้องการที่จะเลือกศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนั้นหนาแน่น เพื่อต้องการสำเร็จการศึกษเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ และมีความคาดหวังหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จะนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน หรือสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ หรืออาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่เมื่อจบการศึกษา เนื่องจากได้ค้นพบความถนัดของตนเอง ซึ่งจะทำให้ระดับสถานภาพทางสังคมสูงขึ้น

5. พิจารณาตามประสบการณ์การทำงาน

นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์การทำงาน , นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี และนิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตส่วนใหญ่มีงานทำแล้ว ถึงแม้จะมีประสบการณ์การทำงานต่างกัน แต่อาจถือได้ว่าประสบความสำเร็จในการศึกษา และการประกอบอาชีพในระดับหนึ่ง จึงมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้า ตามทฤษฎีของ ทิดแมน และโอฮารา (พรศรี สุขสวัสดิ์. 2530 : 13) ซึ่งกล่าวว่าถ้าบุคคลประสบความสำเร็จในการศึกษาหรือประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้วนั้น จะเป็นกำลังใจให้บุคคลมุ่งมั่นศึกษาหรือประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ดังแนวความคิดของ ขนิษฐา วิเศษสาคร และมุกดา ศรียงค์ (2537 : 182) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ และแนวความคิดของดาเคนวัลด์ (รุ่งทิวา ประสพสันต์. 2543 : 20 ; อ้างอิงจาก Darkenwald. 1982 : unpagged) ได้กล่าวถึงเหตุผลในการเรียนของผู้ใหญ่ว่า เพื่อปรับปรุงการทำงานหรือความก้าวหน้าในอาชีพและเพื่อเสริมสมรรถภาพหรือความพึงพอใจ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน นิสิตที่ไม่มีประสบการณ์การทำงาน พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสถาบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มนิสิตนี้ยังไม่ได้ทำงาน ต้องพึ่งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆ ของการศึกษาเป็นสำคัญ รวมทั้งอยู่ในช่วงวัยรุ่นจึงมีแนวความคิดตามเพื่อนๆ ที่ตนเองใกล้ชิด นิสิตมีความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มเติมให้กับตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เกิดทักษะ และความเชี่ยวชาญ สามารถทำงานที่รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมหาวิทยาลัยส่งเสริมเน้นกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 3 ปี พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตมีความต้องการเข้าใจถึงระบบการบริหารงานต่างๆ การทำงานร่วมกัน ข้อพึงระวังในการทำงาน และสิ่งที่สำคัญก็คือ จรรยาบรรณในวิชาชีพของสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ และมีคาดหวังประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาต่อจะช่วยพัฒนาตนเอง ให้มีความกล้าแสดงออกที่ถูกต้องและเหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น

นิสิตที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีคณาจารย์คอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด และมีเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ที่เข้าใจง่าย และนิสิตมีความคิดว่าถ้าไม่มีการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ นิสิตจะเป็นผู้มีโลกทัศน์ที่แคบลง ตามกระแสการเปลี่ยนแปลงไม่ทัน ซึ่งถ้ามีการชวนขยายหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเองอยู่ตลอดเวลา จะทำให้เกิดความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในอาชีพของตนอย่างมั่นคง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า

1. ด้านสถาบัน มหาวิทยาลัยควรเน้นการเผยแพร่ จุดเด่นของการเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่และมีคุณภาพ และเป็นแห่งแรกในการเปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตทางด้านนันทนาการที่มีคุณภาพ และควรสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับความมั่นคงและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ภาควิชาควรรักษามาตรฐานทางการศึกษาไว้ นอกจากนี้ คณาจารย์ควรศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอน และจำนวนคณาจารย์ไม่เพียงพอกับรายวิชาที่เปิดสอน รวมถึงควรพัฒนาหลักสูตรใหม่ๆ ที่ตลาดแรงงานต้องการ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นิสิตเข้ามาศึกษาในสถาบัน
2. ด้านสังคม ต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากสังคมมากกว่านี้ เนื่องจากสังคมโดยทั่วไปไม่ทราบถึงสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ เรียนไปเพื่ออะไร ส่งผลให้สังคมจึงเกิดการยอมรับน้อยกว่าการเรียนสาขาอื่นๆ ดังนั้น ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นิสิตได้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับสังคม เช่น การส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตแสดงผลงาน การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สังคมได้จัดขึ้น และควรเผยแพร่ออกไปให้กับสังคมได้รับรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดการยอมรับจากสังคมตามมา
3. ด้านการประกอบอาชีพ อยากให้มีการแนะนำเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนันทนาการมากยิ่งขึ้น ซึ่งในปัจจุบันการตลาดมีการแข่งขันกันอย่างมาก ทำให้การทำงานไม่ประสบ

ความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้น จึงควรพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้มีการเพิ่มทักษะ และสร้างความเชี่ยวชาญกับนิสิต เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

4. ด้านการพัฒนาตนเอง ควรปลูกฝังนันทนาการทุกคน ให้ตระหนักในจรรยาบรรณของนันทนาการ จะต้องรักษาด้วยเกียรติ และควรมีภาคภูมิใจกับวุฒิการศึกษาที่ได้รับ สามารถนำไปพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ได้ เช่น การแก้แสดงออกในสิ่งที่ถูก มีความเป็นผู้นำ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มีโลกทัศน์ที่เปิดกว้าง และมีทัศนคติที่ดี

5. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจด้านบุคคลที่สำคัญที่สุดก็คือ การตัดสินใจด้วยตัวเอง ดังนั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์การเปิดรับสมัครนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ ให้มากกว่านี้ หรือมีการสัมภาษณ์รุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในสายอาชีพต่างๆ กัน มาเป็นตัวอย่างให้กับนิสิตระดับปริญญาตรีได้รับรู้ เปรียบเสมือนเป็นการแนะแนว และควรเผยแพร่ผลงานที่มีชื่อเสียงของนิสิตที่เรียนในสาขาวิชา ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถานที่แห่งนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
2. ควรมีการวิจัยศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
3. ควรมีการศึกษาและวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับการติดตามผล ความคาดหวังของนิสิตที่จะได้รับก่อนเข้าศึกษา และหลังจบการศึกษาแล้ว
4. ควรศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์.
- ก้องเกียรติ โอภาสวงการ. (2535, 1 เมษายน). เรียนปริญญาโทมหาวิทยาลัยเปิดเพิ่มโอกาส
ลดช่องว่างความรู้. ไทยรัฐ. 20 (10112) : 10.
- กิติ ตยัคคานนท์, นายแพทย์. (2533). นักบริหารทันสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์บัตเตอร์ฟลาย.
- ขุนทอง อินทร์ไทย. (2519). การศึกษาในระดับปริญญาโทนิด้า. กรุงเทพฯ : องค์การนักศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ขนิษฐา วิเศษสาร ; และ มุกดา ศรียงค์. (2537). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพฯ :
โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2538). นันทนาการชุมชน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- จิราภรณ์ ไหวดี. (2541). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ปีการศึกษา 2540. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร
- เจลิยว บุรีภักดี. (2527). ปัญหาและความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทย
ในทศวรรษหน้า. ในเอกสารประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย.
- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2529, สิงหาคม). พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ. ครุปริทัศน์.
9 (3) : 11.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2528). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อรุณยา. (2526, ตุลาคม - ธันวาคม). เรียนเพื่ออะไร. วิทยาจารย์.
81 (4) : 15.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิต วิชาเอกการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2533 – 2534. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

- นิตยา วัฒนารณ. (2530). เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ปริญญาโท กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร . ถ่ายเอกสาร
- นันทา ศรีสงทรัพย์. (2545). แรงจูงใจการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับ
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ :
โอ เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- นิยม สารรัตน์. (2524). การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง
ผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 5 เขตการศึกษา 9 :
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์การสอน) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528) : การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : พิมพ์อักษร.
- ประพัฒน์ จำปาไทย. (2525). ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียน การสอนระดับบัณฑิต
ศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (บริหารการศึกษา)
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ประพันธ์ศิริ สุเรัจ. (2541). นันทนาการสำหรับครู. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประหยัด ทองมาก. (2529). ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี รามสูตร. (2527). จิตวิทยาการศึกษา : การศึกษา 122. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
วิทยาลัยครูธนบุรี.
- เปรมชัย สโรบล. (2542). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียน
เตรียมทหาร. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์. (2546). องค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับมหาบัณฑิต
คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544) จิตวิทยาการศึกษา, กรุงเทพฯ : ธนรัชการพิมพ์.
- พจน์ สะเพียรชัย. (2526, ธันวาคม - มกราคม). การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน.
วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 2.

- พินดา ไพโรจน์เพชรรายุทธ. (2545). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์. (2544). วารสารคณะพลศึกษา. กรุงเทพฯ : (เอกสารประกอบการสอน)
ภาควิชาสันทนการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณราย ทรัพย์ะประภา. (2529). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- พรศรี สุขสวัสดิ์. (2530). เหตุผลในการเลือกเรียนวิชาเอก บรรณารักษศาสตร์ของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พัชนีญา วิเชียร. (2547). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาในโครงการบริการวิชา
การภายนอก มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รังรอง สีทองดี. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร
- รังสรรค์ แสงสุข ; และคณะ. (2544). รายงานการวิจัยเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา
ของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยา
การศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รวีพร นิลदानวงศ์. (2544). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)
ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์
กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร เฟื่องฟูตระกูล. (2545). เหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์.
กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุนนิตย์ จันทรตรี. (2544). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระบบพิเศษของนิสิต
ศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปริญญาโท กศ.ม.
(การอุดมศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
อักษรบัณฑิต.
- สุทิน นพเกต. (2534, พฤษภาคม). เด็กแห่งเรียนปริญญาโทไม่ใช่แพชั่น แต่เป็นการหา
ความก้าวหน้าในตัวเอง. วัฏจักร. 10 (1583) : 18.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพฯ : อรรถผลการพิมพ์.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2530). การศึกษาผู้ใหญ่ : พื้นฐานการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ
นักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมบูรณ์ พรธนาภพ. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมพงศ์ จิตจรสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชา
บริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ
นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533). จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อักริชิต ทิมะทิพย์สกุล. (2529). การวิเคราะห์มูลเหตุจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้า
ศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- อังสนา สารเนตร. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร. กศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร
- อัมพิกา หล่อหลอม. (2546). เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรธุรกิจมหาบัณฑิต
ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. (2530). จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- อเนก หงษ์ทองคำ. (2542). นันทนาการกับสังคม. กรุงเทพฯ : (เอกสารประกอบการสอน)
ภาควิชาสันนนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อเนกกุล กรี่แสง. (2514). จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก : โรงพิมพ์ตระกูลไทย.
- อัมพร ณ สงขลา. (2539). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ .
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. บริษัท ดันอ้อ จำกัด.
- อารมณ นาวากาญจน์. (2541). โปรแกรมสันนนาการ. กรุงเทพฯ : (เอกสารประกอบการสอน)
ภาควิชาสันนนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจศึกษาของนิสิต
ระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Andress, Burton G. (1970). *Experimental Psychology*. 2nd. Ed. New York : John Wiley &
Sons, Inc.
- Barelson, Bernard ; Steiner, Gray A. (1964). *Human Behavior*. New York : Harcourt,
Brace and World.
- Beach, Dale S. (1965). *Personnel Management People at Work*. New York : The
Macmillan Co.
- Boshier, Roger W. (1971). Motivation Orientations of Adult Education Participants : A
Factor Analytic Exploration of Houle's Typology. *Adult Education*. 21 (1)
- Butler. George D. (1959). *Introduction to Community Recreation*. New York :
Mcgraw-Hill book Company.
- Cronbach, Lee. Joseph. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3 rd.ed. New York :
Harper.
- Darkenwald, Gordon G. ; Sharan B. Merriam. (1982). *Adult Education : Foundation of
Practice*. New York : Harper & Row Publishers.

- Fulbringt. (2003). *Selecting a university / study in the US*.
- Gate, Arthar Irving. (1948). *Motivation in Educational Psychology*. 3 rd. ed. New York :
The Macmillan Company.
- Guilford, John S. ; Gray, David E. (1970). *Motivation and Modern Management*.
London : Harper & Row.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt, Brace and
World Inc.
- Houle, Cyril O. (1961). *The Inquiring Mind*. Madison, Wisc. Wiscosin : University of
Wisconsin Press.
- Lovell, R.B. (1980). *Adult Learning*. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Lyon, J.B. (1977, October). A Study of Experimental, Motivational, and Personality Factors
Related to Vocational Decision Versus Indecision. *Dissertation Abstracts
International*. 20 (2) : 1269 – A
- Malcolm. S. Knowles. (1980). *The Modern Practice of Adult Education : From Pedagogy
To Andragogy*. Chieaco : Follett Publishing Company.
- Maslow, A.H. (1954). *Motivation and Personality*. New York : Harper & Brothers.
- Mc Clelland, David C. (1961). *The Achieving Society*. Prineton, New Jersey :
Van Nostrand.
- Mori, Takako. (1979, December) Analysis of Factors Influencing Motivations for
Becoming a Teacher. *The Journal of Educational Research*. 60 (4).
- Morstain, Barry R. ; John C. Smart. (1974). Reasons for Participation in Adult
Education Courses : A Multivariate Analysis of Group Differences. *Adult
Education*. 24 (2).
- Pourchot, Thomas Leanard. (1999). *The Motivation Toward Personal Development in
Adults' higher Education Participation*. Northern Illinois University.
- Roger, A., (1986). *Teaching Adults*. Milton Keynes : Open University Press.
- Rosenberg, Morris and others. (1970). *Occupation and Values*. Illinois : The Free Press.
- Scidenberg, Bernard. (1976). *Social Psychology*. New York : Press.
- Vroom, Victor H. (1964). *Work and Motivation*. New York : John Wiley & Sons Inc.
(1970). *Management and Motivation*. Harmondsworth : Penquin Books Ltd.
- White, Matha Lillian. A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics
and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes). *Dissertation Abstracts
International*. PHD. University of Georgia.

Wittenauer, Martha Anne. (1980, May). Job Satisfication and Faculty Motivation.

Dissertation Abstracts International. 41 (18) : 608 – A

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท
สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็น ประโยชน์ในการนำไปประกอบการพิจารณาในการรับนิสิตเข้าศึกษาต่อในปีการศึกษาต่อไป ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนากิจการศึกษาศึกษาของสาขาวิชาการจัดการ นันทนาการให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่อไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านสถาบัน
2. ด้านสังคม
3. ด้านการประกอบอาชีพ
4. ด้านการพัฒนาตนเอง
5. ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรี-
นครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวอัสมา บุญชัยยะ
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริง

1. เพศ

- ☐ ชาย
- ☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 25 ปี
- ☐ 25 – 35 ปี
- ☐ มากกว่า 35 ปี

3. การศึกษาในระดับปริญญาตรี

- ☐ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิชาเอกสหวิทยาการ (นันทนาการ) และหรือวิชาโททางสหวิทยาการ(นันทนาการ) หรือเรียนรายวิชาทางนันทนาการในระดับปริญญาตรี
- ☐ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (ก.พ.รับรอง) สาขาวิชาเอกอื่นๆ

4. ประสบการณ์การทำงาน

- ☐ ไม่มีประสบการณ์
- ☐ น้อยกว่า 3 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด
(ระดับแรงจูงใจ 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด)

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านสถาบัน</u>					
1. มีความภูมิใจในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย					
2. มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงความโดดเด่นในการสอนสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ					
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผู้เรียนสามารถหางานทำได้ง่าย					
4. นิสิตมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย					
5. สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการเรียนรู้					
6. โครงสร้างหลักสูตรของภาควิชามีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน					
7. หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน					
8. คณาจารย์มีความรู้ความสามารถโดยมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ อย่างมีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ					
9. คณาจารย์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม					
10. ค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความเหมาะสม					
11. สาขาวิชาที่เลือกเรียนไม่ยากจนเกินไป					
12. มีความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา					
<u>ด้านสังคม</u>					
13. ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลในสังคม					
14. ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมให้สูงขึ้น					
15. เพิ่มความมั่นใจในการเข้าสังคม					
16. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคม					
17. ทำให้รู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน					
18. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้					
19. สร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล					

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
<u>ด้านการประกอบอาชีพ</u>					
20. เนื้อหาสาระที่เรียนสอดคล้องกับงานที่ทำ					
21. สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาศักยภาพของตนเองในการประกอบอาชีพ					
22. ต้องการนำวุฒิการศึกษามาปรับเงินเดือน					
23. มีโอกาสได้รับการปรับวุฒิและตำแหน่งให้สูงขึ้น					
24. หลังจบการศึกษาแล้ว จะทำให้หน่วยงานเห็นคุณค่าทำให้มีความมั่นคงในอาชีพการทำงาน					
25. อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่เมื่อจบ					
26. มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีกว่า					
27. เป็นบันไดในการก้าวไปสู่ความสำเร็จ					
<u>ด้านการพัฒนาตนเอง</u>					
28. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น					
29. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น					
30. ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ					
31. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย					
32. เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นระบบ					
33. เพื่อสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเอง					
34. ขยายโลกทัศน์ของตนเอง					
35. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น					
<u>ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง</u>					
36. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เข้าศึกษา					
37. ญาติพี่น้องแนะนำให้เข้าศึกษา					
38. ต้องการศึกษต่อตามเพื่อนหรือคนรู้จัก					
39. ผู้บังคับบัญชาสนับสนุนให้เข้าศึกษา					
40. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำให้เข้าศึกษา					
41. ตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านสถาบัน

.....

.....

.....

2. ด้านสังคม

.....

.....

.....

3. ด้านการประกอบอาชีพ

.....

.....

.....

4. ด้านการพัฒนาตนเอง

.....

.....

.....

5. ด้านการทำตามความต้องการบุคคลที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

6. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- | | |
|--------------|---|
| ชื่อ | นายจุมพล ลัมพาภิวัฒน์ |
| ตำแหน่ง | หัวหน้าภาควิชาสันทนากการ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสันทนากการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
- | | |
|--------------|---|
| ชื่อ | ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ |
| ตำแหน่ง | รองศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
- | | |
|--------------|---|
| ชื่อ | รท. ดร.ไพบูลย์ อ่อนมั่ง |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
- | | |
|--------------|---|
| ชื่อ | ดร.ทรงพล ต่อนี้ |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
- | | |
|--------------|---|
| ชื่อ | ว่าที่ร้อยตรีจักรพงษ์ ธรรมพงษ์บวร |
| ตำแหน่ง | อาจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสันทนากการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอัสมา บุญชัยยะ
วันเดือนปีเกิด	15 มีนาคม 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดพิษณุโลก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 94 หมู่ 11 ตำบลนครชุมน์ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ควบคุมอัตราและตรวจสอบค่าบริการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษา ปีที่ 6 จากโรงเรียนนาไร่ชุม ตำบลบ้านโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2543	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาการเงินและการธนาคาร จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ